

ROD DUHA

januar, februar, mart 2010.

Sadržaj:

1. Po rodovima njihovim poznaćete ih	5
2. A rod je duhovni ... ljubav	13
3. A rod je duhovni ... radost	21
4. A rod je duhovni ... mir	29
5. A rod je duhovni ... (s)trpljenje	37
6. A rod je duhovni ... ljubaznost	45
7. A rod je duhovni ... dobrotu	53
8. A rod je duhovni ... vera	61
9. A rod je duhovni ... krotost	69
10. A rod je duhovni ... uzdržanje.....	77
11. A rod je duhovni ... pravda	85
12. A rod je duhovni ... istina	93
13. Duhovni rod: suština hrišćanskog karaktera	101

ROD DUHA,

Autor: Ričard O' Fil

Broj 1/2010.

Priprema:

Hrišćanska adventistička crkva, Odeljenje za subotnu školu

Odgovara:

Igor Bosnić

Saradnik na ovom izdanju:

Tatjana Samardžija Grek

Izdaje:

A. K. PREPOROD, Beograd

Za izdavača:

Dragan Pejovski,

11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

Tabele zalaska Sunca priprema mr Radomir Grujić

Štampa:

»Preporod«, Beograd, 2010.

Tiraž: 1300

Na osnovu mišljenja Republičkog sekretarijata za kulturu SRS broj 413-133/
72-02 od 19. III 1973. godine oslobođeno plaćanja osnovnog poreza na promet

UVOD

»A rod je duhovni ...«

Dok je vozila automobil, jedna je žena primetila da joj saobraćajna policija daje znak da se zaustavi. Kad su policajci izašli iz kola, uprli su puške prema njoj. Žena se zaprepastila: šta je učinila?

»Prestrojavali ste se iz kolone u kolonu«, objasnio je policajac, »i pri tom vređali i psovali ostale vozače.«

»I samo zato ste u mene uprli puške?«

»Znate«, kazao je policajac, »nalepnica na vašim kolima kaže da ste hrišćanka, pa smo pretpostavili da je neko ukrao kola.«

Priča je neobična, ali ističe jednu važnu činjenicu: od hrišćana se očekuje da se pridržavaju visokih moralnih načela. Uostalom, zar oni ne ističu kao svoj Uzor samog Isusa Hrista?

Kako onda hrišćani treba da žive? Kako da postupamo u javnosti i u svom domu? Ključ za to pronalazimo u tekstu iz poslanice Galatima 5,22.23, koji je predmet ove pouke. »A rod je duhovni ljubav, radost, mir, trpljenje, dobrota, milost, vera, krotost, uzdržanje; na to nema zakona.«

Ovog tromesečja razmotrićemo ovaj »rod Duha«; drugim rečima, istražićemo šta se događa sa ljudima koji su svoje živote predali Bogu i koji su tako dozvolili Duhu Svetome da ih menja. »Što je rođeno od tela, telo je; a što je rođeno od Duha, duh je.« (Jovan 3,6). Rod Duha je ono što raste u nama kada smo rođeni od Duha; ustvari, upravo to se dešava kad smo »novorođeni«.

Primetimo da Pavle kaže »rod«: dakle, on upotrebljava jedninu. Pavle ne govori o nekim zasebnim osobinama koje se nezavisno pokazuju u nama, već o jednoj jedinstvenoj stvarnosti. Rod Duha je proizvod delovanja Svetog Duha u nama, i taj rod određuje kakva ćemo osoba postati u Isusu Hristu.

Rod Duha je poput dragog kamena sa mnogo faseti. Svaka od tih uglačanih strana je jedna Hristova osobina, vrlina koju On želi da unese i u naše živote. Ovo je srž svega. Božja je namera da nas preobrazi u Hristovo obličje; stoga je i poslao Svetog Duha kako bi živio u nama i tako ostvario taj preobražaj.

Kako budemo proučavali pouku za poukom, uvidećemo da rod Duha nije neki apstraktan pojam, iako je predmet jednog ovakvog proučavanja. To nije ni jedan stil života više, premda osoba koja neguje rod Duha ne može živeti po starom. Ustvari, rod Duha je promena bića. »Staro prođe; gle, sve novo postade« (2. Korinćanima 5,17). Rod Duha je ono »novo« u životu osobe koja je iz smrti prešla u život u Hristu (1. Jovanova 3,14).

Pouka za ovo tromesečje nema za cilj tek da nas učini strpljivijim, ljubaznijim, nežnijim ili vernijim nego što smo bili, već da dopustimo Svetom Duhu da nas približi liku Isusa Hrista, koji je pravo utelovljenje strpljenja, ljubavi, milosti i vernosti.

Ova pouka nas poziva da negujemo blagodat duhovnog roda u svakoj prilici, a naročito u svom domu. Videćemo da je ključ uspeha predanje, spremnost da se čovek odrekne svog ja i živi za Boga i bližnje. Na kraju, videćemo da je sve potrebno činiti sa svešću da smo grešnici i da nam je potrebna blagodat Isusa Hrista, koji nas voli bilo da naša žetva izgleda obilna ili oskudna. Nikad ne smemo da zaboravimo da rod Duha upravo i jeste to – »rod«, ishod spasenja, a ne njegovo sredstvo. Mi se spasavamo kroz Hrista i ono što je učinio za nas, a što prihvatamo i usvajamo verom.

Pastor Ričard O'Fil je pisac i govornik čiji evanđeoski rad obuhvata tri kontinenta. Sedam je godina službovao u sedištu Generalne konferencije. Danas živi u Orlandu, u amaeričkoj saveznoj državi Floridi.

»PO RODOVIMA NJIHOVIM POZNAĆETE IH«

Tekstovi za proučavanje: Luka 13,7-9; Jovan 11,4; 12,28; 15, 1-10; 2. Timotiju 3,5.

Upamtite stih: »I tako dakle po rodovima njihovim poznaćete ih.« (Matej 7,20)

Među najuzvišenijim obećanjima koje nam je Gospod dao nalazi se i ono da ćemo se izmeniti ukoliko ostanemo u Njemu i ukoliko mu dopustimo da On nastava u nama. Naši životi tada će se suštinski izmeniti.

»Zato ako je ko u Hristu, nova je tvar; staro prođe, gle, sve novo postade.« (2. Korinćanima 5,17)

Tokom ovog tromesečja, proučavamo različite manifestacije roda Duha. Divni plan spasenja uverava nas da »mi pak svi koji otkrivenim licem gledamo slavu Gospodnju, preobražavamo se u to isto obličje, kao od Gospodnjega Duha.« (Korinćanima 3,18)

Oni koji žive u Hristu uvek će rađati rod Duha. Pitate li se ponekad da li se to obećanje doista odnosi i na vas? Odgovor je jedno jasno »Da!«. U to možemo biti sigurni – Onaj koji je počeo svoje delo u nama, Sigurno će ga i završiti (Fil. 1,6). Zapamtite sledeće reči: »Vi mene ne izabrate, nego ja vas izabrah, i postavih vas da vi idete i rod rodite; i da vaš rod ostane, i da što god zaištete i Oca u ime moje da vam da« (Jovan 15,16). Međutim, još je bolja vest da dobro delo koje Duh obavlja u nama nije samo za sadašnji život nego i za večnost.

**»JER SE SVAKO DRVO PO RODU SVOME POZNAJE«
(LUKA 6,44)**

Da li vas je iko ikad upitao da li ste primili Svetoga Duha? Obično vas ovim rečima pitaju da li ste iskusili »govorenje jezicima«. Za takve ljude, govorenje jezicima je ključni pokazatelj da li u vama prebiva Sveti Duh. Isus nas, pak, upozorava da se čuvamo da nam spoljni znaci i čudesa ne budu dokazi. Pročitajte jasno upozorenje u Mateju 7,21-23, kao i Otkrivenje 16,14. Isus otvoreno kaže da će u Njegovo ime ljudi činiti nesumnjiva čuda, ali da to neće biti dokaz da su oni Njegovi verni sledbenici.

Štaviše, rečeno nam je da će u poslednje dane oni koji tvrde da su Isusovi sledbenici imati obličje pobožnosti lišeno njegove sile (2. Timotiju 3,5).

Pročitajte 2. Timotiju 3,5. Kao se ova istina pokazuje danas?

»Jer nema drveta dobra da rađa zao rod, niti drveta zla da rađa dobar rod. Jer se svako drvo po rodu svome poznaje; jer se smokve ne beru s trnja, niti se grožđe bere s kupine.« (Luka 6, 43.44)

Isus je rekao da drvo možemo prepoznati po rodu koji rađa. I čovek se ne otkriva toliko po onom što govori za sebe koliko po onom što jeste sam po sebi. *Darovi* Duha dani su Crkvi radi službe. *Rod* Duha dan je detetu Božjem da bi se njegov život izmenio.

Zahtev da budemo dobri hrišćani i rađamo dobar rod stavlja naglasak na reč *biti*. Dobar glumac može da odglumi Mahatmu Gandija, ali ne može *biti* Mahatma Gandi. Možemo dobro da izgledamo, zvučimo i ostavljamo dobar utisak, ali, ukoliko nam Sveti Duh ne podari novo srce, nikad ne možemo *biti* dobri.

Zadržite se na razlici između pojmova »činiti dobro« i »biti dobar«. Pre svega, šta podrazumeva reč »dobar«? Zatim, može li neko dobro da čini, a da ne bude dobar? Ili, da bude dobar, a da ne čini dobro? Pronađite odgovore i izložite ih u svom razredu subotne škole.

**»JER BEZ MENE NE MOŽETE ČINITI NIŠTA«
(JOVAN 15,5)**

Dva dečaćića iskoristila su neku voćku da bi se preko nje iskrali iz svoje sobe na drugom spratu i otišli na bazen bez znanja roditelja. Jednog su dana začuli gde otac kaže da će poseći drvo jer ne rađa. U strahu da će ostati bez svog prolaza za bežanje, otišli su do prodavnice, kupili veštačke jabuke i okačili ih na grane nerodnog stabla. Sledećeg jutra, otac se zapanjio videći da su jabuke izrasle preko noći, i to na stablu kruške!

Pročitajte Jovan 15,1-5 i odgovorite na sledeća pitanja:

- **Isus je rekao da je on pravi čokot. Zašto je, po vašem mišljenju, naglasio da je »pravi«? (Upor. i Mat. 24, 24)**

- **Kako nas Hristos naziva u Jovan 15,5,? Šta to znači u praksi, tj. kako prema tome treba da živimo?**

Stih 4 objašnjava da loza ne može doneti roda osim ako je na čokotu. Ovo je suštinski važna činjenica koju ne smemo izgubiti iz vida.

Zamislite granu koja se otkinula od stabla jabuke, i nekoliko plodova na njoj koji su gotovo dospeli do zrelosti. Šta će se uskoro desiti sa granom? A sa jabukama? Da li bi vredelo da jabuke obojimo jarkocrveno? Zamislimo da zalijemo granu vodom ili poprskamo okolno tlo đubrivom? Da li bi grana nastavila da rađa kad bismo je posadili u zemlju? Zašto je, prema tome, povezanost sa stablom jabuke ili čokotom loze važno za granu?

Kako se nastava u Hristu? Šta to znači? Šta biste mogli da izmenite u životu da bi to bilo vaše svakodnevno iskustvo? Koji vaši postupci i navike koje negujete otežavaju nastavanje u Njemu?

»TIM ĆE SE OTAC MOJ PROSLAVITI« (JOVAN 15,8)

»Tim će se Otac moj proslaviti, da rod mnogi rodite; i bićete moji učenici.« (Jovan 15,8) Šta to znači?

Zasigurno ste čuli izjavu »Moguće je činiti dobro iz pogrešnih razloga«. Ako je tako, možemo li želiti da nastavamo u Hristu iz pogrešnog razloga? Biti u Hristu nije sredstvo kojim se postiže neki cilj; to jeste cilj samo po sebi. Ishod nastavanja u Njemu biće rađanje roda, ne da bismo proslavili sebe, već Boga. Drugim rečima, rod Duha nije da pokažemo kako smo mi dobri, već kako je Otac dobar.

Hristova služba, koja je uključivala i čuda i dobročinstva, imala je jasnu pokretačku silu. Kakva je to sila bila, i kako bi trebalo da odgovor na to pitanje utiče na naše verske motive? (Jovan 11,4; 12,28)

Možda vaša Crkva pokušava da iznađe šta bi mogla da učini za društvenu zajednicu i time poboljša svoj ugled u njoj, i to je dobro. Istovremeno, moramo da pazimo sa kakvim razlozima i namerama to činimo. Koji je naš konačni cilj kada preduzimamo ovakve poduhvate? Da se proslavimo ili Boga da proslavimo? Kako ćemo prepoznati razliku između ovog dvoga? Moguće je, na mnogo načina, da pomešamo jedno i drugo i da dela koja su izrazito usmerena ka samouzvišenju prikrijemo maskom lažne pobožnosti i »veličanja Boga«.

Pročitajte Matej 5,16 i 1. Korinćanima 10,31. Kako istovremeno možemo da stvaramo dobru volju i damo slavu našem Ocu nebeskom? Imajte na umu da je moguće imati dobru volju, a Oca izostaviti, pripisujući zasluge sebi. Preispitajte svoje srce i upitajte se šta vas zaista pokreće na rad? Kako se može desiti da se čovek zavarava?

»DA VIŠE RODA RODI« (JOVAN 15,2)

»Svaku lozu na meni koja ne rađa roda on uklanja; i svaku koja rađa rod On orezuje da više roda rodi.« (Jovan 15,2; prevod King Džejms) Čemu služi ovaj proces orezivanja? Kako ste ga vi iskusili? Kad je taj proces završio, u čemu ste bili promenjeni?

Kad se završi razdoblje vegetacije, poljoprivrednik se vraća u vinograd i orezuje gotovo svaku lozu. Međutim, on mora da pazi jer sledeća berba zavisi neposredno od toga koje će loze ostaviti. Ključ uspešnog orezivanja je pravilna ravnoteža između količine grožđa i broja loza. Jedno raste na štetu drugog. Ako ostavite previše loze i previše roda, rod će biti smanjen, a voće slabijeg kvaliteta.

»Bog dovodi ljude u okolnosti koje ih isušavaju da bi se videlo da li će se uzdati u silu izvan i iznad sebe samih. On ne vidi kao što vidi čovek. On često mora da raskine ljudske veze i izmeni red koji je čovek zacrtao misleći da je takav red besprekoran. Ono što čovek smatra korisnim za svoje duhovno i ovozemaljsko dobro može da dođe u raskorak sa iskustvom koje mu je potrebno da bi bio sledbenik Hristov. Njegov ocena sopstvene vrednosti može biti daleko od istine.

Čovek se susreće sa iskušenjima celim putem od zemlje do neba. Upravo se zato put do neba i zove 'uskim putem'. Neophodno je da se karakter oprobna jer bi u protivnom bilo veoma mnogo prividnih hrišćana koji bi sačuvali divno obličje vere sve dok se njihovim sklonostima, svojeglavosti, ponosu i ambiciji ne stane na put. Kada, sa Gospodnjim dopuštenjem, teška iskušenja dođu na njih, nedostatak prave vere, krotosti i poniznosti Hristove pokazuje im potrebu da ih Sveti Duh menja.« – Elen G. Vajt, *In Heavenly Places*, str. 266.

Da li ste ikada doživeli tako tešku probu vere da ste se pitali da li ste uopšte ikada i imali vere? Kad se osvrnete, šta je dosada valjalo da naučite iz svog životnog iskustva? I, najvažnije, da li ste to naučili?

»PA DA AKO RODI: AKO LI NE ...« (LUKA 13,9)

Između 1730. i 1745. godine, američke kolonije od Mejna do Džordžije iskusile su duhovno probuđenje poznato pod imenom »Veliko probuđenje«. Džonatan Edwards bio je vođa ovog duhovnog preporoda. Jula 1741. godine, održao je propoved pod naslovom »Grešnici u rukama gnevnog Boga«, koja je za neke postala simbol beživotnog, okrutnog i na pakao usredsređenog gledišta mnogih hrišćana. Ma kako problematična bila, ova je propoved zaista iskazala istinu o užasnoj težini greha, o odnosu beskrajno svetog Boga prema grehu i o neumitnosti Sudnjeg dana.

Počitajte Jovan 15,1-10. Kakvu je ovde ravnotežu uspostavio Isus u kontekstu rađanja roda?

Uočite kako je, sa jedne strane, Hristos rekao da ćemo, ako ostanemo u Njemu, doneti mnogo roda, što je proizvod spasenja koje nam je dao. Drugim rečima, ako verom ostanemo u Njemu, spasenje nam je osigurano zbog Njegove pravednosti koja nam se pripisuje. Istovremeno, On nas upozorava da, ako u Njemu ne ostanemo, nećemo rađati roda, a oni koji ne budu donosili rod usahnuće i na kraju biti spaljeni (vidi 2. Petrova 3,9).

Kakvu pouku treba izvući iz priče koju je Isus ispričao u Luki 13,7-9?

Naglasak ovde nije na spasavanju rađanjem rodova, što bi bio još jedan izraz spasavanja delima. Mi se ne spasavamo rađajući rod; rod otkriva da je naše spasenje u Isusu stvarnost, kroz veru koju polažemo u Njega. Rađanje roda je dokaz spasenja; a ne sredstvo da se do spasenja dođe. Od najveće je moguće važnosti da shvatimo ovu razliku. U protivnom, pre ili kasnije ćemo se ili uzoholiti zbog onog što smatramo svojim čudesnim rodom, ili ćemo pasti u očajanje zbog roda koji nam izgleda tako beznačajan.

ZA DALJE PROUČAVANJE

»Spasitelj je kazao: 'Po rodovima njihovim poznaćete ih' (Matej 7,20). Svi istinski sledbenici Hristovi rađaju rod Njemu na slavu. Njihovi životi svedoče da je u njima izvršeno dobro delo Duha Svetog, i da ih njihov rod posvećuje. Njihovi su životi uzvišeni i čisti. Pravedna dela nepogrešiv su znak prave pobožnosti, te oni koji ovakav rod ne rađaju otkrivaju da nemaju iskustva u onom što je Božje. Oni nisu na čokotu. Isus je rekao: 'Budite u meni, i ja ću u vama. Kao što loza ne može roda roditi sama od sebe ako ne bude na čokotu, tako i vi ako u meni ne budete. Ja sam čokot, a vi loze; i koji bude u meni i ja u njemu on će roditi mnogi rod; jer bez mene ne možete činiti ništa' (Jovan 15,4.5).« – Elen G. Vajt, *Counsels to Parents, Teachers, and Students (Saveti za roditelje, učitelje i učenike)*, str. 329.

»Svi koji se pridruže Crkvi, ali ne i Gospodu, s vremenom će pokazati svoj pravi karakter. 'Po rodovima njihovim poznaćete ih' (Matej 7,16). Dragoceni rod dobrote, umerenosti, strpljenja, ljubaznosti, ljubavi i milosti u njihovim se životima ne pokazuje. Oni rađaju samo trnje i korov. Svi ovakvi vernici obeščašćuju Boga pred ovim svetom.« – Elen G. Vajt, *The Faith I live By (Vera sa kojom živim)*, str. 90

Pitanja za razgovor:

1. Proučite kao razred odgovor na pitanje od nedelje. Kakva je razlika između dobrog srca i dobrih dela?
2. Pažljivo pročitajte izjavu Elen Vajt kako će svi oni koji se pridruže crkvi, ali ne i Gospodu, razotkriti svoj pravi karakter. Šta to znači? Zašto bi svako od nas morao da se zapita u koju kategoriju zaista spada? Kako da dođemo do sigurnog odgovora?
3. Zamislite dva čoveka: jedan je adventista koji zna i veruje u sva učenja svoje crkve – o stanju mrtvih, Drugom dolasku, 1844. godini, itd. Ovaj je čovek, međutim, zloban, grub, kritizer i bezosećajan. Drugi čovek, koji tvrdi da veruje u Hrista, odbacuje sva ova učenja, a prihvata ono što mi smatramo teološki neispravnim. Pa ipak, ova je osoba nežna, puna praštanja, osećajna i nije kritizer – sve obrnuto od ovog »pravovernog« adventiste. Premda mi ne znamo šta je kome u srcu, kada biste morali da pretpostavite koji je od dvojice bliži carstvu Božjem, koga biste izabrali i zašto? Kako vaš odgovor pokazuje šta smatrate najvažnijim u hrišćanstvu?

A ROD JE DUHOVNI ... LJUBAV

Tekstovi za proučavanje: 5. Mojsijeva 6,5; Matej 5,43-48; Matej 7,12; 22,39; Luka 10, 25-37; 1. Kor. 13,4-7.

Upamtite stih: »A sad ostaje vera, ljubav, nada, ovo troje; ali je ljubav najveća među njima.« (1. Korinćanima 13,13)

Nimalo slučajno, Pavlov spisak karakternih crta koje odgovaraju rodu Duha počinje od ljubavi. Ljubav predstavlja vrhovnu vrlinu hrišćanina jer je to osnovna osobina samog Boga. Ljubav je ta koja Ga je potakla da nas stvori, održava naš život, objavi nam se i dâ nam Sina da bi nas otkupio.

Jovan ovo iskazuje krajnje jednostavno i otvoreno – »Bog je ljubav« (1. Jovanova 4,16). Pošto je ljubav osnova Njegovog karaktera, mora to biti i za nas: »I koji stoji u ljubavi, u Bogu stoji i Bog u njemu stoji« (1. Jovanova 4,16).

Na nesreću, reč *ljubav* danas ima veoma maglovito značenje. Često kažemo da volimo vreme, svoju omiljenu hranu ili psa. Međutim, ove ljubavi ne mogu da polože test istinske bogolike ljubavi (upor. 1. Korinćanima 13). Prava je ljubav nešto sasvim drugo, nešto što ostavlja traga u celokupnom životu, kao i u načinu kako taj život živimo i odnosimo se prema drugima. Sastojci ljubavi uvek dolaze u paketu, a ne na listi sa koje možemo da biramo ono što nam se čini najprivlačnijim, odbacujući sve ostalo. Kao što ćemo videti ove sedmice, u tome nije smisao ljubavi.

LJUBAV JE VIŠESTRANA (5. MOJSIJEVA 6,5)

»A Isus reče mu: ljubi Gospoda svojega svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svom misli svojom. Ovo je prva i najveća zapovest. A druga je kao i ova: ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe.« (Matej 22,37-39; vidi i 5. Mojs. 6,5)

Razni prevodi Biblije, kao što biva i sa prevodima ostalih dela, razlikuju se u izboru reči. Na primer, »Ptica je malena« može da se prevede i kao »Ptica je sićušna« i »Ptica je sitna«. Sva tri prevoda su pravilna. Na isti način, kada proučavamo rod Duha, korisno je da definišemo značenje reči u izvornom tekstu. U 5. Mojsijevoj 6,5, jevrejska reč za ljubav je *ahab*, sa lepezom značenja kao i u srpskom jeziku: od Božje beskonačne ljubavi prema Njegovom narodu, do prohteva grešnik bića. Ljudi mogu voleti zlo (Psalam 25,3), ali i dobro (Amos 5,15). Kontekst odlučuje o kom značenju ljubavi je reč u svakom pojedinačnom javljanju ove reči. Ljubav na koju se odnosi 5. Mojsijeva 6,5, ljubav na koju Isus Hristos misli govoreći o najvećoj zapovesti, predstavlja najplemenitiji i najuzvišeniji oblik samopožrtvovne ljubavi koju nam je zapovedeno da gajimo prema Bogu i ljudima (Luka 10,25-37).

Jevrejski je narod već znao da prva zapovest nalaže da se Bog voli celim srcem, dušom, umom i, kako Marko dodaje, snagom (Marko 12,30). Ističući sva četiri vida čovečjeg bića, Isus se zapravo obraća celom čoveku. On govori: »Boga treba voleti celim svojim bićem«. Njegova namera nije da izdvoji naročito značenje neke reči, iako bi se mnogo moglo naučiti kroz proučavanje ovih četiriju vidova ljubavi prema Bogu.

Pročitajte Matej 7,12 i Matej 22,39. Na koju važnu činjenicu ukazuju ovi tekstovi? U čemu je to odlučujuće za poimanje ljubavi?

Voleti svog bližnjeg kao samoga sebe znači voleti sve ljude celim srcem. Ljubav u kojoj je reč u ovoj drugoj najvećoj zapovesti ista je kao i ona u prvoj. To je delatna ljubav, koja uključuje volju i nameru. Voleti svog bližnjeg kao samoga sebe znači brinuti o nekom kao o samom sebi.

Lako je reći da volimo druge kao sebe; to, međutim, nije lako ostvariti. Koliko ste uspešni u ovome? Kako čovek može da nauči tešku lekciju umiranja svoga ja u nameri da služi potrebama drugih?

DELA LJUBAVI (1. KOR. 13,4-8)

»Ljubav dugo trpi, milokrvna je (...) ne misli o zlu (...) raduje se istini; sve snosi, sve veruje, svemu se nada, sve trpi. Ljubav nikada ne prestaje.« (1. Kor. 13,4-8)

Definisati ljubav prvi je korak; sledeći je korak primeniti je. Moramo paziti da reč »ljubav« ne izgovaramo olako; umesto toga, treba pažljivo da analiziramo kako živimo i kako primenjujemo načela ljubavi iskazana u Bibliji.

Pročitajte 1. Korinćanima 13,4-8. Razmotrite svaki pojedinačni vid opisa ljubavi i upitajte sebe kako ova načela možete da primenite u svojoj porodici?

Pomislite na trenutak kakvi bi bili naši domovi kada bismo Božjom milošću stalno ostvarivali vrednosti prave ljubavi. Zamislite blagoslov života u okruženju gde članovi porodice imaju dobru volju i uvažavaju jedni druge. Možda druge ne možete da navedete da tako postupaju, ali, ako biste vi primenili ta načela, mogli biste videti kako je silan njihov uticaj na druge. Niko se ne može suprotstaviti ljubavi; ona je najmoćnija sila u celom stvorenom svetu. Ljudi mogu da osporavaju vaša teološka shvatanja, vaš način života, vaša uverenja, vašu veru i sve ostalo. Kakav, pak, argument mogu da upotrebe protiv bezuslovne ljubavi kakvu je Isus Hristos pokazao svetu i kakvu bismo, po Božjoj blagodati, i mi mogli da pokažemo prema drugima?

Koje osobine biblijske ljubavi vam je najteže da usvojite? Kako možete da se ozbiljno usredsredite na to da tu stranu ljubavi pokažete u većoj meri? Zašto je važno da to učinite?

ŠTA LJUBAV NE ČINI

Još jednom proučimo 1. Korinćanima 13,4-8, ali ovog puta iz drugog ugla. Sada ispitajmo šta ljubav *ne* čini. Iako iskazane negativnim rečenicama, ovo su, zapravo, pozitivne osobine ljubavi.

Razmotrite jednu po jednu »negaciju« u 1. Korinćanima 13,4-8 i zapišite pozitivne osobine koje se iza njih kriju. Istovremeno se zapitajte koliko dobro ili loše pokazujete ove osobine ljubavi i kako biste mogli da se u tome popravite.

Ne zavidi

Ne veliča (hvali) se

Ne nadima (ponosi) se

Ne čini što ne valja (»ne ponaša se nepristojno« – Čarnić)

Ne traži svoje

Ne srdi se

Ne misli o zlu (»ne uračunava zlo«, Čarnić)

Ne raduje se nepravdi

Dok razmišljamo o podrobnom opisu ljubavi iz 13. poglavlja 1. Korinćanima, zvanog »Poglavlje o ljubavi«, sve više cenimo karakter našeg nebeskog Oca, koji je oličenje ljubavi. Takođe uviđamo da upotreba reči *ljubav* u savremenoj kulturi pokazuje nepoznavanje Božje ljubavi.

PROVERA LJUBAVI (MATEJ 5,43-48)

Pročitajte Matej 5,43-48, a potom svojim rečima izrazite šta je Isus rekao. Šta je najvažnije u ovim Isusovim rečima o ljubavi?

Ako treba da volimo svoje neprijatelje, najbolje bi bilo da utvrdimo tačno ko su naši neprijatelji. Ako je neprijatelj samo onaj ko nam fizički pretil, onda možda mislite da se ovo na vas i ne odnosi jer vam odavno niko na taj način nije pretio. Međutim, neprijatelj se može definisati kao suparnik, rival, konkurent, izazivač i potcenjivač. Neprijatelj je onaj koji vas mrzi ili zlostavlja. To može biti i bračni drug ili neki drugi član porodice. Ponekad u porodici nisu nežni prema vama. Takva osoba može de nastoji da vas ozlojedi ili čak i nešto gore. Kada se to desi, lako možemo upasti u zamku sitničavosti i osvetoljubivosti.

Ponekad možete da doživite sukob na poslu, a oni sa kojima ste godinama radili mogu početi da u vama doživljavaju suparnika. Neprijatelj može biti i neko ko vam je godinama bio drag i važan, čak i neko u crkvi. Moramo da uvidimo da neprijatelj o kom Isus ovde govori nije samo fizički opasna osoba, već i svako ko nas tako povredi da poželimo da mu vratimo milo za drago.

Pročitajte priče 15,1; 25,21; 1. Petrova 3,9. Kako nam ovi tekstovi pomažu da shvatimo ovo važno načelo o ljubavi?

Voleti svoje neprijatelje? Mnogima je veoma teško da iskažu ljubav i svojim prijateljima, a kamoli svojim neprijateljima. Kako se u ovom pogledu možemo naučiti od Hrista? Kako se naša srca mogu promeniti tako da volimo svoje neprijatelje? Kako bi molitva za njih mogla da odigra veliku ulogu u našem približavanju ovom hrišćanskom idealu?

LJUBAV NA DELU (LUKA 10,25-37)

Jedan je profesor teološkog fakulteta držao uobičajen čas iz veštine propovedanja. Svakom od studenata dodelio je da pripreme propoved o dobrom Samarjaninu. Trebalo je da svaki od njih ide od učionice do učionice i propoveda ljubav i saosećanje. Između časova bila je samo jedna mala stanka, tako da su ovi studenti-propovednici morali da žure kako bi ispoštovali raspored. Svaki od studenata morao je pri tom da prođe kroz hodnik u kom je sedeo prosjak kog je profesor namerno ostavio tamo. Ono što se potom desilo pretvorilo se u veliku pouku! Vrlo malo ovih budućih propovednika zastalo je da pomogne ovom čoveku, a ponajmanje onih kojima se baš jako žurilo. Dok su žurili da propovedaju o dobrom Samarjaninu, gotovo svi su zaobišli prosjaka koji je u srcu same priče!

U jučerašnjoj pouci smo govorili o tome ko je naš neprijatelj. Današnje pitanje jeste : »Ko je moj bližnji?« Kako Isus odgovara na to pitanje u Luki 10,25-37? Kako se ova priča nadovezuje na razmišljanje o tome šta je prava ljubav? Dok čitate priču, upitajte se zašto je u ovoj priči Isus upravo vernicima, štaviše verskim vođama, dodelio uloge negativaca. Kakva se pouka u tom krije za sve nas?

Razmislite o rečima: »Bejah gladan, a vi ste osnovali humanitarno društvo da o tom razgovarate. Bio sam u zatvoru, a vi ste se žalili na visoku stopu kriminala. Bejah go, a vi ste raspravljali o mojoj nepristojnoj pojavi. Bolestan bejah, a vi ste zahvaljivali Bogu za svoje zdravlje. Bez doma bejah, a vi ste mi propovedali da je Bog moj zaklon. Izgledate tako sveti i bliski Bogu, ali sam ja i dalje gladan, usamljen, hladno mi je i boli me. Da li je nekom stalo do mene?«

Budite iskreni. Šta morate da promenite u svom životu da biste i vi za druge ljude postali milostivi Samarjanin ? Znete li nekoga ko baš u ovom trenutku živi na drugoj strani ulice, među onima koji pate? Koliko će vašeg samoodricanja biti potrebno da prema takvoj osobi postupite kao »bližnji«?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Naučnik Artur Zajonk ispunio je jednu kutiju svetlošću, ali tako da se ta svetlost uopšte ne odbija od unutrašnjih zidova kutije. Tako je unutar kutije bila čista svetlost i samo svetlost. Kada biste pogledali u kutiju i svetlost u njoj, šta biste videli? Kako svetlost izgleda sama po sebi?

Ono što biste tada videli bila bi čista tama, tama praznine. Ako se ne reflektuje na nekoj podlozi, ili ako ne gledate pravo u nju, svetlost biva nevidljiva. Zajonk je tada uzeo štap i prošao njime po mraku kutije. Štap je zasjao na onoj strani sa koje je dopirala svetlost. Izgledalo je kao da tanušni trag svetlosti obasjava samo štap i ništa drugo, iako je svetlost bila posvuda u kutiji (kao da je ispunjena vodom). Samo onda kada bi se odbijala od nečega, svetlost bi postajala vidljiva. U suprotnom, svetlost je bila tama.

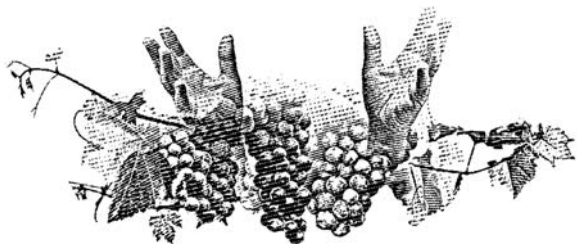
Na zemlji, sunčeva svetlost kupi nebo bojeći ga plavo, sivo ili crveno, zavisno od vremenskih prilika i doba dana. Da ste na Mesecu, ma koliko da ga sunce obasjava, kada biste pogledali gore videli biste što i u Zajonkovoju kutiji – čistu tamu – tamu praznog prostora. Mesec, naime, nema atmosferu, ni vazduh, ni vlagu, niti ijedan od onih gasova koji reflektuju svetlost i tako svod iznad nas oslikavaju čitavom paletom boja. Šta nam to sve govori? Upravo da svetlost, ukoliko se ne reflektuje, izgleda kao potpuna tama.

Pitanja za razgovor:

1. **Koje bismo duhovne pouke o ljubavi mogli da izvučemo iz svega što je ovde rečeno o prirodi svetlosti? Vidi 1. Jovanova 1,5; 2,9-11; 4,8; Luka 11,35.**
2. **Razmislite o ljubavi prema neprijateljima. U Luka 23,34 stoji: »Oče! Oprosti im; jer ne znadu šta čine.« Molite li se za vaše neprijatelje? Nije lako imati pravilan stav prema onima koji nas mrze, zlostavljaju ili progone. Ipak, molitva za neprijatelje uspeva da promeni naša srca i stav prema njima. Kada se molimo za one koji nas progone i one koji nas mrze, počecemo da ih sagledavamo kao ljude kojima je potrebna Božja blagodat isto onoliko koliko i nama. Tako ćemo steći silu i želju da ih blagoslovimo kad oni nas kunu, i da im činimo dobro kada nas mrze. Kako da negujemo molitvu za one koje bismo radije prokleli?**
3. **Jedan je čovek video nekoga sa razbijenim autom. Pogurao je kola ne bi li mu pomogao, a za svoj trud doživeo je da ga prebiju i opljačkaju. »Sad je dosta«, rekao je, »više neću skretati sa svoga puta da bi bio milostivi Samarjanin.« Šta biste rekli toj osobi?**
4. **Da li ste ikad poznavali osobu koja kao da je oličenje ljubavi? Kakva je to osoba bila? Šta je činila? Kako se njena ljubav iskazivala? Koliko je patnje, po vašem mišljenju, ta osoba morala da podnese da bi mogla da pokaže takvu ljubav?**

A ROD JE DUHOVNI ... RADOST

Tekstovi za proučavanje: Psalam 139; Luka 15,4-24; Jovan 15,10,11; Jevr. 11,16.

Upamtite stih: »Ovo vam kazah, da radost moja u vama ostane i radost vaša se ispuni.« (Jovan 15,11)

Radost i veselje nisu uvek jedno te isto. Veselje je proizvod ugodnih okolnosti; radost, naprotiv, proizvod je onog što jesmo u svojoj suštini, kad smo povezani sa Hristom, Pravim Čokotom.

U Psalmu 4,7 oslikana je razlika radosti i veselja: »A meni si dao u srce radost veću nego što je oni imaju, kad im rodi pšenica i vino.« »Veća radost« dolazi od poznavanja Boga i poverenja u Njega; veselje je proizvod prijatnih okolnosti, kao što je obilna žetva. Radost u duši je postojana sve dok imamo poverenja u Gospoda; veselje je nepredvidivo kao i žetva. Radost u duši pobeđuje obeshrabrenje; veselje ga samo prikriva. Radost u duši je trajna; veselje je prolazno.

Radost je uživanje u životu koje seže dublje od bola ili zadovoljstva. Ovakva radost izranja iz svesti da je Bog prisutan u našem životu, i tako nam omogućuje da prevaziđemo okolnosti i usmerimo se na dobrotu i ljubav Božju. U samoj srži hrišćanske radosti je činjenica da je Bog postupao i da postupa kako bi izbavio one koji se u nj uzdaju.

RADOST KAO ZAPOVEST (FIL. 4,4)

Mnogi vernici dozvoljavaju sebi da budu žrtve okolnosti i zbog toga trpe duhovne uzlete i padove. Njima radost stoga izgleda nerazumna, gotovo nemoguća. Zato je i zapovedeno da se radujemo »u Gospodu« (Fil. 4,4).

Ne možemo se uvek radovati prilikama u kojima se nalazimo mi ili drugi ljudi, jer okolnosti mogu biti negativne. Ipak, možemo se radovati u Gospodu, jer je On uvek dobar, i nikad se ne menja.

Naša duhovna postojanost neposredno je povezana sa našim poznavanjem Boga i predanjem Njemu. Poznavanje Boga pomaže nam da živimo prevazilazeći okolnosti, a to stvara postojanost. Zato su psalmi i napisani u pesničkom obliku i ritmu, tako da se mogu i pevati – da bi narod Izrailjev mogao da pamti Pismo i peva pesme produbljujući svoje poznavanje Boga. Kad čovek poznaje Boga, sve je drugo manje važno.

Pročitajte Psalam 139, Rimljanima 8,28 i 1. Petrova 1,8.9. Koji nam se razlozi za radost ovde nude? Kako možemo da naučimo da se radujemo ovim Božjim obećanjima?

Da li vam je potrebno još razloga za radost? Na primer, to što nas je Bog spasio, prihvatio i obećao nam nasledstvo u Isusu Hristu (Ef. 1,1-11)? Kad se Hristos vrati, uživaćemo u Njegovom prisustvu i nebeskim stanovima pripremljenim za nas (Jovan 14,2.3). Do tada, prava je radost znati da je Bog obećao da će nam pružiti sve što nam je potrebno (Fil. 4,19). Osim toga, imamo i prednost da služimo Onome koga volimo iznad svega. To podrazumeva i javljanje dobre vesti izgubljenima i ohrabrivanje drugih hrišćana da rastu u ljubavi i sve više služe Bogu. Radost je takođe znati da možemo da se molimo Bogu u svakom trenutku (Jevr. 4,15.16). Konačno, možemo da se radujemo znajući da smrt neće imati poslednju reč (1. Kor. 15,54).

Uprkos obećanjima i svim razlozima za radost, svi se mi borimo sa tugom, obeshrabrenjem i bolom. To je stvarnost našeg sadašnjeg života. Kako možemo da naučimo da pronademo radost koju nam pruža Hristos, u kakvim se god okolnostima našli? Kako naši izbori u velikoj meri mogu da utiču na to da li ćemo uživati u radosti koja nam je dana?

RADOST HRISTOVA

Da bismo u potpunosti razumeli hrišćansku radost, sagledajmo Hristov život na zemlji koji je bio ispunjen radošću. Odakle je poticala Njegova radost? Po kojim je načelima On živio?

Kakvu ulogu ima radost u trima najpoznatijim Hristovim pričama? Koje je njihovo zajedničko obeležje?

Izgubljena ovca (Luka 15,4-7)

Izgubljeni dinar (Luka 15,8-10)

Izgubljeni sin (Luka 15,11-24)

Ove tri priče kao da nam prikazuju Božje srce, puno želje za proslavljanjem našeg spasenja. Istinska radost Božja sastoji se u dosezanju izgubljenih. Stoga nije čudno što je Isus, pored svih svojih iskušenja i patnji, bio pomazan radošću, jer je znao da će, zahvaljujući onom što će On postići, mnogi ljudi biti spaseni.

Razmislite o značenju reči zapisanih u Jevrejima 12,2.3. Razmišljajte uz molitvu o rečima: »koji mesto određene sebi radosti pretrplje krst, ne mareći za sramotu«. Zapišite neke od misli koje ove reči pokreću u vama dok razmišljate o njihovom značenju. Kakva je to radost bila njemu određena? Zašto bi Bogu bilo važno da spase izgubljene ljude?

Kako se, po vašem mišljenju, misao da je Isus bio »bolnik i vičan bolestima« (Isaija 53,3) može pomiriti sa idejom da je On bio i čovek radosti? Odaberite neki vaš aktuelan problem koji vam nanosi bol i tugu. Kako, uprkos toj tuzi, možete i sami doživeti radost koju je iskusio Isus?

RADOST JE U POSLUŠNOSTI (JOVAN 15,11)

Pročitajte Jovan 15,10.11. Sa čim Isus povezuje radost? Kako to praktično deluje, tj. zašto bi to vodilo ka radosti?

»Nego mu je omilio zakon Gospodnji, i o zakonu Njegovu misli dan i noć!« (Psalam 1,2)

»Hoću činiti volju tvoju, Bože moj, i zakon je Tvoj meni u srcu.« (Psalam 40,8)

Nema veće radosti od one koju nam daje poslušnost Božjoj volji. Mada se nekima može učiniti da naglašavanjem poslušnosti Božjem zakonu samo pojačavamo čovekovo osećanje krivice, prava je istina da poslušnost Božjoj volji oslobađa čoveka. Ne zaboravimo da je neposlušnost izazvala rat na nebu, a na našu planetu donela greh i smrt. Sav ljudski bol i patnja posledica su ljudskog odstupanja od zakona Božjeg. Stoga upravo poslušnost Božjoj volji kroz veru pomaže da se radost vrati u ljudsko srce.

Pročitajte Psalam 19,8, Jeremiju 15,16 i Matej 7,21-27. Kako ovi tekstovi povezuju poslušnost i radost?

Ma kako Biblija jasno govorila da se mi ne spasavamo delima, isto je tako jasno da su dela neizbežan vid spasenja. Dela obelodanjuju pred celim svemirom da smo mi zaista doživeli spasenje, da smo se zaista predali Bogu. Nazvati nekoga legalistom samo zato što je postojan u svojoj poslušnosti Božjoj volji, zapravo znači pasti u zamku na koju nas upozorava Isaija: »Teško onima koji zlo zovu dobro, a dobro zlo, koji prave od mraka svetlost, a od svetlosti mrak, koji prave od gorkoga slatko, a od slatkoga gorko.« (Isaija 5,20)

Na koji ste način vi sami iskusili da poslušnost rađa radost? Ili, da postavimo negativno pitanje: kako ste iskusili da neposlušnost Gospodu donosi bol i patnju?

RADOST U TEŠKIM VREMENIMA (JOVAN 16,33)

»Ovo vam kazah, da u meni mir imate. U svetu ćete imati nevolju; ali ne bojte se, jer ja nadvladah svet.« (Jovan 16,33)

Ukorenjeno je verovanje da osoba koja prolazi kroz teške muke ili je nešto loše učinila ili nema dovoljno vere. Kakvog li surovog i hladnog doživljava Boga! Isus je jasno rekao da ćemo u ovom životu imati nevolje, i vernici i nevernici. Ma koliko mi voleli priču o Danilu u jami lavovskoj, činjenica je da su većinu hrišćana, u sličnim okolnostima, ove zveri raskomadale. Isto možemo reći za trojicu u peći ognjenoj: većina hrišćana koje su vezali za lomaču – tamo su i izgoreli.

Pročitajte Galatima 6,9, Jakov 1,2-4 i 1. Petrova 1,6. Koju nadu i koja obećanja možemo pronaći u ovim stihovima da bi nam pomogli u bolnim trenucima?

Razmislite nisu li možda mnogi današnji vernici lišeni radosti samo zato što su zaokupljeni sobom. Ma koliko stvarne bile naše poteškoće, ukoliko se samo njima bavimo, one će u našoj predstavi postati još veće. U stvarnosti, mi imamo razlog da se radujemo, a to nismo mi sami, već Bog.

Konačno, zar Bog ne kaže: »A vama je i kosa na glavi sva izbrojena« (Matej 10,30)? Razmislite koje se obećanje krije u ovim rečima. Kada bismo se, znajući da smo sigurni u Hristu, okrenuli ka drugima i služili im upravo usred svojih nevolja, znali bismo da samosažaljenje možemo pretvoriti u radost jednostavnom odlukom svoje volje. »I Gospod povrati što bješe uzeto Jovu pošto se pomoli za prijatelje svoje« (Jov 42,10).

Sa kakvim god poteškoćama da se upravo sada nosite, okrenite se nekome koji se i sam muči. Svakako znate nekoga kome je sad potrebna pomoć, ohrabrenje, podrška. Kako noseći terete drugih možemo olakšati svoj?

TRAJNA SREĆA (JEVREJIMA 12,24.25)

»Verom Mojsije, kad bi veliki, ne htede da se naziva sin kćeri faraonove, i volje stradati s narodom Božjim, negoli imati zemaljsku sladost greha« (Jevrejima 11,24.25). Koja načela hrišćanskog života nalazimo u ovim stihovima? (v. i Luka 9,23; Dela 14,22; Filibljanima 1,29). Kako navedene stihove možemo da povežemo sa obećanom radošću? Videti Jevr. 11,15 i 1. Petr. 1,6-8.

Mojsijeva odluka da ostavi presto Egipta bez sumnje je bila politički nekorektna. Mogao je da odluči da ostane u Egiptu i postane sledeći faraon. Mogao je da se pravda da je to Božja volja za nj. Konačno, nije bilo teško odlučiti da ostane, jer mi često nalazimo »dobre« razloge za loše odluke.

Prisetite se poslednjeg puta kad ste na osnovu »dobrih« razloga doneli lošu odluku. Koje ste pouke iz toga izvukli?

Dok, s jedne strane, radost potiče od poznavanja Božje volje, neposredne posledice toga mogu biti i teške i bolne. Verovanje da prihvatanjem Isusa Hrista i Njegove reči više nećemo imati nikakvih poteškoća može nas dovesti do razočarenja. Hrišćansko posvećenje ne jamči nam ni novac, ni slavu, ni moć. Svake godine, hiljade hrišćana bivaju progonjeni, neki i ubijeni, zbog svoje vere.

Konačno, naša nada, spasenje i sve ostalo treba da zavise od nečeg većeg od ovog sveta i od svega što svet može da ponudi. Neizmerno je važno da, kroza šta da prolazimo, ne gubimo iz vida šta je Isus učinio za nas i šta nam je obećao. U protivnom, imaćemo samo ono što ovaj svet ima da nam ponudi, a, kao što nam je poznato, ono što svet nudi ume da, s vremena na vreme, bude veoma bolno.

ZA DALJE PROUČAVANJE

»Dužnost je hrišćana da uvere svet da Hristova vera skida sa duše odelo žalosti i odeva je u odelo radosti i veselja. Oni koji prime Hrista kao Spasitelja koji prašta grehe odenuće se Njegovim odelom svetlosti. On uzima njihove grehe i dodeljuje im svoju pravednost. Oni su prepuni radosti.

Ko više od hrišćana ima razloga da peva pesme radosti? Zar oni ne očekuju da postanu deo carske porodice, deca nebeskog Cara? *Zar jevanđelje nije dobra vest o velikoj radosti?* Kada čovek svim srcem usvoji obećanja Božja, svetlost neba ispuniće njegov život.« – Elen G. Vajt, *A Call to Medical Evangelism and Health Education (Poziv na medicinski evangelizam i zdravstveno prosvetčivanje)*, str. 26.

Pitanja za razgovor:

1. Pregledajte u Bibliji životne priče nekoliko poznatih ličnosti. Koliko su radosti ovi ljudi po vašem mišljenju iskusili? Šta mislite o Noju, Avramu ili Josifu? A Danilo, David, Jeremija? Ili Pavle i Jovan Krstitelj? Šta iz njihovog životnog iskustva, dobrog i lošeg, možemo da naučimo o tome šta je zaista radost?
2. Na koje ovozemaljske načine možemo biti »srećni«? Koliko su uspešne te metode postizanja veselja? Šta ste vi naučili o načinima na koje ovaj svet dolazi do veselja? Da li su sve loše, ili i one mogu i treba da imaju neko mesto u našem životu?
3. Koliko veselja ili radosti možemo ili treba da očekujemo u ovom životu, kao hrišćani koji žive sa saznanjem o Božjoj beskrajnoj ljubavi? Drugim rečima, kada svud oko sebe vidimo bolest, patnju i smrt, i kada znamo da će mnogo duša zauvek propasti, koliko radosti možemo da imamo? Nije li sebično da se radujemo u svojoj sreći kad znamo da će drugi propasti?
4. Kako to da, što je čovek sebičniji, to biva i nesrećniji?
5. Zašto je nada i obećanje večnog života na obnovljenoj zemlji suštinski važno za naše celokupno hrišćansko iskustvo? Šta imamo ako to nemamo? Koliko je onda važno da tu nadu nikad ne gubimo i vida? Na kraju krajeva, čak i ako nam u ovakvom svetu i u ovom životu ide dobro, to neće daveka trajati, pa koliko onda time možemo da budemo zadovoljni?

A ROD JE DUHOVNI ... MIR

Tekstovi za proučavanje: Mat. 8,23-27; 11,28.29; Rim. 5,1-11; 12,9-21; Jevr. 12,14; Kol. 3,13-15.

Upamtite stih: »Mir vam ostavljam, mir svoj dajem vam: ne dajem vam ga kao što svet daje, da se ne plaši srce vaše, i da se ne boji.« (Jovan 14,27)

Kao borac za mir, Pavle je pisao: »Starajući se držati jedinstvo Duha u svezi mira« (Ef. 4,3). Grčki glagol preveden kao *starajući* se ustvari je u imperativu, zapovednom načinu, koji isključuje svaku pasivnost i stav »sačekaj da vidiš šta će se desiti«. Treba da budemo preduzimljivi. Ako se svađamo i prepiremo kod kuće, ako se delimo po klanovima u crkvi, ako odbijamo da volimo i poštujemo druge, onda se mi odričemo Božjeg mira u Hristu Isusu, mira koji nam je On omogućio na krstu.

Prava je ironija da se do mira mora dolaziti borbom. Eleonora Ruzvelt, supruga poznatog američkog predsednika, izjavila je u jednoj emisiji *Glasa Amerike*: »Nije dovoljno pričati o miru; potrebno je verovati u nj. Ipak, nije dovoljno ni verovati u nj; potrebno je raditi na tome.« Mir koji nam je pružio Hristos takođe iziskuje napor, težak rad i stalno preispitivanje.

Dok budemo proučavali ovonedeljnu pouku, zapitajmo se: *Da li sam ja zadobio mir za koji se Isus radi mene izborio na krstu? Kako mogu da sarađujem sa Svetim Duhom dok on unosi taj mir u moj svakodnevni život?*

»Opravdavši se dakle vjerom, imamo mir s Bogom kroz Gospoda svojega Isusa Hrista.« (Rim. 5,1)

MIR SA BOGOM (RIM 5,1)

Imati mir sa Bogom znači više od zadovoljstva u Njegovom prisustvu. To znači da smo se mi, koji smo nekad bili »otučeni i neprijateljski nastrojeni svojim smeranjem u zlim delima« (Kol. 1,21; Čarnić), pomirili sa Bogom i da ponovo imamo Njegovu naklonost. Nekoć smo sa Bogom ratovali, ali nam je Njegova smrt na krstu omogućila da sva neprijateljstva prestanu i da ponovo budemo Božji prijatelji, a ne neprijatelji.

U jednom od svojih značenja, ovaj mir nije nešto u početku sitno tako da tek treba da naraste. Naprotiv, mi smo pomireni sa Bogom jednom i zasvagda na krstu Hristovom. Ovo je nepobitna činjenica. U jednom drugom značenju, međutim, moguće je rasti u miru sa Bogom. Kako nam jasniji bivaju putevi Božji, kako sve više hodamo njima, to više usvajamo Njegovu silu kojom živimo kao Njegovi sinovi i kćeri. U ovom značenju, mir sa Bogom jeste plod Duha.

Dok sazrevamo kao deca Božja, sve ćemo više iskusiti blagoslove i prednosti života u Njegovom carstvu tako da jednog dana možemo da kažemo: »Velik mir imaju oni koji ljube zakon tvoj, i u njih nema spoticanja.« (Psalam 119,165)

Kološanima 1,20-22 otkriva da Bog nije postao milostiv i pun praštanja zbog greha; umesto toga, ovaj tekst otkriva da je Bog oduvek bio takav. Plan spasenja predstavlja Boga koji nas je voleo i želeo da nam oprost i od samog početka.

Pročitajte Rimljanima 5,1-11 i sažmite osnovne postavke ovog teksta.

Razmišljajte o tome da *jedino* zbog onoga što je Hristos učinio, zbog Njegovog savršenog života koji nam se pripisuje verom, Bog može da nam oprost i prihvati nas, bez obzira na prošlost. Kakav značaj ovo učenje ima za nas, ukoliko nam je istinski stalo da doživimo mir?

TRAGANJE ZA MIROM, 1. DEO (MAT. 11,28.29)

Kojim brojem biste opisali sebe na skali od 1 do 10, pri čemu 1 označava veoma smirenu, a 10 veoma uznemirenu osobu? Ljudi su sve uzmenireniji, a tragaju za ličnim mirom. U Mateju 11,28.29, Isus nas poziva. Iako ovde ne koristi reč *mir*, On koristi reč *odmoriti*, koja u originalnom tekstu znači »odmoriti nekoga, osvežiti, odmoriti se, predahnuti«.

Pročitajte sledeće stihove: »Dođite k meni svi koji ste umorni i natovareni, i ja ću vas odmoriti. Uzmite jaram moj na sebe i naučite se od mene; jer sam ja krotak i smeran u srcu, i naći ćete pokoj dušama svojim.« (Matej 11,28.29) Šta nam to Isus Hristos ovde kazuje? Kako i mi u svom životu možemo ostvariti ovo predivno obećanje?

Na osnovu onoga što Hristos ovde kazuje, možemo li da zaključimo da nam On nudi mir kao dar, ili nam pokazuje kako da ga steknemo? Zar Hristos ne uči da lični mir ima svoj uzrok i poziva nas da od Njega saznamo koji je to uzrok?

»Samoljublje je uzrok ljudskog nemira ... Oni koji drže Hrista za reč i predaju svoju dušu Njegovoj brizi, a svoje živote Njegovoj volji, takvi će naći mir i spokojstvo. Ništa na ovom svetu ne može ih ožalostiti kada ih Isus obrađuje svojim prisustvom. U savršenom predanju savršeni je mir. Gospod kaže: 'Ko se tebe drži, čuvaš ga jednako u miru, jer se u tebe uzda' Isaija 26,3.« – Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 330, 331 orig.

Kako samoljublje vodi do ličnog nemira i nesreće?

Kako možemo naučiti da se odreknemo svoga »ja« i počinemo u Isusu? Kakve izbore moramo da načinimo svakog dana da bismo omogućili ostvarenje Hristovog mira? Drugim rečima, šta činimo ili ne činimo, i time uskraćujemo sebi mir koji nam Isus nudi?

TRAGANJE ZA MIROM, 2. DEO (JOVAN 14,27)

Priča se da su neka dva slikara slikala svaki na svoj način šta znači odmor. Prvi je odabrao da naslika mirno jezero sa visokim planinama u pozadini. Drugi slikar naslikao je nežnu brezu kako se povija nad zapenušalom bujicom vodopada; na sastavku dveju grana breze, crvendač je sedeo na svom gnezdu, gotovo mokar od kapljica vode.

Koji od dvojice slikara je bolje predstavio suštinu mira? Veoma retko, u ovom uzavrelom svetu, možemo pronaći mir usamljenog planinskog jezera. Mnogo češće, neophodno je pronaći mir usred previranja stvarnog života.

Pročitajte priču zabeleženu u Mateju 8,23-26, o Isusu i Njegovim učenicima na Galilejskom jezeru (videti i Marko 4,35-41 i Luka 8,22-25). Koliko god da su jedinstvene okolnosti ove priče, koji zaključak iz nje možemo da izvučemo za sebe, odnosno, šta nam ona poručuje i kako je možemo primeniti na sav svoj život, kakve god da su prilike?

Zašto je, po vašem mišljenju, Isusu Hristu stalo do mira Njegovih učenika? Hristos nam je ostavio prelepo obećanje o miru: »Mir vam ostavljam, mir svoj dajem vam: ne dajem vam ga kao što svet daje, da se ne plaši srce vaše, i da se ne boji.« (Matej 14,27) U čemu se mir koji ovaj svet pokušava da nam pruži razlikuje od mira koji Hristos nudi?

Jedno nipošto ne smemo da pomislimo, a to je da mir znači život bez problema. Retki su ljudi, čak i među najvernijim hrišćanima, koji prolaze kroz život bez teškoća, bola i patnje. Doduše, čini se da neki ljudi pate mnogo više od drugih ljudi. Mir, ipak, mnogo više podrazumeva način na koji se čovek nosi sa takvim okolnostima nego samu prirodu okolnosti. Mir uključuje duboko poverenje u ljubav i brigu Boga koji zna kroza šta prolazimo i koji je obećao da nas neće ostaviti, ma šta nas snašlo.

Šta vas može uznemiriti? Kažite Bogu svoje najdublje strahove. Nazovite ih njihovim pravim imenom. Zatražite od Gospoda da vam pomogne da prepoznate svoj strah i utvrdite njegov uzrok. Potom dozvolite Bogu da s vremenom smiri te strahove.

MIR U KUĆI (JEVR. 12,14)

»Mir imajte i svetinju sa svima; bez ovoga niko neće videti Gospoda.« (Jevr. 12,14) »Ako je moguće, koliko do vas stoji, imajte mir sa svim ljudima.« (Rim. 12,18) **Šta možemo da naučimo iz Hristovog života i primera što će ove Pavlove preporuke pretvoriti u stvarnost našeg života? Šta činimo (ako toga ima) što otežava ili čak i onemogućuje njihovo ostvarenje?**

Koliko god da izgleda čudno, najteže je biti hrišćanin kod kuće. Kako je to tragično, s obzirom na to da bi dom morao biti prvo mesto na svetu u kom ćemo naći mir! Dva mladića ratovali su u vijetnamskom ratu. Svud oko njih zviždali su meci i eksplodirale bombe. Sve to kao da nije smetalo jednome od njih. Kada ga je drugi vojnik upitao kako može da bude tako miran, odgovorio je da ga sve to podseća na kuću!

Proučite Rimljanima 12,9-21. Uočite stihove u ulomku čija primena može jednom domu doneti mir. Opišite praktičnu primenu stihova koje ste odabrali.

Svi su hrišćani pozvani da slede neverovatno visok standard, koji je postavio sam Isus Hristos. Svi smo mi propustili da ga postignemo. Ipak, to ne znači da mi više ne možemo da odsjajujemo načela koja je otkrio Hristov život, načela ljubavi, samopožrtvovanja i postojanog odnosa prema zlu i grehu.

Zamislite kakvi bi naši domovi bili kada bismo svi uistinu odsjajivali ovakva načela! Zamislite kakav bi život bio kad bismo naučili da mislimo na druge pre nego na sebe; kad bismo pokazivali bezuslovnu ljubav, čak i prema onima koji to ne zaslužuju. Zamislite da praštamo onima koji su nas povredili. Zamislite da nam je stalo do dobra drugih kao i do našeg sopstvenog. Premda primena svih ovih načela ne bi rešila sve naše porodične probleme, nema sumnje da bi nam mnogo pomogla u tome!

MIR U CRKVI (MATEJ 5,23.24)

»Zato dakle ako prineseš dar svoj k oltaru, i ondje se opomeneš da brat tvoj ima nešto na te, ostavi ondje dar svoj pred oltarom, i idi prije te se pomiri s bratom svojim, pa onda dođi i prinesi dar svoj.« (Mat. 5,23.24) Koje osnovno načelo Isus ističe ovim rečima? Zašto nam je tako teško da ovakva načela primenimo u svom životu?

Očigledno je da Hristos naše odnose smatra važnijim nego što mi mislimo. Nije retko da gorčina i ozlojeđenost opstaju godinama između nekih vernika. Zamislite koliko bi se stvari promenile kada bi oni sledili ovo načelo!

Koja je osobina dece Božje istaknuta u Mateju 5,9? Šta to znači?

Prema Kološanima 3,13-15, na koja tri načina se možemo odnositi jedni prema drugima kao braća i sestre u Hristu? Šta podrazumeva svaki od tih načina?

Sagledajte niz osobina duhovnog čoveka u Jak. 3,17: »A mudrost, koja dolazi odozgo, čista je pre svega, zatim miroljubiva, blaga, prilagodljiva, puna milosti i dobrih plodova, odlučna, nelicemerna« (Čarnić). Kakve bi naše crkve bile kada bismo dozvolili Svetome Duhu da ih neguje u našim odnosima? Čega bi primetno nestalo?

Prisetite se kada ste zadnji put imali sukob sa nekim vernikom u vašoj crkvi. Da li ste poslušali Hristove reči iz Mateja 5? Najverovatnije niste, zar ne? Razmislite iz kog razloga ste izabrali lakši i svetovni put, umesto puta koji traži poniznost i samoodricanje. Kako možete naučiti da postupite onako kao nas Hristos poziva u ovakvim prilikama?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Ps. 4,3; 119,165; Isa. 26,3; Rim 8,6; Fil. 4,7.

»Nedugo pre svog raspeća, Hristos je poverio svojim učenicima amanet mira. 'Mir vam ostavljam', rekao je, 'mir svoj dajem vam: ne dajem vam kao što svet daje, da se ne plaši srce vaše i da se ne boji' Jovan 14,27. Ovaj mir nije mir koji postižemo usklađivanjem sa svetom. Hristos nikad nije kupio mir kroz nagodbu sa zlom. Mir koji je Hristos ostavio svojim učenicima prvenstveno je unutrašnji, a ne spoljašnji mir, mir koji će pratiti Njegove učenike kroz borbe i sukobe.« – Elen G. Vajt, *Dela apostola*, str. 84 orig.

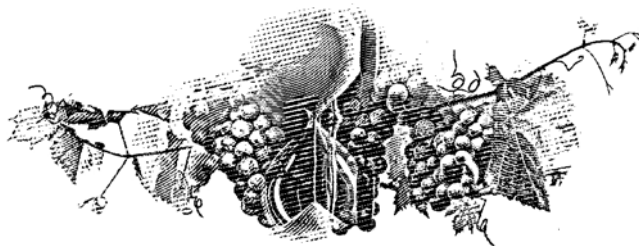
»Borba za prvenstvo razotkriva duh koji će one koji ga neguju na kraju isključiti iz Carstva Božjeg. Mir Hristov ne može da nastava u umu i srcu radnika koji kritikuje i iznalazi greške kod drugoga samo zato što drugi ne primenjuje metode koje on smatra najboljima, ili zato što ima utisak da ga drugi nedovoljno cene. Gospod nikad ne blagosilja one koji kritikuju i optužuju braću, jer je ovo sotonin posao.« – Elen G. Vajt, *Evangelizam*, str. 102 orig.

Pitanja za razgovor:

1. Na koje sve načine možete da delujete u svojoj mesnoj crkvi da održite mir među članovima kada se pojave neizbežne trzavice i neslaganja?
2. Kakve uobičajene svakodnevne okolnosti prete da nam oduzmu mir? Na kakva biblijska obećanja možemo da se pozovemo kad se takve okolnosti pojave?
3. Naravno, uvek je lako pričati o poverenju u Gospoda u svim okolnostima i o miru koji proističe iz tog poverenja. To je i tačno. Istovremeno, koje konkretne i praktične korake možemo da preduzmemo da izmenimo okolnosti koje prete našem miru? Drugim rečima, koliko često naš nemir i strah mogu biti proizvod naših izbora?
4. Šta praktično možemo da preduzmemo da pomognemo drugima u okolnostima koje ih sprečavaju da nađu mir?
5. Koliko mira je realno očekivati u ovom svetu, prepunom sukoba, nereda, patnje i pometnje?

A ROD JE DUHOVNI ... (S)TRPLJENJE

Tekstovi za proučavanje: 1. Mojs. 6,3; 2. Mojs. 34,6; Marko 4,26-29; Rim. 15,5; Ef. 4,1; Jak. 1,2-4.

Upamtite stih: »Jer vam je trpljenje od potrebe da volju Božju savršivši primite obećanje.« (Jevr. 10,36)

Na grčkom jeziku, dve reči označavaju »strpljenje« (odnosno »trpljenje« u Vukovom prevodu), koje je deo roda Duha. Prva reč je *hipomonē*, a može se prevesti kao »izdržljivost, postojanost, čvrstina« u okolnostima koje se ne mogu promeniti. Druga reč, *makrothimía*, znači i »dugo trpljenje«, suprotno od nestrpljivosti, gnevljivosti, plahosti. Uopšteno, ova reč znači uhvatiti se za nešto i ne dozvoliti da nas neprilike ometu. Najčešće se primenjuje na strpljenje sa ljudima.

Strpljiva osoba je blaga, nežna i postojana u svim okolnostima. Prava provera strpljenja nije samo čekanje, već ponašanje tokom čekanja. »A strpljivost neka ima savršeno delo, da budete savršeni i potpuni, bez ikakva nedostatka.« (Jak. 1,4; Čarnić)

Postizanje nekog cilja u životu zahteva vežbanje, Božju blagodat i volju da se svoje »ja« potisne na stranu i pokori poticajima Svetog Duha. Dobra je vest da, ukoliko naučimo da budemo strpljivi, na taj način možemo primiti mnogo Božjih blagoslova.

**STRPLJENJE JE BOŽJA OSOBINA
(2. MOJSIJEVA 34,6)**

»Jer prolazeći Gospod ispred njega vikaše: Gospod, Gospod, Bog milostiv, žalostiv, spor na gnev i obilan milosrđem i istinom.« (2. Mojs. 34,6)

Jedna od mnogobrojnih biblijskih priča koje slikaju Božje strpljenje jeste i ona o Njegovom postupanju prema Nineviji. Prorok Jona prepoznao je Božje strpljenje: »Gospode! ne rekoh li to kad još bijah u svojoj zemlji? Zato htjedoh pre pobeći u Tarsis; jer znah da si ti Bog milostiv i sažaljiv, spor na gnev i obilan milosrđem, i kaješ se oda zla.« (Jona 4,2)

Uočite neke od vrlina sa kojima strpljenje ide zajedno u 2. Mojs. 34,6: blagodat, milost, blagonaklonost, dobrota i istina štite i neguju i najokorelije grešnike kako bi im dali što više vremena i prilika da izmene svoj život. Kad bi Bog kažnjavao ljude onoliko brzo koliko to ljudi čine jedni drugima, svi bismo bili mrtvi.

Zašto je Bog strpljiv prema grešnicima? (2. Petr. 3,8,9) Kako ste prepoznali ovu vrlinu u Njegovom ophođenju prema vama ili drugima?

Kada bi vas neko upitao kao zamišljate Boga, kako biste Ga opisali? Takav opis govori mnogo, jer onako kako hrišćanin zamišlja Boga mnogo govori o njegovom pogledu na svet i njegovom postupanju prema drugima. Ako Boga sagledavamo kao ljutitog i brzog da nas kazni, kako ćemo, najverovantije, postupati prema drugima u crkvi i kod kuće?

Kako možemo da naučimo da činimo ono na šta nas Gospod poziva u Rimljanima 15,5?

TRAŽI SE STRPLJENJE (EF. 4,1.2)

Pročitajte Efescima 4,1.2. Razmotrite koji činioци obeležavaju, prema apostolu Pavlu, vladanje »kao što prilikuje« »u Gospodu«. Među tim činioциma je i strpljenje. Kako je ono povezano sa ostalim pomenutim svojstvima, odnosno, kako se ta svojstva međusobno nadopunjuju?

Crkva je mešavina ljudi poteklih iz različitih društvenih sredina i kultura. Ona uključuje i razliku u zrelosti vernika. Strpljenje je krajnje neophodno da bi crkva mogla da se nosi sa tolikim razlikama. Iskušenje zrelih jeste da izgube strpljenje prema onima kojima zrelost nedostaje. Uprkos činjenici da su im bile potrebne godine da bi stigli do sadašnje mudrosti, zreli često nisu spremni da nezrelima pruže isto toliko vremena ne bi li učenjem stekli isto toliko mudrosti i znanja.

Koji nam savet Pavle daje o tome kako da postupamo sa slabima u veri? Rim. 14,1; 15,1.

Strpljenje u crkvi je jedno, a šta je sa strpljenjem u kući? Zbog čega gubimo strpljenje kad su u pitanju naši ukućani? Koliko dugo je potrebno da se molimo za ukućane koji ne dele našu veru? Da li ste ikada upoznali nekoga ko je za nekog dragog morao da se moli godinama pre nego što je ovaj predao svoje srce Gospodu? Kako u praksi možemo da negujemo strpljenje prema članovima porodice? Zašto je u tom pogledu samoodricanje tako važno? Ujedno, ukoliko možemo da budemo strpljivi kod kuće, prema onima koji su nam stalno pred očima, onda je verovatno da ćemo biti strpljivi i prema drugima.

Razmislite o Gospodnjem strpljenju prema vama. Kako vam stalna svest o tome pomaže da i vi budete strpljivi prema drugima? Kad bi Gospod prema vama postupao kao vi sa drugima, kako bi vam bilo?

STRPLJENJE U JEVANĐELJU (2. TIM. 4,2)

Propovedanje i poučavanje Jevanđelja jedna je od oblasti koje najviše iskušavaju naše strpljenje. Većina nas previše smo nestrpljivi prema ljudima koji ne poznaju istinu i za koje se čini da za nju ne mare. Međutim, u svetu prepunom lažnih učenja i predrasuda prema istini, moramo da pokažemo podnošenje dok ljude vodimo ka Hristu. Suviše je lako mahnuti rukom i reći: »Kako ne razumete? Istina je toliko jasna.«

Istina jeste jasna onima koji na nju ne gledaju kroz naočari lažnih učenja, tradicije, porodičnih shvatanja i slično. Moramo da budemo strpljivi u svom nastojanju da rasvetlimo umove ljudi i razvežemo spone predrasuda i lažnih učenja kojim su ih vezali zabluda i tradicija.

Pročitajte Marko 4,26-29. Kakve pouke o strpljenju pruža ova parabola kada je reč o zadobijanju duša za Hrista?

Skloni smo da mislimo da, kada neko proučava neko biblijsko učenje i ne prihvati ga odmah, to znači da je ta osoba odbacila istinu. To, međutim, ne mora da bude tačno. Ustvari, obraćenje je ponekad dug i složen proces, koji ume da potraje i više godina. Iako bi mnogi među nama voleli da odmah vide plodove svog truda, ne biva uvek tako. Važno je da, u svojoj revnosti, mi ne postanemo smetnja za nekoga; drugim rečima, ne smemo da navaljujemo toliko da osoba izgubi volju. Što je još značajnije, nikad ne smemo da osuđujemo one koji istine koje mi volimo i poštujemo nisu prihvatili onda kada mislimo da treba. Naš trud i rad za neku osobu mogu biti veoma važan korak u procesu koji će svoje rezultate doneti tek kroz nekoliko godina. Ključno je da sve to ne pokvarimo osuđujući i prosuđujući osobu.

Koja se ključna misao nalazi u 1. Samuilovoj 16,7, koja zavređuje da je uvek imamo na umu i u ovom i u drugim kontekstima?

GRANICE STRPLJENJA (1. MOJS. 6,3)

Niko ni prema kome nije pokazao veće strpljenje od onoga koje Bog gaji prema ljudima. Ipak, moramo da shvatimo da i Božje podnošenje ima svoje granice. Božje strpljenje trajalo je 120 godina u vreme pripreme Nojeve barke (1. Petr. 3,20). Ipak, došlo je vreme kada je upornost ljudi iscrpla dugotrpeljivost samog Boga, koji je potom gotovo sasvim uništio život na zemlji u potopu.

Pročitajte 1. Mojs. 6,3. Koje se važno načelo nalazi u ovom tekstu?

U slučaju Sodoma i Gomora, Izrailja u pustinji i vavilonskog ropstva, kakav je stav naroda pokrenuo posledice koje su ga snašle? 5. Mojs. 31,27; Ps. 95,8; Jer. 17,23.

Mi se možemo braniti činjenicom da je i Bogu ponestajalo strpljenja, ne bismo li se opravdali kada i mi izgubimo strpljenje. Međutim, kada proučimo Božje podnošenje, postaje očigledno da ono nije trajalo dan, sedmicu ili godinu. Često bi proteklo mnogo pokolenja pre nego bi se Božje podnošenje iscrplo; mi, svakako, ne raspolažemo takvom mogućnošću. Postoje li prilike u kojima je opravdano da nam ponestane strpljenja? Možemo da odlučimo da smo dovoljno trpeli određene okolnosti i zaključimo da to mora da se okonča. To ne treba poistovetiti sa kritiziranjem, nedostatkom ljubavi ili okrutnošću. To može biti vreme delanja, ali delanja koje je usklađeno sa načelima milosti, ljubavi i brige za druge.

Razmisli o okolnostima u kojima ste opravdano ili neopravdano izgubili strpljenje. U čemu je razlika između opravdanosti i neopravdanosti tih reakcija? Šta ste naučili iz tih iskustava? Kada biste ponovo morali da prođete kroz to, da li biste postupili drukčije?

KAKO RAZVIJATI STRPLJENJE? (JAK. 1,2-4)

»Svaku radost imajte, braćo moja, kad padate u različite napasti. Znajući da kušanje vaše vere gradi trpljenje, a trpljenje neka delo dovršuje, da budete savršeni i celi bez ikakve mane.« (Jakov 1,2-4) Kako ste vi iskusili istinitost ovih reči? Šta ste vi naučili iz različitih iskušenja sa kojima ste morali da se suočite, tako da ste na kraju postali bolji, sličniji karakteru Isusa Hrista?

Grčka reč za iskušenja, prevedena i kao »napasti«, jeste *peirasmós*, čije je šire značenje »iskušavanje« ili »testiranje«. Neprijatelj nas iskušava i navodi nas na zlo. Testovi i iskušenja koja Bog dozvoljava u našem životu imaju svrhu da razviju karakter.

»Bog se služi životnim nedaćama da bi uklonio nečistotu i grubost iz našeg karaktera. Proces sečenja, oblikovanja, klesanja, glačanja i doterivanja koji one obavljaju zadaje bol. Nije lako biti pritisnut uz točak brusilice. Međutim, tako se kamen priprema za mesto koje treba da zauzme u nebeskom hramu. Učitelj ne troši vreme i trud na neki bezvredan materijal. Samo svoje dragoceno kamenje On glača da bi postalo vredno palate.« – Elen G. Vajt, *Misli sa gore blagoslova*, str. 10.

Ovo, međutim, ne znači da je svako iskušenje poteklo od Božjeg providenja. Često mi sami padamo u iskušenja svojom neposlušnošću; često, isto tako, iskušenja i patnje nisu ništa drugo do posledica života u ovom palom i grešnom svetu gde imamo neprijatelja koji nas mrzi (1. Petr. 5,8). Ono što ove reči podrazumevaju jeste da putem potpune predaje Gospodu, hvatajući Njegovu ruku u veri i poslušnosti, možemo, kroza šta god prolazili, da postanemo bolji i čistiji, ukoliko dozvolimo Bogu da deluje u nama. Niko nije rekao da će to biti prijatna zabava. Život na zemlji često nije zabavan, ali smo isto tako dobili predivno obećanje : »Uzdajući se baš u to, da će onaj koji je započeo dobro delo u vama dovršiti to do dana Hrista Isusa.« (Fil. 1,6; Čarnić)

ZA DALJE PROUČAVANJE

»U svom postupanju prema ljudskom rodu, Bog dugo trpi nepokajane. On koristi svoje pozvane sluge da ljude pozovu na odanost, i nudi im svoje oprostjenje ukoliko se pokaju. Međutim, pošto Bog dugo trpi, ljudi zloupotrebjavaju njegovu milost. 'Što nema odmah osude za zlo delo, zato srce sinova ljudskih kipi u njima da čine zlo.' [Propovednik 8,11] Strpljenje i dugo podnošenje Božje, koje bi trebalo da omekša i potčini dušu, ima sasvim drugačije dejstvo na nemarne i grešne. Ono ih navodi da odbace svako uzdržanje i otvrdnu u svojom otporu. Oni misle da Bog koji ih je toliko podnosio neće obratiti pažnju na njihovu izopačenost. Kada bismo živeli u uslovima trenutne kazne za zlo, ljudi ne bi toliko grešili protiv Boga. Iako se odlaže, kazna time ne postaje neizvesnija. I Božje podnošenje ima svoje granice. Ako čovek dosegne granicu Božjeg dugog trpljenja, sigurno će biti kažnjen, i kada Bog počne da razmatra slučaj drskog grešnika, sigurno se neće zaustaviti dok ga ne reši do kraja.«
– Elen G. Vajt, *Biblijski komentar SDA*, str. 1166.

Pitanja za razgovor:

- 1. Nije isto reći da je Bog strpljiv i da je tolerantan. U čemu je razlika između strpljenja i tolerancije, i zašto je lako pomešati ova dva pojma?**
- 2. Dok razmišljamo o Hristovom životu, kako nam on otkriva strpljenje? Kojim primerima, ako ih ima, Hristos pokazuje da postoje prilike u kojima strpljenje više nije dobro?**
- 3. Razmislite o pitanju iskušenja i karaktera. Svakako, iskušenja nas mogu pročistiti na mnogo načina. Istovremeno, šta se desi kad iskušenja otvrdnu čoveka, okrenu ga od Boga i pretvore u cinika i sumnjičavca? Da li se to desilo nekom koga znate? Ako je tako, šta možete zaključiti iz takvog primera?**
- 4. Osim iskušenja, koja su druga sredstva kroz koja nas Gospod uči strpljenju? Da li ste vi naučili, ili još učite, pouku o strpljenju?**
- 5. Ima li neko kome treba da se izvinite zbog svog nestrpljenja? Zašto se ne biste ponizili i zatražili oprostjenje ili učinili šta god je potrebno u takvim okolnostima? Zar u tome nije suština hrišćanstva?**

A ROD JE DUHOVNI ... LJUBAZNOST

Tekstovi za proučavanje: 2. Sam. 9,1-13; Priče 15,1-5; 25,11-15; Mat. 5,43-48; Luka 6,35.38; Ef. 4,32; Kol. 3,12-14.

Upamtite stih: »Obucite se dakle kao izabrani Božji, sveti i ljubazni, u srdačnu milost, dobrotu, poniznost, krotost, i trpljenje« (Ko. 3,12)

Kada Pavle ilustruje kako ljubav postupa, najpre pomišlja na strpljenje: »Ljubav dugo trpi« (1. Kor. 13,4). Odmah posle strpljenja, on piše da je ljubav »milokrvna«, tj. »ljubazna«, pokazujući da su ljubav i ljubaznost toliko povezane da nijedno delo lišeno ljubaznosti nije učinjeno iz ljubavi!

Strpljenje je, videli smo, podnošenje iz ljubavi. Ljubaznost, sa druge strane, uključuje aktivno izražavanje ljubavi. Često se strpljenje može pretvoriti u pasivnost; ljubaznost, naprotiv, podrazumeva ono što govorimo ili činimo, način na koji to govorimo i činimo, pa i, pre svega, zašto to govorimo i činimo.

Ljubaznost nikom nije nedostupna, iako može da uključuje žrtvovanje vremena i snage. Ljubaznost se iskazuje na mnogo načina. Kao i srodna joj ljubav, ljubaznost poseduje neverovatnu snagu; ona sama po sebi svedoči kakav je Bog.

UZOR LJUBAZNOSTI (MAT. 5,43-38)

U propovedi na Gori, Isus opisuje dobrotu i milost Božju. Pročitajte Matej 5,43-48 i odgovorite na sledeća pitanja:

1. Na koji nas visoki standard Isus usmerava ovde?

---

2. Zašto Isus od nas zahteva tako visok standard?

---

3. Uočite kako Hristos koristi reč *savršen* u 48. stihu. Kakvo značenje ta reč ovde ima, i kako nam značenje koje ona ovde ima pomaže da shvatimo šta znači biti savršen »kao što je savršen Otac vaš nebeski«?

Darovi Božje blagodati jesu upravo to, darovi blagodati. Mi ljudi ih nismo ni zaradili ni zaslužili, već smo svi svesno zgrešili protiv Boga, ne znajući za Njega ili ne slušajući Ga. U tom su smislu najveći grešnik i najveći svetac u istom čamcu: nijedan nije zaslužio dobrotu i milost koje nam Bog svima pruža.

Kroz ove stihove, Isus Hristos nas poziva da budemo »savršeni« baš kao i Bog. Kako to? Voleći svoje neprijatelje, moleći se za one koji nas zlostavljaju, odnoseći se ljubazno prema onima koji su prema nama neljubazni. Pokušajte da zamislite kako bi naša crkva i kuće izgledale kada bi naše »ja« umrlo, tako da i živimo tako! Tada bismo imali silu i svedočanstvo koje ni vrata paklena ne bi mogla nadvladati. Šta nas jedino u tome sprečava? Ništa osim našeg grešnog i osvetoljubivog srca, koje nas prečesto čini sličnim »farisejima«.

Koje duboke i bolne promene morate da preduzmete ako mislite da poslušate Isusove reči zabeležene u ovim stihovima?

LJUBAZNOST PREMA »MRTVOM PSU«

Pročitajte 2. Samuilova 9,1-13. Kako je David ovde pokazao ljubaznost ? Kako je ovim postupkom otkrio Božji karakter?

»Slušajući izveštaje Davidovih neprijatelja, Mefivostej je imao velike predrasude o njemu kao uzurpatoru, ali je car, svojim velikodušnim i prijateljskim ponašanjem i stalnom ljubaznošću zadobio mladićevo srce, tako da je postao vrlo privržen Davidu, osećajući, kao i njegov otac Jonatan, da su mu interesi istovetni s interesima cara koga je Bog izabrao.«
– Elen G. Vajt, *Patrijarsi i proroci*, str. 713 orig.

Davidova ljubaznost prema Saulovoj otkriva da je u Bogu tražio uzor za postupanje prema Saulovoj porodici. David je uvideo da je njemu, grešniku poput svih ostalih ljudi, Bog pokazao svoju milost i dobrotu, koje nije zaslužio i koje je trebalo da pokazuje prema drugima.

Da bismo bili u stanju da Božju milost prenesemo na druge, šta najpre moramo da prepoznamo? Videti Luka 7,47. Koje važno načelo pronalazimo u ovom stihu, koje nam može dobro objasniti u čemu se sastoji ljubaznost prema drugima?

Razmislite o Božjoj ljubaznosti i nežnosti prema vama: da li ih zaslužujete? Da li vam one s pravom pripadaju? Da li su vaše misli, dela i reči tako nesebične, tako svete, tako pune ljubavi i prihvatanja da Bog naprosto postupa prema vama kao što i vi postupate prema drugima? Odgovor je, najverovatnije, »ne«. U tome je suština: kada shvatimo šta nam je sve Bog oprostio, kada uvidimo da nas voli uprkos našoj prirodi i našim delima, onda zaista razumemo šta znači biti dobar i ljubazan prema onima koji to nisu zaslužili. Koliko je onda važno da nam Krst i njegovo značenje neprestano budu pred očima!

Šta vam je sve Bog oprostio za sve ove godine? Kako svest o tome utiče na vaš odnos prema onima koji su vas povredili?

BLAGE REČI (EF. 4,32)

Efescima 4,32 počinje rečima: »A budite jedan drugome blagi, milostivi«. Primetite kako se ove reči slažu sa onim što smo juče proučavali o postupanju prema drugima kao što Bog postupa prema nama. Ljubaznost prema drugima treba da u svakom trenutku obeležava hrišćane. Međutim, ljudi imaju tri naročite potrebe koje zahtevaju i tri naročite vrste ohrabrenja.

Pre svega, treba da budemo blagi prema duhovnim bebama. »Naprotiv, među vama smo bili blagi kao kad majka neguje svoju decu.« (1. Sol. 2,7, Čarnić)

Drugo, treba da sa blagošću hrabrimo slabe. »Dužni smo dakle mi jaki slabosti slabih nositi, a ne sebi ugađati.« (Rim. 15,1)

Treće, treba da lečimo duhovno bolesne (1. Tim. 2,24.25).

Jednom je neki poslovni čovek rekao: »Jedva čekam da uveče dođem kući – toliko me iscrpljuje da budem ljubazan ceo dan!« Kakvog li žalosnog stava prema drugim ljudima i njihovim životima!

Ljubaznost, naročito u kući, od ključne je važnosti. Jedan od najvažnijih načina na koje se ljubaznost iskazuje, pogotovu u kući, jeste način na koji razgovaramo jedni sa drugima. Atmosferu u kući u velikoj meri stvaraju reči koje izgovaramo. Toliko bismo poteškoća, toliko uvreda, toliko napetosti i otvorenih sukoba mogli da izbegnemo ako bismo vodili računa ne samo o tome šta govorimo nego i kako to govorimo.

Često nekoj osobi nešto kažemo, a da nismo ni uvredili ni povredili, a onda to isto kažemo drugoj osobi, i pri tom je duboko ranimo i uvredimo. Razlika je u tome *kako* govorimo. Ljudski je govor mnogo više od izgovaranja reči; ton glasa, izraz lica, govor tela i raspoloženje, sve su to činiooci koji poručuju sagovorniku šta mislimo i osećamo prema njemu.

Pročitajte Priče 15,1-5 i 25,11-15. Koja važna načela nam ovi tekstovi otkrivaju o tome šta i kako govoriti? Dok čitate ove stihove, upitajte se kako se vi rečima obraćate drugima? Na koji način biste mogli biti ljubazniji prema drugima kad sa njima razgovarate?

UZVRAĆENA LJUBAZNOST (LUKA 6,38)

»Dajte, i daće vam se: meru dobru i nabijenu i stresenu i prepunu daće vam u naručje vaše. Jer kakvom merom dajete onakvom će vam se vratiti.« (Luka 6,38). O čemu Hristos ovde govori? Koje životno načelo ističe?

Veoma često nam se vrati ono što smo činili drugima. Drugačije rečeno, ako smo ljubazni prema drugima, mnogo je verovatnije da će i oni biti ljubazni prema nama. Vredi i obrnuto: činite drugima zlo i očekujte da vam zlo i uzvrate.

Naravno, nije uvek tako. Pomislite kako je Isus činio, a kako su prema Njemu postupali! Kako god bilo, u jednom pogledu ovo pravilo ne sme da važi. Kao hrišćani, treba da uvek budemo ljubazni prema drugima, makar nam se ne vratilo dobrim. Štaviše, kao što smo pročitali, ljubaznost prema onima koji su zli jeste obeležje istinskog sledbenika Isusa Hrista. »Sve dakle što hoćete da čine vama ljudi, činite i vi njima; jer je to zakon i proroci.« (Matej 7,12)

Pročitajte Luka 6,35. Kao se ova izjava uklapa u temu ove pouke?

Uvek je lako biti ljubazan prema onima od kojih očekujemo neku korist. Tako svi čine. Mnogo je teže, međutim, biti ljubazan prema onima koji nam nikad ničim neće uzvratiti, a pogotovu ako nas to još i košta. Ovo je istinska proba naše dobrote.

Preispitajte se. Da li vaša ljubaznost prema drugima nesebična i požrtvovna, ili je pokrenuta nekom koristoljubivom namerom? Ako je u pitanju ovo poslednje, kako je moguće promeniti se?

OBUCITE SE U DOBROTU (KOL. 3,12-14)

Pročitajte Kološanima 3,12-14, a zatim iskažite svojim rečima. Kako ovi stihovi otkrivaju suštinu Hristovog sledbenika (uočite upotrebu pojma *savršenstvo*)? Takođe razmišljajte o tome kakvo bismo savršeno svedočanstvo pružili svetu kada bismo ove reči sproveli u delo.

Aleksandar Meklaren, poznati londonski sveštenik s kraja devetnaestog veka, zapisao je sledeće: »Ljubaznost je najveća sila sveta. Ako sakupite sve čekiće ovog sveta i udarate njima po ledenoj santi, tek mali deo leda otopiće toplota nastala od udaraca čekića, a sve će ostalo i dalje biti led, iako usitnjen. Ukoliko se ta santa lagano otisne ka jugu, sunčevi će zraci pobediti njenu smrtonosnu studen, istopivši santu u toploti okeana. Ljubaznost pobeđuje sve.«

Adventisti svoje stavove podupiru jakim biblijskim dokazima. Ukoliko nije tako, zašto smo onda ovde? Biblijska verovanja su, svakako, važna, ali nama je potrebno više od ispravnog učenja, zar ne?

»Kada bismo se ponizili pred Bogom i postali ljubazni, učtivi i samilosni, tamo gde se danas obraća jedan čovek, obratilo bi ih se stotinu.«
– Elen G. Vajt, *Svedočanstva za Crkvu*, sv. 9, str. 189.

Kada propovedamo biblijsa učenja, uzimamo u obzir Subotu, stanje mrtvih, poreklo zla i greha, kao i druga osnovna verovanja. Međutim, da li toliko pažnje posvećujemo značenju ljubaznosti i ostalih elemenata roda Duha, kao i poukama koje nam pružaju »Propoved na Gori« i 1. Korinćanima 13? Znati da je Subota sedmi dan ili da mrtvi spavaju do vaskrsenja, ili da nas Hristova pravda pokriva sada i na Sudu, sve su to veličanstvene i važne činjenice. Ipak, samo znanje istine nije isto što i poznavanje istine otkrivene u Hristu (Jovan 14,6), jer će nas istina izbaviti (Jovan 8,32). Drugim rečima, istina nas menja i poistovećuje sa Hristom. Stoga se postavlja pitanje: »Da li zaista imamo istinu ako Istina, Hristos, nema nas?«

ZA DALJE PROUČAVANJE

»Iz svakog hrišćanskog doma treba da zrači sveta svetlost. Ljubav treba objaviti delima. Ona treba da živi u svim porodičnim odnosima, otkrivajući se u brižljivoj *ljubaznosti* i nežnoj, nesebičnoj učtivosti. Ima domova u kojima se ova načela sprovode – domova u kojima se Bog poštuje i u kojima vlada stvarna ljubav. Iz tih domova jutrom i večerom uzdižu se molitve Bogu kao miomiris. Njegova milost i blagoslovi spuštaju se na molioce kao jutarnja rosa.« – Elen G. Vajt, *Temelji srećnoga doma*, str. 37 (naglasio pisac pouke)

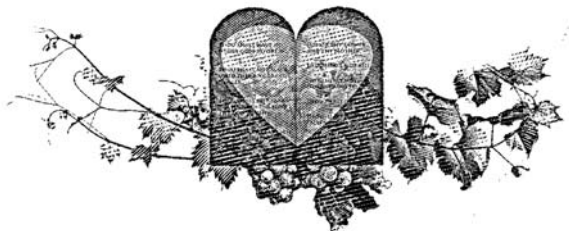
»Ima mnogo onih koji izražavanje ljubavi smatraju slabošću, i zadržavaju stav koji druge odbija. Takav duh onemogućuje izražavanje simpatija. Kad se težnja za društvenošću i velikodušnošću potisne, ona se suši i srce postaje pusto i hladno. Treba se čuvati takve zablude. Ljubav ne može dugo opstati bez izražavanja. Ne dopustite da srce koje je povezano sa vama umre od nedostatka *ljubaznosti* i saosećanja.« – *isto*, str. 107 (naglasio pisac pouke)

Pitanja za razgovor:

1. Razmotrite kao razred pitanje na kraju odseka od četvrtka: »Da li zaista imamo istinu ako Istina, Hristos, nema nas?« Šta proizlazi iz vašeg odgovora?
2. »Ljubav ne može da postoji ako se ne izražava.« Šta znači ova izjava i zašto ona podrazumeva načelo od velikog značaja za crkvu?
3. Pročitajte još jednom u pouci za nedelju tekst o »savršenstvu«. Kako da razumemo šta ova reč znači? Koje su uobičajene teškoće i pogreške vernika u razumevanju ovog pojma?
4. Sagledajte u svom hrišćanskom iskustvu kako su drugi u crkvi uticali na vas i vašu veru. Da li su bili ljubazni i, ako jesu, kako je ta ljubav uticala na vas? Sa druge strane, ako su bili neljubazni, kako je to uticalo na vas? Šta u ovim iskustvima možete da izdvojite kako bi drugi u razredu bolje razumeli kako je važan naš uticaj na druge?

A ROD JE DUHOVNI ... DOBROTA

Tekstovi za proučavanje: Ps. 51,10.11; Jovan 14,9; Rim. 3,12-20; 7,7-12; Titu 2,14; Jevr. 1,2.3.

Upamtite stih: »Jer smo Njegov posao, sazdana u Hristu Isusu za dela dobra, koja Bog unapred pripravi da u njima hodimo.« (Ef. 2,10)

U Svetom pismu, »dobrota« podrazumeva ne samo pravilno ponašanje već i izbegavanje njegove suprotnosti, zla. Dobrota je svetost pretočena u život. Dobrota je i ono što činimo; u protivnom, to uopšte i nije »dobrota«.

Grčka reč za »dobrotu« u Galatima 5,22 je *agathosûne*, a označava aktivnu, gotovo agresivnu dobrotu. To je manje izuzetnost karaktera, a više karakter pun energije koji se ispoljava u dobrim delima.

Često čujemo da neko ima »dobro srce« ili »dobru dušu«. Takvo je shvatanje sumnjivo ne samo teološki (Jer. 17,9), već i u praksi. »Dobro srce« i »dobra duša« – to samo po sebi ne znači ništa. Tačnije bi bilo reći da se »dobro srce« pokazuje kroz dobra dela, kroz konkretne postupke koji pomažu drugima. Dobre namere, dobre misli, ispravni motivi, sve je to lepo i ima svoje mesto; međutim, na kraju dobrota mora da *čini* dobro. Mislimo li drukčije, zavaravamo se.

BOG JE DOBAR

Dobrota je svojstvo koje Biblija u najdubljem i apsolutnom smislu pripisuje samo Bogu. Prema tome, iako se reč »dobar« koristi svakodnevno u raznim značenjima, iako postoje i dobri i zli ljudi (Mat. 5,45), iako i hrišćani mogu da čine dobra dela (Ef. 2,10), iako je rečeno da sve što je Bog stvorio »dobro beše veoma« (1. Mojs. 1,31), Isus je rekao da je samo Bog »dobar« (Marko 10,18, Čarnić). Jedino je Božja dobrota apsolutna. Svi drugi samo su donekle dobri u odnosu na ovo savršeno merilo.

Šta nam naredni tekstovi govore o otkrivenju Božje dobrote u našem životu? 2. Mojs. 33,19; Ps. 25,8; 86,5; 107,21; Naum 1,7; Rim. 8,28.

Bog nije samo rekao da je dobar; On nam je to otkrio na mnogo načina. Božju dobrotu možemo sagledati u svemu stvorenome. Čak i u ovako palom svetu, pored bolesti i zaraza, pored prirodnih katastrofa, priroda i dalje pokazuje da je Bog dobar.

Pomislimo samo na odnose među ljudima, na brigu i staranje za druge. Mi smo sposobni da dobro i plemenito postupimo prema drugima samo zato što je Bog u nama stvorio mogućnost da budemo takvi, a učinio je to jer je i sam dobar.

I sama ljudska polnost, pored svih strašnih i nezamislivih izopačenosti, ipak u svojoj suštini otkriva Božju dobrotu i ljubav prema ljudima.

Koje je najveće otkrivenje Svoje dobrote Bog dao ljudima? Jovan 14,9; Jevr. 1,2.3.

Napišite na koje ste sve načine došli do saznanja o Božjoj dobroti. Drugim rečima, uprkos svim teškoćama kroz koje ste prošli, kako ste ipak sami za sebe upoznali da je Bog dobar. Kao Božja dobrota može da zrači iz vašeg života? Izmenite svoje odgovore sa drugima u razredu.

SVI SAGREŠIŠE

Pročitajte Rimljanima 3,13-20. Kako svud oko sebe vidimo istinitost ovih reči? Kako se njihova tačnost vidi u samom vašem životu?

Jedna od tužnih činjenica ovog života jeste da ima veoma talentovanih, simpatičnih ljudi sa velikim uticajem na druge, ljudi veoma veštih i inteligentnih, koje često nazivamo »dobrim«, a koji su pokvareni do srži. Reč *dobar*, baš kao i reč *ljubav*, tako se brzo i olako izgovara da gubi svoje duboko značenje. Kada imamo na umu šta podrazumeva Božja dobrota, mnogo bolje razumemo kako ljudi shvataju dobrotu, a kakva je ljudska dobrota uistinu.

Koliko često čujemo nehrišćane kako se bune zbog toga što hrišćani uče da su svi ljudi prirodno grešni, i tako dalje? Zar, na kraju krajeva, ne postoje ljudi koji čine dobra dela, koji su ljubazni, nesebični i vole bezuslovno? Zar svi mi ne poznajemo ponekog takvog? Kako biste odgovorili na ovakav argument?

Pre više od jednog veka, ruski književnik Fjodor Mihajlovič Dostojevski napisao je knjigu o vremenu koje je proveo u sibirskom radnom logoru, u kom su boravili i najgori zločinci tadašnje Rusije. Neki od njih bili su počinili tako strašne zločine kakvi se jedva daju zamisliti. Pa ipak, Dostojevski je pisao kako su neki od njih umeli da postupe ljubazno i plemenito. Reč je o tome da čak i najgori ljudi mogu da učine dobra dela. Istovremeno, ko od nas nije video i ljude koje smatramo dobrima, a koji su, pod pritiskom okolnosti, postupili veoma ružno?

Kako je sa vama? Niste li i vi sposobni za dela ljubavi? Zar niste sposobni i za okrutnost i zlo? Šta vam vaši odgovori kažu o vama samima i vašoj potrebi za Isusom Hristom?

BOŽJI ZAKON I DOBROTA

Pročitajte Rimljanima 7,7-12. Šta je Pavlova osnovna zamisao? Zašto naglašava da je zakon dobar?

Poteškoća koju neki imaju sa zakonom Božjim počiva na nerazumevanju uloge zakona u planu spasenja. Kada dođemo kod lekara zbog neke zdravstvene smetnje, on najpre mora da utvrdi dijagnozu, a tek onda da propiše terapiju. Problem nastaje kada ljudi pomešaju dijagnozu i terapiju. Zakon Božji ne samo da je Njegov standard, već i služi kao dijagnoza u procesu spasenja. Pavle jednostavno kaže da bez zakona ne bi znao da greha ima. Prema tome, zakon utvrđuje da smo svi bolesni od greha. Bez ove dijagnoze, malo bi ko došao Hristu da ga isceli.

U planu spasenja, Božji zakon je neophodan, jer bez zakona nema ni greha, a bez greha nema ni potrebe za Spasiteljem.

U Psalmu 40,8 David piše: »Hoću činiti volju tvoju, Bože moj, i zakon je tvoj meni u srcu.« Kako onda neki ljudi mogu da veruju da je držanje Božjeg zakona teret?

Ponekad mislimo da je uloga zakona da zabranjuje: »Nemoj ...«. U tome doista ima istine. Pa ipak, ima beskrajno mnogo više onoga što možemo da činimo od onoga što ne smemo da činimo. Setite se i praktične koristi od držanja Božjeg zakona. Setite se na koje sve načine Zakon ulepšava naš život već sada. Zar ne bi trebalo da imamo poverenja u Božju dobrotu tako da, kad nam nešto i zabrani, verujemo da je tako bolje za nas?

Da li se vama držanje zakona čini kao teret? Zašto je tako? Ako Biblija kaže da je držanje zakona zadovoljstvo, gde grešimo ako nam to predstavlja teret?

ŽIVITE ČINEĆI DOBRO

»Može li Etiopljanin promeniti kožu svoju ili ris šare svoje? Možete li vi činiti dobro naučivši se činiti zlo?« (Jer. 13,23)

Navedeni tekst ističe jedno od osnovnih obeležja čovekove prirode: mi se teško menjamo, naročito kad je reč o lošim stranama karaktera. Pitajte dugogodišnje bračne parove koliko je lako promeniti bračnog druga! Imajući ovo na umu, možda bolje možemo da razumemo zašto pojam dobrote u Bibliji ima mnogo dublje i preciznije značenje nego u našoj svakodnevnoj upotrebi. Dobrota kao rod Duha zadire duboko u čovekovu suštinu, i obuhvata svaku misao, reč i delo pobožnog čoveka. Otuda zahtev da čovekove pobude budu dobre pre nego što i njegova dela možemo nazvati »dobrima«. To znači da je dobar onaj čovek čija dobra dela potiču od njegove unutrašnje posvećenosti i ljubavi prema Bogu.

**»Učini mi, Bože, čisto srce, i duh prav ponovi u meni.« (Ps. 51,10)
»Kako će mladić očistiti put svoj? Vladajući se po tvojim rečima.«
(Ps. 119,9) Kako, prema ovim stihovima, možemo postati »dobri«?**

**Uporedi ove stihove sa onim što Pavle kaže u Rimljanima 7,18.
Kakva je veza ovih stihova?**

U poglavljima 7 i 8 poslanice Rimljanima, Pavle iskazuje svoje razočarenje što uprkos svojim najboljim namerama, nema u sebi snage da čini dobro (stihovi 18 i 19). Međutim, u Rim. 8,1-4, on otkriva kako hrišćani savlađuju ovu dilemu. U čemu je tajna? Ragovarajte o tom šta znači »hodati u Duhu«. Kako se to postiže?

Jedno je priznati da smo grešnici kojima je potrebna milost, i koji se ne mogu spasiti svojim dobrim delima. Istovremeno, zašto moramo paziti da ovo učenje ne zloupotrebimo kao opravdanje da živimo po telu? Da li i vi to činite? Ako je tako, zašto je takvo stanovište opasno?

IZRAŽAVANJE DOBROTE

Iako ne možemo reći da se spasavamo delima, može se reći da smo, kao Božji krvlju otkupljeni sinovi i kćeri, spaseni kako bi u svom životu pokazali dobra dela. Isus je istakao da, kao što se drvo zna po svojim plodovima, tako će se i čovek poznati po načinu na koji živi. Isus još više naglašava važnost dobrih dela kada izjavljuje da oni čiji je život bio lišen dobrih dela neće ući u carstvo nebesko (Mat. 25,41-46).

Pročitajte Ef. 2,10 i Titu 2,14. Koju zajedničku poruku sadrže ova dva teksta, i zašto je ona važna za svakog ko se izjašnjava kao hrišćanin?

Pošto smo ljudska bića, i grešnici smo; prekršili smo zakon Božji, i potreban nam je Spasitelj. Istovremeno, u Bibliji nalazimo obećanje da, ako se predamo Hristu, ako odaberemo da živimo po Duhu, a ne po telu, možemo pobediti i živeti odsajajući Božju dobrotu. Možemo da živimo u onome što Pavle naziva »novim životom« (Rim. 6,4), jer, kao što se verom »s njim pogrebosmo krštenjem u smrt«, isto tako možemo »držati da smo mrtvi grehu, a živi Bogu u Hristu Isusu Gospodu našem« (6,11).

Možemo da budemo »dobri« u biblijskom smislu reči, ne »dobri« kao da zaslužujemo spasenje, već »dobri« zato što naša srca, naše pobude, naša dela otkrivaju svetu stvarnost Boga koga ispovedamo i kome služimo. Svakako, da bi se to postiglo, čovekovo »ja« mora da umre, potrebno je da želi da služi drugima, da se svakodnevno bori sa svojim telesnim željama, potrebno je, kada sagreši, ponizno srce, skrušeno u pokajanju. U svakom slučaju, možemo i moramo da pretvorimo u stvarnost veru koju ispovedamo.

U kojoj meri primenjujete na sebe obećanja o pobedonosnom hrišćanskom životu? Šta vas odvraća da ne usvojite ono što vam pripada, a što vam je darovano uz visokou cenu?

ZA DALJE PROUČAVANJE

»Naše svedočenje za Boga ne treba da se sastoji samo od propovedanja istine i deljenja biblijske literature. Ne zaboravimo da je hristoliki život najmoćniji argumenat u prilog hrišćanstvu, i da površno hrišćanstvo nanosi više štete ljudima oko nas nego sasvim svetovan karakter.« – Elen G. Vajt, *Svedočanstva za Crkvu*, sv. 9, str. 21.

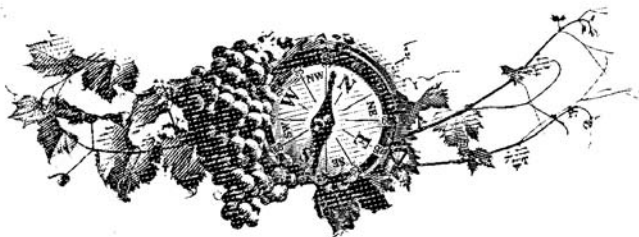
»Obeležje hrišćanstva nije neki spoljašnji znak, to ne znači nositi krst ili krunu, već je to onaj deo čoveka koji otkriva njegovu povezanost sa Bogom. Po sili Njegove milosti, koja se očituje u promeni karaktera čoveka, svet treba uveriti da je Bog postavio Svog Sina kao Otkupitelja. Nijedna druga sila ne može da utiče na ljudsku dušu tako silno kao uticaj nesebičnog života. Najjači argument u prilog jevanđenja je hrišćanin koji voli druge i kog drugi vole.« – Elen G. Vajt, *Služba isceljenja*, str. 470.

Pitanja za razgovor:

- 1. Čitajte i razgovarajte u razredu o pitanjima iz odseka za nedelju o tome kako Bog otkriva svoju dobrotu.**
- 2. Na koje praktične načine možemo, kao pojedinci i zajednica, da drugima otkrijemo dobrotu Božju?**
- 3. Biblija kaže da je Božji zakon dobar. Mi znamo da je tako. Kao onda neko može da koristi taj pojam u negativnom značenju? Kako sve zakon može biti zloupotrebljen, i kakve su tužne posledice takve zloupotrebe?**
- 4. Razmislite o drevnom filozofskom pitanju: da li je nešto dobro zato što je Bog rekao da je dobro? Ili Bog kaže da je dobro zato što već jeste dobro?**
- 5. Razgovarajte u razredu o Luka 18,18.19. Šta nam Isus ovde kazuje? Kako treba da shvatimo njegove reči?**
- 6. Razvijte raspravu u razredu. Neka pola razreda zastupa stanovište da su ljudi u suštini dobrog srca; druga polovina neka zastupa mišljenje da su ljudi suštinski zli. Zasnivajte svoje stavove ne na Bibliji, već iz svega što vidite na svetu.**

A ROD JE DUHOVNI ... VERA

Tekstovi za proučavanje: Matej 25,1-3; Luka 16,10; 1. Sol. 5,23.24; 2. Tim. 3,1-5; Jevr. 11.

Upamtite stih: »A dobro činiti da nam se ne dosadi; jer ćemo u svoje vreme požnjeti ako se ne umorimo.« (Gal. 6,9)

Ovaj rod Duha poznat kao »vera« možemo da nazovemo i »vernost«, dok ga u Daničićevom prevodu Starog zaveta zamjenjuje reč »istina«, u značenju »vernost, odanost«. On označava postojanost i čvrstoću namera, naročito u poteškoćama. Vernost podrazumeva doslednu privrženost nečemu. Njeni su sinonimi *odanost*, koja podrazumeva nepopustljivu predanost; *postojanost*, koja upućuje na oslobođenost od sumnji; *doslednost*, koja znači da je neko tako veran svojim načelima da ga je nemoguće odgovoriti; *odlučnost*, čime se naglašava rešenost koja se ne koleba.

»Vera« i »vernost«, premda povezane, ipak ne znače posve isto. Vera je ona neobjašnjiva sila, dar Božji, kojom verujemo u stvarnost koju još ne vidimo. »Vera je pak tvrdo čekanje onoga čemu se nadamo, i dokazivanje onoga što ne vidimo.« (Jevr. 11,1)

Vernost je, naprotiv, proizvod ove unutrašnje vere. Kada verujemo Bogu, postupamo verno. Vernost u čovekovim postupcima svedoči o njegovoj veri, i takvi su postupci sveze koje sjedinjuju naše verovanje i naše ponašanje.

BOG JE VERAN

»Gospode, Bože nad vojskama, ko je kao ti silan doveka? Ti zračiš vernošću svuda oko sebe.« (Ps. 89,8, francuski prevod Cadoka Kana)

Kao i za sve druge vidove roda Duha, Bog nam je uzor i u vernosti. Bog je sad isto tako veran kao što je bio milionima godina pre stvaranja zemlje. On će i u narednih milion godina ostati isto tako veran kao što je bio kada je stvarao svoje večne zakone. Ništa Ga neće odvratiti niti će izmeniti Njegove puteve.

Sagledajmo neka svojstva Božje vernosti:

- **Božja vernost dalekosežna je:** »Gospode, do neba je milost tvoja, i istina [vernost] tvoja do oblaka.« (Ps. 36,5);
- **Božja vernost je pouzdana:** »Ali svoju ljubav neću mu uskratiti, neću izneveriti svoje obećanje.« (Ps. 89,33, francuski prevod Cadoka Kana);
- **Božja vernost je velika:** »velika je vera tvoja.« (Pláč 3,23);
- **Božja vernost ustoličena je na nebesima:** »Jer znam da je zavavek osnovana milost, i na nebesima da si utvrdio istinu [vernost] svoju« (Psalam 89,2).

Imenujte blagoslove koje nam pruža Božja vernost:

1. Kor. 10,23 _____

1. Sol. 5,23.24. _____

2. Sol. 3,3 _____

Jevr. 10,23 _____

Zašto je Božja vernost toliko važna za hrišćane? Prisetite se kad vam je saznanje da je Bog veran pomoglo da prevaziđete krizu. U svakodnevnom životu, koji vam blagoslov proistekao iz Božje vernosti najviše znači?

NEVEROVANJE – ZNAK KRAJA**Pročitajte Luka 18,8. Šta podrazumeva ovo Isusovo pitanje?**

Apostol Pavle piše da »zli ljudi i varalice napredovaće na gore, varajući i varajući se« (2. Tim. 3,13). Ljudi su danas isti kao i u vreme kada je Mojsije napisao Petoknjžje ili Pavle svoje poslanice. Ipak, ovom se može pridodati da je današnje društvo toliko popustljivo prema grehu da samo što ga ne potiče. Drugim rečima, naše okruženje sve više navodi na greh, a naša ljudska priroda sama po sebi teži da to zloupotrebi. Samoživost se neprestano promovise. Reklame nas utvrđuju u zadovoljavanju sopstvenih želja: zašto da čekamo, zašto da se odričemo sebe, zašto da se žrtvujemo, zašto da se ne povodimo za drugima? Neprestano čujemo: »Ostvari svoje želje jer ti to zaslužuješ« i slične poruke.

Pročitajte 2. Tim. 3,1-5. Koju prvu osobinu nalazimo u ovom tekstu? Kako se ona danas otvoreno iskazuje?

Iako se teško može reći da pripadamo prvom sebičnom pokolenju ljudskog roda, naše doba je jedinstveno po tome što se sebičnost propagira kao poželjna. Parola glasi: »Uzmite najbolje«, »Najviše volite sebe«. Skoncentrisanost na sebe proizvela je još jednu pojavu – neodgovornost. Ovo bi zaista moglo biti ono pokolenje za koje je pisano: »Ima rod koji psuje oca svojega i ne blagosilja matere svoje. Imma rod koji misli da je čist, a od svoga kala nije opran.« (Priče 30,11.12) Kao da je svakom kriv neko drugi, a ne on, i to najčešće njegovi roditelji.

Kako su mediji doprineli nevernosti čak i u crkvenim redovima? Budite iskreni: kako mediji utiču na vaš način razmišljanja? Upitajte se bez pristrasnosti kako ono što gledate, čitate i slušate negativno utiče na vašu vernost prema Bogu?

UZORI VERNOSTI (JEVREJIMA 11)

Pročitajte 11. poglavlje poslanice Jevrejima, gde je naveden niz primera vere. Izaberite tri ličnosti i zabeležite kako se njihova vernost pokazala čak i usred borbi, iskušenja i teškoća. Drugim rečima, kojim postupcima su pokazali svoju vernost? Koje su borbe, teškoće i iskušenja imale ove ličnosti? Nadalje, bez obzira na sve razlike, koja su životna načela zajednička nama i ličnostima iz poslanice Jevrejima?

1. _____

_____

_____

_____

2. _____

_____

_____

_____

3. _____

_____

_____

_____

Pomislite kako bi nekima od ovih ljudi bilo lako da se obeshrabre. Pomislite na Josifa u zatvoru, na Saru koja čeka, i čeka, i čeka obećano dete ili na Mojsija iskušavanog bogatstvom Egipta spram »stradanja sa narodom Božjim« (st. 25). Ponekad ove ljude doživljavamo kao super-heroje koji sve pobeđuju, iako su, zapravo, bili isto tako obični ljudi kao i mi, skloni grehu, sumnjama i strahu. Uprkos svim njihovim slabostima i greškama, ipak su svojim postupcima potvrdili veru koju su propovedali, tako da je Bog mogao da ih upotrebi za izuzetna dela.

Koji su izazovi za vašu želju da budete verni? Svrstajte ih u dve kategorije: 1) one koje ne možete da sprečite i 2) one koje možete da uklonite iz svog života.

VERNOST U SVAKODNEVNOM ŽIVOTU

»Koji je veran u malom i u mnogom je veran; a ko je neveran u malom i u mnogom je neveran.« (Luka 16,10) Kako se ovo načelo pokazalo u vašem životu? Konačno, ako nismo verni u malim stvarima, zašto pomišljamo da ćemo biti verni u velikim?

»Svetu su od svega najpotrebniji ljudi – ljudi koji se ne daju kupiti ni prodati, ljudi koji se ne boje da greh nazovu pravim imenom, ljudi čija je savest verna dužnosti kao magnetna igla polu, ljudi koji će zastupati pravdu makar se i nebo srušilo.« – Elen G. Vajt, *Vaspitanje*, str. 57.

Sledeće reči predstavljaju neke od činilaca vernosti:

Pouzdanost – Pouzdanost znači da neko može da računa na vas. Kad vas je poslednji put neko izneverio? Pamтите li kako ste se tada osećali? Šta nedostatak pouzdanosti govori o čoveku?

Čestitost – Čestitost znači iskrenost. Znači da nećete lagati, varati ili krasti. Čestitost je kamen temeljac jakog karaktera, i treba da se pokazuje u našem svakodnevnom životu.

Postojanost – Postojanost znači imati kodeks časti. Kada je čovek postojan, on drži do nekih vrednosti i verovanja po kojima živi. Postojanost takođe znači poštovati vrednosti i verovanja drugih. I postojanost je jedan od kamenova temeljaca karaktera.

Odanost – Odanost je privrženost. To znači biti uz nekoga i kad je teško. Odanost je važan deo prijateljstva. Da li, međutim, odanost znači učiniti zbog prijatelja i nešto loše? Ima li odanost granice? Kako je moguće da u odanosti preteramo?

Proučite ove osobine. Kako vi stojite sa svakom od njih? U čemu biste mogli da se popravite? Pre svega, šta morate da promenite kako biste bili verniji onom što znate da je dobro? Kako ćete da se promenite?

Da li je moguće da upravo sada prolazimo kroz još jedno Veliko razočaranje, poput onog iz 1844.? Iako nismo opet postavili neki tačan datum za Hristov dolazak, možda je u pitanju nešto suptilnije – zanemarivanje Drugog dolaska, ako ni zbog čega drugoga, onda zato što smo očekivali da će do sada doći.

Pročitajte Matej 25,1-13. Primetite da su zaspali svi koji su čekali mladoženju. Kada je mladoženja konačno stigao i probudio sve, za pet od njih bilo je prekasno. Da li smo mi, u 21. veku, na neki način u opasnosti da učinimo isto?

Pročitajte Matej 24,44-50. Uočite da je zli sluga izmenio svoj životni stil kada je poverovao da se njegov gospodar neće vratiti onako brzo kao što je očekivao. Kakvu to poruku šalje onima koji smatraju da je Isusov dolazak odložen?

Nije se sve desilo onako brzo kao što smo se nadali, ali se tešimo obećanjem u Galatima 6,9: »A dobro činiti da nam se ne dosadi; jer ćemo u svoje vreme požnjeti ako se ne umorimo [obeshrabrimo].«

Pitanje sa kojim se suočava Božji narod 21. veka nije »Da li će Bog ostati veran?« Do sada je trebalo da znamo da On jeste veran u svemu što je obećao. Ključno je pitanje »Da li ću *ja* ostati veran?«

Na razne načine, odgovor na pitanje budućnosti (»Da li ću *ja* biti veran?«) može se naći u sadašnjosti. U kom pravcu ide vaš sadašnji duhovni život? Da li svaki svoj dan posvećujete Gospodu, rastući u blagodati i vernosti, ili polako i neprimetno popuštate, navikavajući se na svet i njegove puteve? Šta vam vaš odgovor kazuje o vama samima i o vašem odnosu prema Bogu?

ZA DALJE PROUČAVANJE

»Međutim, nalik zvezdama koje se kreću određenim putanjama kroz beskrajna prostranstva, *Božje namere ne poznaju žurbu ni zakašnjenje*. Simbolima velike tame i peći koja se dimi, Bog je otkrio Avraamu izrailjsko ropstvo u Egiptu i objavio da će vreme njihovog boravka iznositi četiri stotine godina. 'Posle', rekao je On, 'oni će izaći s velikim blagom.' (1. Mojs. 15,14) Protiv te reči uzaludno se borila sva sila faraonovog oholog carstva. 'U isti dan' koji je određen u božanskom obećanju, 'iziđoše sve vojske Gospodnje iz zemlje misirske.' (2. Mojs. 12,41) Isto tako na nebeskom savetu određen je čas Hristovog dolaska. Kada je veliki časovnik vremena pokazao taj čas, Isus se rodio u Vitlejemu.« – Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 32, istakao autor pouke.

Pitanja za razgovor:

- 1. Šta u vašoj kulturi predstavlja izazov onima koji žele da budu verni Hristu? Kako možemo da se suočimo sa takvim izazovima? Kako da jedni drugima pomognemo u toj borbi?**
- 2. Razmislite o onome što ste čitali, gledali ili slušali za poslednja 24 časa. Da li su vas ti sadržaji ojačali u veri ili su bili štetni za nju? Šta proizlazi iz vašeg odgovora?**
- 3. Razmotrite pojam odanosti. U kojim je kontekstima odanost poželjna? Da li je uvek dobra? Kada vernost nekome može značiti nevernost Bogu?**
- 4. Kakva se opasnost može kriti u otvorenoj opsesiji vernošću? Drugim rečima, kada u vernosti možemo da odemo predaleko?**
- 5. Na koje praktične načine možemo da u svojim porodicama i crkvama očuvamo doživljaj da je Hristov drugi dolazak stvaran? Što duže čekamo, sve je lakše steći loše nakvike i obrasce razmišljanja. Kako da, posebno onima koji su dugo u crkvi, ulijemo saznanje koliko je važno da Hristov drugi dolazak smatraju stvarnim i oduševljeno ga očekuju?**

A ROD JE DUHOVNI ... KROTOST

Tekstovi za proučavanje: 1. Mojs. 50,20; Mat. 5,5; 11,29; Rim. 12,3; Gal. 6,1; Fil. 2,2.3; 1. Petr. 3,4.

Upamtite stih: »Blago krotkima, jer će naslediti zemlju«
(Matej 5,5)

Krotost je rod Duha koji kao da je iščezao u našoj agresivnoj kulturi usredređenoj na čovekov ego. Pošto ljudi izjednačuju krotost sa slabošću, većina ljudi se ne divi krotkima. Uprkos tome, mi smo pozvani da budemo upravo takvi.

Šta je krotost? To je stav poniznosti prema Bogu i ljubavnosti prema ljudima, stav koji stičemo kada shvatimo da Bog upravlja svime i da možemo da Mu verujemo, čak i kada sve ne teče kao što bismo želeli, a to biva često (zar ne?). Da bi čovek bio krotak, treba da ima poverenja – ne u sebe, već u Boga.

Premda slabost i krotost naizgled liče, one se razlikuju. Slabost nastaje usled loših okolnosti, kada osoba nema snage ni hrabrosti, a to ne liči na Isusove reči: »Uzmite jaram svoj na sebe, i naučite se od mene; jer sam ja krotak i smeran u srcu, i naći ćete pokoj dušama svojim« (Matej 11,29). Krotost, naprotiv, nastaje kao proizvod čovekovog svesnog izbora da veruje Bogu i uči od Njega, što je suprotno životu na svoju ruku. Stoga krotost izrasta iz snage, a ne iz slabosti ličnosti.

»Uzmite jaram moj na sebe, i naučite se od mene; jer sam ja krotak i smeran u srcu, i naći ćete pokoj dušama svojim« (Matej 11,29). Šta nam Isus kazuje ovim stihom? Kako krotost i smernost u srcu donose mir čovekovoju duši?

Krotost znači da smo potpuno prestali da se borimo za ostvarenje svojih ličnih planova i da verujemo da će Bog ostvariti svoje planove u našu korist. Krotost je suprotna samovolji i samoživosti. Ona izniče iz poverenja u Božju dobrotu i vlast nad svim okolnostima. Krotka osoba nije obuzeta sobom (Luka 22,42), što je ključno za ostvarenje obećanja da ćemo naći duševni mir. Konačno, zar naš nemir i briga ne potiču često otuda što se borimo samo za sebe i svoje želje? U pravom smislu reći, krotka osoba je prema tome ona koja se odrekla svoga ja, što zahteva veru, hrabrost i istrajnost, osobine koje ovaj svet retko povezuje sa krotošću.

Pročitajte Rim. 12,3. Kako je pojam krotosti ovde predstavljen? U kom je pogledu ovo ključ razumevanja krotosti?

Efescima 4,2 drugi je tekst koji nam pomaže da razumemo šta je krotost. Uočite vezu ovog teksta sa Rimljanima 12,3: oba teksta na svoj način naglašavaju zašto su gordost i sebičnost u suprotnosti sa hrišćanskim načinom života. Konačno, zašto bi ijedan hrišćanin bio gord zbog bilo čega? Nismo li svi grešnici? Zar ne bismo svi bili osuđeni na večno uništenje da nije bilo Isusa? Ne zavisimo li svi mi od Boga za svaki svoj dah i svaki otkucaj srca? Zar svaki naš dar i svaka sposobnost ne dolaze od Boga? Zbog čega bismo onda imali da se ponosimo? Ni zbog čega! Zaista, kada pomislimo na ukupnu cenu našeg spasenja, trebalo bi da kao hrišćani budemo najkrotkiji i najsmerniji ljudi na zemlji.

Razmislite o tome do koje mere zavisimo od Boga. Odakle onda dolaze oholost i gordost čovekovog srca, i kako ih možemo pobediti?

UZORI KROTOSTI

Prisetimo se sa kakvom se opasnošću Avraam suočio kada je trebalo da sa nećakom Lotom podeli zemlju? (vidi. 1. Mojs. 13,8.9) Imajući u vidu da mu je Bog bio obećao da će od njegovih potomaka načiniti veliki narod, kako je Avraam mogao da se opravda uzimajući za sebe najbolji deo zemlje? Umesto toga, Avraam je dozvolio Lotu da bira prvi, govoreći da će za sebe uzeti ono što preostane. U kom je pogledu ovo obeležje krotosti?

Gotovo da nema čoveka koji ne poznaje priču o Josifu, koga su braća prodala u roblje i poslala u Egipat. Pročitajte sada kako su braća došla k Josifu, sada drugom čoveku Egipta, i molila ga da im omogući da kupe hranu (1. Mojs. 45). Kako je Josifova krotost odlučila o tome kako će postupiti sa braćom? Da nije bio krotak, kako bi najverovatnije postupio sa njima? Kako 1. Mojs. 50,20 daje primer odnosa krotkih ljudi prema životu?

Kao veoma mlad, David je bio pomazan za sledećeg cara Izrailja. Car Saul izgubio je razum od zavisti, i godinama progonio Davida nameravajući da ga ubije. U dvema prilikama, David je bio u mogućnosti da ubije Saula (1. Sam. 24,3-7 i 26,7-12). Da David nije bio krotak, kako je mogao da opravda ubistvo Saula? Zašto nam je tako lako da nađemo duhovno opravdanje za postupke koji nam idu u prilog?

U 4. Mojs. 12,3, za Mojsija je rečeno da je bio najkrotkiji čovek svog vremena. Ipak, neki njegovi odlučujući postupci ne odgovaraju uobičajenom poimanju krotosti. Kada je zatražio od faraona da oslobodi Izrailj, pokazao je energičnost i sa reči prešao na delo. Kada se Izrailj upustio u obožavanje zlatnog teleta, »razgnevio se«, uzeo njihovo zlatno tele, spalio ga i satio u prah, te naterao Izrailjce da taj prah piju (2. Mojs. 32,19.20). Kako da razumemo ovakvu krotost Mojsijevu?

Isus je, svakako, najlepší primer krotosti (Mat. 11,29). Navedite neke od primera. Npr., kako se Njegova krotost pokazala u Jovan 18,21-23? Ili u Matej 26,39? Istovremeno, nalazimo i primere koji baš i ne liče na krotost, kao kad je isterao menjače novca iz Hrama ili svaki put kad bi se suočio sa farisejima i njihovim licemerstvom. Kako nam ovakvi primeri pomažu da shvatimo da se krotost pokazuje i u smelosti i odlučnosti?

Šta je zajedničko svim ovim primerima krotosti? Šta iz njih možemo da naučimo kako bismo bolje razumeli šta krotost jeste, a šta nije?

VAŽNOST KROTOSTI

»Tražite pravdu, tražite krotost, eda biste se sakrili na dan gneva Gospodnjega« (Sof. 2,3). Krotost je suprotna ponosu. Danas se suviše naglašava značaj samopoštovanja. Kada samopoštovanje pređe granicu i postaje ponos?

Krotost je potrebna da bi čovek mogao da primi Božju reč. »S krotošću primite usađenu reč koja može spasti duše vaše« (Jak. 1,21). Osoba lišena krotosti ne može da primi Božju reč jer nastaje sukob interesa. Zašto je tako?

Krotost je neophodna za uspešno svedočenje. »Nego Gospoda Boga svetite u srcima svojim. A budite svagda gotovi na odgovor svakome koji vas zapita za vaše nadanje« (1. Petr. 3,15).

»Naš uticaj na druge zavisi ne toliko od toga šta ćemo kazati koliko od toga ko smo. Ljudi mogu da pobijaju i odbace našu logiku, oni mogu da se odupru našim pozivima; ali život nesebične ljubavi dokaz je koji ne mogu poreći. Dosledan život, obeležen Hristovom krotošću, sila je u ovom svetu.« – Elen G. Vajt, *Čeznja vekova*, str. 142.

Krotost proslavlja Boga. 1. Petr. 3,4 (prevod E. Čarnić) kaže: »(...) s nepropadljivim ukrasom krotkog i mirnog duha; to je skupoceno pred Bogom.«

»Ispravno je voleti lepotu i želeti je, ali Bog želi da više od svega drugoga volimo i želimo vrhunsku lepotu koja ne prolazi. Nikakav spoljašnji ukras ne može da se po vrednosti i lepoti uporedi sa 'krotkim i mirnim duhom', 'svilom čistom i belom' (Otkr. 19,14), koju će nositi svi sveti na zemlji. Ovim će odelom steći lepotu i naklonost Božju već ovde, a u budućem svetu ono će biti znak da su primljeni u Carev grad. On je obećao: 'hodiće sa mnom u belima, jer su dostojni.' Otkrivenje 3,4.« – Elen G. Vajt, *Dela apostola*, str. 523,524.

Kako naglašavanje vanjske lepote može da dođe u sukob sa sticanjem duhovnog roda, a naročito sa krotošću? Kada u nama sazreva rod krotosti, kako naš život treba da se izmeni? Koje ste promene u pogledu krotosti doživeli od kad ste prihvatili Hrista? Možda gajite neke stavove zbog kojih vam je teško da budete krotki?

KROTOST NA DELU

Krotost se pokazuje kroz naše odnose sa drugima. To znači da je krotost aktivna i da se otkriva u rečima, stavovima i delima. Možda mislite da ste krotki, ali to ne mora da bude tako. Biti krotak znači ponašati se tako.

Kako nam sledeći tekstovi pokazuju kako krotost treba da se pokaže u našem životu? Zašto je krotost tako važna u ovim prilikama?

Mat. 5,39

Mat. 18,21.22

Gal. 6,1

2.Tim. 2,24.25

Titu 3,2

Fil. 2,2.3

Ranije smo istakli da se krotost pogrešno dovodi u vezu sa slabošću. Stvarnost je drugačija. Ukoliko sagledamo stihove koje smo danas proučavali, videćemo da je većina ovih situacija zahtevala moralnu i duhovnu snagu da bi se pokazala krotost.

Naravno, ako je krotost rod Duha, onda ona potiče od Boga, a ne od nas. U svakom slučaju, potrebno je da se svakodnevno predajemo Gospodu, da svakodnevno budemo spremni da Ga slušamo sa poverenjem, kako bi se krotost pokazala u našem životu.

E. D. Hals kazao je: »Čudna je poniznost. Čim misliš da je imaš, izgubio si je.«

Neki je gradić želeo da oda priznanje najkrotkijem građaninu i nagradi ga. Sproveli su istraživanje, i konačno pronašli osobu. Na svečanosti kojoj su prisustvovala istaknute ličnosti, najkrotkijem građaninu dodeljena je lenta na kojoj je pisalo: »Najkrotkiji čovek u gradu«. Međutim, sledećeg dana morali su da mu oduzmu lentu jer ju je nosio po gradu!

Kako razumete obećanja i nagrade o kojima govore sledeći tekstovi?

Ps. 22,26

Ps. 25,9

Ps. 37,11

Ps. 147,6

Ps. 29,19

Mat. 5,5

Ovi stihovi nas hrabre jer postoje trenuci kada krotki trpe zlostavljanje. Međutim, mi smo kroz ovo proučavanje saznali da se krotka osoba ne uzdiže pred ljudima, već uzdiže Boga. Zato i Bog obećava da će uzvisiti krotke. Tu nagradu možemo da okusimo i sada, a sasvim izvesno i u večnosti, na novom nebu i na novoj zemlji.

ZA DALJE PROUČAVANJE

»Hrista ne treba sakrivati u srcu kao brižljivo čuvano blago, skupoceno i sveto, u kome treba da uživa jedino njegov vlasnik. Hristos u našem srcu treba da bude izvor vode koja teče u život večni i osvežava sve koji se susretnu sa nama. Treba da Ga ispovedamo otvoreno i smelo, pokazujući u svom karakteru krotost, poniznost i ljubav, tako da ljude zadivi lepota svetosti. Nije dobro da svoju veru čuvamo kao miris u bočicama, u strahu da ne izvetri.« – Elen G. Vajt, *Saveti o zdravlju (Counsels on Health)*, str. 400, naglasio pisac pouke.

»Mir Hristov – novcem se ne može kupiti, najblistavijim talentom ne može se doći, mudrost ga ne može obezbediti. Vera Hristova – kako da svima objasnim koliko će mnogo izgubiti ako propuste da u svakodnevni život unesu njena velika načela? *Krotost i poniznost* Hristova izvor je hrišćaninove snage. Ona je zaista dragocenija od svega što um može da stvori i novac kupi. Od svega što čovek može da traži, ceni i gaji, ništa nije tako vredno u Božjim očima kao čisto srce i duh ispunjen zahvalnošću i mirom.« – Elen G. Vajt, *Saveti o zdravlju (Counsels on Health)*, str. 403, naglasio pisac pouke.

Pitanja za razgovor:

- 1. Bog obećava da će radošću ispuniti život krotkih. Zašto su, po vašem mišljenju, krotki ljudi radosni? Navedite nekoliko razloga. Kako negovanje dara krotosti može da ulepša našu svakodnevnicu?**
- 2. Kako krotost može pogrešno da se protumači kao slabost?**
- 3. Razmišljanje o krotosti pokreće jedno važno pitanje: da li to znači da hrišćani nikad ne treba da traže svoja prava? Treba li da dozvolimo da nas pretvore u otirače po kojima svako gazi, ne čineći ništa u svoju odbranu? Da li i u ovome postoji neka ravnoteža, i, ako je tako, kako da je pronađemo?**
- 4. Niče je tvrdio da su hrišćanstvo stvorili slabi i nemoćni, tako što su osobine poput poniznosti i krotosti proglasili za nešto dobro i poželjno. Kao biste odgovorili na takvu tvrdnju?**

A ROD JE DUHOVNI ... UZDRŽANJE

Tekstovi za proučavanje: Sudije 13-16; 1. Kor. 9,24-27; Fil. 4,8; Kol. 3,1-10; Jevr. 12,1.2; 1. Jovanova 2,15.16.

Upamtite stih: »Nego morim telo svoje i trudim se da kako sam drugima propovedajući izbačen ne budem.« (1. Kor. 9,27)

Iako pomenuto na kraju teksta u Galatima 5,22.23., »uzdržanje«, odnosno »samosavlađivanje«, zasigurno nije najbeznačajniji vid roda Duha. Ono je moglo da bude i na prvom mestu, budući da igra odlučujuću ulogu u sazrevanju duhovnog roda. Može se reći da samosavlađivanje predstavlja lepak koji sjedinjuje sve ostale osobine.

Kao i druga svojstva duhovnog roda, samosavlađivanje je dar blagodati. Nazivaju ga i »disciplinovana blagodat«: »blagodat« zato što je besplatni dar, »disciplinovana« jer i mi moramo nešto da preduzmemo.

Samosavlađivanje možda zvuči negativno, ali je ipak sastavni deo same blagodati. Ako ne vladamo sobom – svojim osećanjima, apetitom i porivima – onda će sve to vladati nama. Prema tome, ili ćemo kroz blagodat steći samosavlađivanje i silu Svetog Duha ili će neko ili nešto drugo vladati nama. U konačnom smislu, mi odlučujemo o tome.

PARADOKS SAMOSAVLAĐIVANJA (FIL. 2,12.13)

Sinonimi za samosavlađivanje su »vladanje sobom«, »prisebnost« i »snaga volje«. Ovaj rod Duha seže mnogo dalje od pukog obuzdavanja hrišćanina da ne čini ono što je zabranjeno: ona nas isto tako osposobljava da činimo ono što je dobro.

1. Jovanova 2,15.16 poziva nas da se čuvamo triju poriva. Koji su to porivi i, što je još važnije, kako se oni pokazuju kada ne vodimo računa o tome?

Filibljanima 4,8 nabraja na šta sve treba da usmerimo svoj život. Koji su to sadržaji i kako nas poslušnost Pavlovim rečima čuva od opasnosti nabrojenih u 1. Jovanova 2,15.16?

U hrišćanskom životu svakako postoje dozvole i zabrane. Tu je i stalna borba sa sobom, sa svojom telesnom prirodom i uticajima sveta. Pavle se ovom temom bavi u Rimljanima 7,15-18, govoreći o sukobu između onog što zna da treba da čini i onoga na šta ga iskušenje navodi. Na kraju, u Rim. 8,1 on nam daje i odgovor: »Nikakva dakle sad nema osuđenja onima koji su u Hristu Isusu i ne hode po telu nego po Duhu.«

Pavle govori o hodanju u Duhu. Ako živimo bez Duha, nismo u stanju da razvijemo rod Duha. Iako to možemo želiti, Pavle kaže da nemamo *snagu*. Odgovor na sukob u Rim. 7 ne govori o tome *kad* ćemo pobediti već *kako*, a *kako* se nalazi u veri u Hrista. Mi se predajemo Hristu, pozivamo se na Njegovu pravdu, što nas oslobađa od osude, a onda se pokoravamo Njemu i odlučujemo da ćemo živeti po Duhu time što ćemo birati da ispunjavamo Njegovu volju pozivajući se na Njegova obećanja da ćemo pobediti. Ključ svega je da se dosledno oslanjamo na obećanja; ovde je izvor naše snage. Ne možemo uspeti sami. Potrebno je da svesno izaberemo da pobedimo u Njegovo ime. Ova borba odvija se istovremeno na vertikalnoj (obraćanje Bogu u veri) i horizontalnoj ravni (odbacivanje zahteva tela). I jedno i drugo je potrebno.

JOSIF I NEPOSREDNI REZULTATI PRAVEDNOSTI

Izdan od svojih najbližih i prodan u roblje, Josif je imao jake razloge da posumnja u ljubav, brigu, pa čak i u postojanje Boga, o čemu je podučavan od ranog detinjstva. Međutim, nije tako bilo.

Pročitajte 1. Mojs. 39,7-20. Gde u ovim stihovima nalazimo objašnjenje za Josifovo postupanje?

Kako je Josif »nagrađen« za svoje odbijanje da popusti iskušenju? 1. Mojs. 39,20. Lažno je optužen i bačen u zatvor. Zar je to nagrada za vernost?

Ovu činjenicu treba zapamtiti. Možemo li da očekujemo da sama naša odluka da činimo dobro bez obzira na posledice veoma brzo preokrene prilike u našu korist? Šta je sa onima koji su izgubili posao, bračnog druga, čitavu porodicu pa i život zato što su odbili da se nagode sa grehom? U Bibliji imamo primere ovakvih ljudi, a možda i vi poznajete nekog takvog. Možda ste i sami prošli kroz nešto slično. Uostalom, zamislimo da je Josif proveo ostatak svog života u zatvoru: da li bi to i dalje značilo da je ispravo postupio?

»Jer koji seje u telo svoje, od tela će požnjeti pogibao; a koji seje u duh, od duha će požnjeti život večni« (Gal. 6,8). Šta nam kazuje ovaj tekst? Šta je u njemu suprotstavljeno? U čemu je suština ovog sukoba? Zašto je ovo pitanje od izuzetne važnosti? Kako nam Pavlove reči pomažu da shvatimo zašto je Josif ispravno postupio uprkos posledicama?

SAMSONOV ROD NEUSPEHA

Od 13. do 16. poglavlja Knjige o sudijama, Biblija pripoveda o Samsonu. Pročitajte ovaj izveštaj imajući u vidu motiv samosavlađivanja i umerenosti. Samsonov primer nudi nam obilje velikih pouka. Kako je tragično da neko tako darovit, neko ko je toliko obećavao tako lako skrene sa puta!

»Samson je u iskušenju imao isti izvor snage kao i Josif. Mogao je da po svojoj volji izabere dobro ili zlo. Međutim, umesto da se uhvati za Božju silu, dozvolio je divljim strastima svoje prirode da zagospodare. Sila razuma bila je time oslabljena, a moralna načela iskvarena. Bog je pozvao Samsona na visoki položaj i dao mu veliku odgovornost, čast i vrednost, ali je trebalo da on nauči da vlada drugima tako što će najpre naučiti da se pokorava Božjim zakonima. Josif je bio moralno slobodan da odluči. Dobro i zlo stajali su pred njim. Mogao je da izabere put čistote, svetosti i časti ili put nemoralna i propasti. On je izabrao častan put, koji je Bog odobrio. Suočen sa sličnim iskušenjima, koje je sam navukao na se, Samson se potpuno prepustio svojim strastima. Naučio je da put kojim je krenuo vodi u sramotu, propast i smrt. Kakva suprotnost spram priče o Josifu!« – Elen G. Vajt, *Biblijski komentar SDA*, tom 2, str. 1007.

Pročitajte Sudije 13,24.25. S obzirom na ono što znamo o Samsonu, kakvu važnu poruku i upozorenje nalazimo u ovim stihovima?

Iako je mnogo obećavao, Samson je dozvolio telesnim strastima da nadvladaju sve dobre osobine. Ko se nije borio sa ozbiljnošću ovog iskušenja? Velika borba nije tek simbol; ona oslikava bitku između Hrista i sotone, ne samo nekakav sukob kosmičkih razmera na nebu, već i borbu u svakom čoveku. Premda je Hristos pripremio put kojim svaki čovek može postići pobjedu, bitka za naše srce i naše telo zaista se i bje u našem srcu i našem telu. Svakako, Hristos je pobjedio za sve nas. Međutim, mi moramo da odlučimo da li ćemo sve vreme prihvatati Njegovu pobjedu i da li ćemo, kroz svoje odluke, stati na jednu ili drugu stranu u toj velikoj borbi.

Kako vi doživljavate svu realnost velike borbe u svom telu i duhu? Kakve odluke donosite? Šta vam te odluke govore o tome na kojoj ste strani zaista?

PAVLOVA DUGA TRKA

»Ne znate li da oni što trče na trku, svi trče, a jedan dobije dar? Tako trčite da dobijete. Svaki pak koji se bori od svega se uzdržava: oni dakle da dobiju raspadljiv venac, a mi neraspadljiv. Ja dakle tako trčim, ne kao na nepouzdanu; tako se borim, ne kao onaj koji bije vetar; nego morim telo svoje i trudim da kako sam drugima propovedajući izbačen ne budem« (1. Kor. 9,24-27).

Pažljivo i uz molitvu čitajte Pavlove reči upućene Korinćanima. Uočite koliko on ovde priča o sebi i svojim borbama. Možemo da se utešimo videći da je i tako veran hrišćanin poput Pavla, velikana vere, morao da se bori sa svojim »ja«, grehom i telesnošću. Nismo prepušteni sami sebi. Nebo će biti ispunjeno ljudima koji su znali šta su telesne želje.

Na osnovu gornjeg teksta, odgovorite na sledeća pitanja:

1. Kakvo poređenje Pavle koristi kako bi nam pomogao da shvatimo čovekovu borbu sa svojim »ja« i sa grehom? Koje su ipak ključne razlike između ovog poređenja i stvarnosti na koju se odnosi?

---

2. Sa koliko je poverenja Pavle trčao trku svog života? Odakle je poticalo njegovo poverenje? Zašto bi trebalo da imamo isto takvo poverenje?

---

3. Iako Pavle pokazuje poverenje, svestan je i mogućeg neuspeha. Kako on to opisuje i kakvo rešenje predlaže? Kako se njegov odgovor uklapa u temu ove pouke?

KAKO NAPREDOVATI U SAMOSAVLAĐIVANJU

»Zato dakle i mi imajući oko sebe toliku gomilu svedoka, da odbacimo svako breme i greh koji je za nas prionuo, i s trpljenjem da trčimo u bitku koja nam je određena« (Jevr. 12,1). Pavle i ovde koristi sliku trke koju smo videli i ranije. Koji lancii vas zadržavaju da trčite?

Pročitajte Kol. 3,1-10. Ovi nam stihovi daju pravila za posvećen život novorođenih u Hristu. Iz njih saznajemo nekoliko važnih činjenica koje su neophodne za sticanje samosavlađivanja. Koje su to činjenice i kako možete da ih primenite na svoj život da biste stekli pobedu nad grehom koji vas tako često porađava?

Svaka veština zahteva veđbanje. Samosavlađivanje se ne stiče preko noći. Do nje dolazimo kroz pokušaje i pogreške, uspehe i promašaje iz dana u dan. »Bori se u dobroj borbi vere« (1. Tim. 6,12). »Ne kao da već dostigoh ili se već savrših, nego teram ne bih li dostigao kao što me dostiđe Hristos Isus« (Fil. 3,12).

Nemojte se neprestano izlagati mestima na kojima će vaša slabost biti iskušana, gde će porivi koje vam je najteđe da kontrolišete biti najsirovije iskušavani. Treba da izbegavamo sve što liči na zlo (1. Sol. 5,22). »Nego se obucite u Gospoda našega Isusa Hrista; i telu ne ugađajte po željama« (Rim. 13,14).

U kojim područjima života pokazujete očigledan nedostatak samosavlađivanja? Zašto je nekada lakše »pobediti« sklonost prema slatkijima nego pobediti duh gorčine i ozlojeđenosti? Šta je potrebno da promenite kako biste stekli samosavlađivanje?

ZA DALJE PROUČAVANJE

Pročitajte poglavlje »Samson« iz knjige *Patrijarsi i proroci*, str. 560-568

»Božansko obećanje Manoju ispunilo se u odgovarajuće vreme, rođenjem sina koji je dobio ime Samson. Kako je dečak rastao, postajalo je očigledno da ima izvanrednu fizičku snagu. Samsonovi su roditelji, međutim, dobro znali da se ta snaga ne može pripisati tek naročitoj građi njegovih mišića, već njegovom zvanju Nazireja, čiji je simbol bila duga kosa koju nije sekao. Da je Samson bio veran Božjim zahtevima isto toliko koliko i njegovi roditelji, doživeo bi uzvišeniju i srećniju sudbinu. Umesto toga, druženje sa idolopoklonicima ga je iskvarilo. Kako je grad Saraja bio nadomak Filisteje, Samson je počeo da se sa njima druži i prijateljuje. Tako je u svojoj mladosti uspostavio bliske veze, čiji je uticaj bacio senku na čitav njegov život. Devojka iz filistejskog grada Tamnata osvojila je Samsonovo srce, i on je odlučio da se njome oženi. Kada su bogobojazni roditelji pokušali da ga odvrate od te namere, njegov je jedini odgovor bio: 'jer mi je ona omilela'. Na kraju su roditelji popustili njegovom zahtevu i brak je bio sklopljen.« – Elen G. Vajt, *patrijarsi i proroci*, str. 562.

Pitanja za razgovor:

- 1. G. Gordon Lidi jedan je od zaverenika u zloglasnoj aferi Votergejt. Po završetku afere, odležao je najdužu zatvorsku kaznu od svih koji su bili umešani u taj skandal, koji je potresao Sjedinjene Države 70-tih. Jednom je prilikom pozvao neku devojku u restoran kako bi je uvukao u kriminalnu aktivnost. Tokom razgovora, upitala je kako može da ima poverenja u njega; Lidi je stavio prst iznad plamena sveće na stolu i držao ga tako sve dok nije opekao prst. Time je želeo da joj pokaže koliko vlada sobom. Kako se ovakvo samosavlađivanje može uporediti sa uzdržanjem kao rodod Duha? Ima li u ovakvom samosavlađivanju nečega plemenitog i vrednog napora? Da li su samosavlađivanje i disciplina uvek poželjni?**
- 2. Kako samosavlađivanje može da preraste u fanatizam? Kako možemo da izbegnemo opasnost da se naše samosavlađivanje pretvori u oblik opravdanja delima?**
- 3. Poznate li nekoga ko je prepatio zbog svog uzdržanja, odnosno, ko je u iskušenju pokazao uzdržanje kao Josif i zato sada snosi posledice? Kako možete, kao pojedinci i kao razred, da pomognete takvoj osobi u njenom stradanju?**

A ROD JE DUHOVNI ... PRAVDA

Tekstovi za proučavanje: Mat. 23,25-28; Rim. 3,28; 8,4; 10,3; Gal. 3,6; 1. Jn. 2,3-6; 5,1-3.

Upamtite stih: »Blago gladnima i žednima pravde, jer će se nasititi.« (Matej 5,6)

Prošlom poukom završili smo proučavanje devet osobina roda Duha iz poslanice Galatima 5,22.23. Tokom naredne dve sedmice proučićemo još dve njegove karakteristike: »Jer je rod duhovni u svakoj dobroti i pravdi i istini« (Ef. 5,9). U ovom stihu Pavle iznova pominje dobrotu, ali dodaje i pravdu i istinu. Ove sedmice razmotrićemo šta je pravda.

Pravdu doživljavamo na dva načina. Pre svega, tu je Hristova pravda koja nam se pripisuje zbog onoga što je Hristos učinio *za* nas; ta pravda nas pokriva i daje nam pravo na nebo. Sa druge strane, tu je i Hristova pravednost koja nam je darovana, i kojom On deluje *u* nama kroz Svetog Duha, oblikujući naš karakter po Njegovom obličju. Tako shvaćena, pravda ima dva svoja vida, iako je u suštini jedinstvena – pravda Hristova, bez koje ne bismo imali nadu u spasenje.

POTREBA ZA PRAVDOM

»Mislimo dakle da će se čovek opravdati verom bez dela zakona« (Rim. 3,28). »Jer je Gospod pravedan, ljubi pravdu; lice će Njegovo videti pravednici« (Ps. 11,7). »Gad je Gospodu put bezbožnikov; a ko ide za pravdom, njega ljubi« (Pr. 15,9). »Koji grehe naše sam iznese u telu svojemu na drvo, da za grehe umremo, a za pravdu živimo; kojega se ranom iscelismo« (1. Petr. 2,24). »Da se pravda zakona ispuni u nama koji ne živimo po telu nego po duhu« (Rim. 8,4). »Nego išтите najpre carstva Božjega i pravde njegove, a ovo će vam se sve dodati« (Mat. 6,33). »Ako znate da je pravednik, poznajte da je svaki koji tvori pravdu od Njega rođen« (1. Jovanova 2,29).

Uzimajući u obzir navedene tekstove, odgovorite na sledeća pitanja:

- **Ako se ne možemo opravdati zakonom, kako smo onda opravdani?**

- **Premda znamo da Bog mrzi greh, a voli grešnike, kakav pogrešan zaključak izveden iz toga treba da izegnemo?**

- **Šta znači »da se pravda zakona ispuni u nama«? Da li mi uopšte ikako možemo održati zakon tako dobro da ga i ispunimo? Ili Pavle ima na umu nešto drugo? Šta bi to bilo?**

- **Kako se naš život menja kada najpre tražimo carstvo nebesko i njegovu pravdu?**

- **Šta znači »činiti pravdu«? Možemo li *biti* pravedni, a da ne *činimo* pravdu? Obrazložite svoj odgovor.**

PRAVDA PO METODI »URADI SAM«

»Jer ne poznajući pravde Božje i gledajući da svoju pravdu utvrde ne pokoravaju se pravi Božjoj« (Rim. 10,3). O čemu smatrate da Pavle ovde govori? O kome govori, i kako su ove osobe pokušale da ostvare »svoju pravdu«? S obzirom na ljudsku prirodu, zašto je to u svakom slučaju nemoguće?

Za neku aktivnost kažemo da je »uradi sam« kada osoba radi ili pravi nešto (poput stolarije ili kućnih opravaka) bez stručne pomoći ili sopstvenog stručnog znanja. U najširem smislu, ovaj izraz označava sve postupke na svoju ruku i bez učešća drugih. Ponekad za izrazito uspešne osobe kažemo da su »kovači svoje sreće«. Prema Bibliji, međutim, ovakav pristup pravednosti nije moguć. Ništa što možemo učiniti sami, ma koliko se trudili, nije pravedno pred Bogom. Naša pravednost je kao »prljava haljina« (Is. 64,6). Štaviše, napor čovekov da sam dosegne pravedan karakter često dovodi do suprotnog ishoda.

Pročitajte Matej 5,20 i 23,25-28. Kako Isus ovde jasno ističe problem koji proizvode oni koji sami sebe žele da opravdaju?

Za hrišćane je odlučujuće da shvate koliko njihova pravednost zavisi od Hrista. Jedino što ih posvećuje pred Bogom jeste ono što je Hristos učinio za njih, a ne ono što oni čine. Čim čovek izgubi tu istinu iz vida, veoma je lako da gaji samopravednost, praćenu ponosom i iskvarenošću srca. Književnici i fariseji najbolje pokazuju kako do toga dolazi. Kako su bili veoma opterećeni spoljašnjom pobožnošću, izgubili su iz vida suštinu.

U kom smislu i vi možda nosite isti greh kao i književnici i fariseji? Na koji način ova zamka može biti prikriivenija nego što nam se čini?

HRISTOS PRAVDA NAŠA (RIM. 5,17)

Pročitajte Rimljanima 5,17-19 i sažmite sadržaj Pavlove izjave. Kako smo osuđeni, a kako se opravdavamo?

Ako je pravda Hristova dar, kako je dobijamo? Gal. 3,6; Jak. 2,23.

U Rimljanima 5,19 naglasak je stavljen na poslušnost i neposlušnost. Neposlušnost jednog čoveka – Adama – dovela je do pada svih nas grešnika. Ovo je temeljno učenje Biblije. Adamov greh doveo je do pada celokupnog ljudskog roda. Svi mi, svako ponaosob, svakodnevno se nosimo sa posledicama te činjenice. Niko nije zaštićen.

Isti stih, međutim, govori i o poslušnosti. Čijoj? Naravno, o poslušnosti Isusa Hrista, jedinoj koja je zaslužila spasenje, poslušnosti koja se pripisuje svima koji će »primiti izobilje blagodati«. Zaista, u istom tom stihu Pavle kaže da oni koji primaju ovu blagodat stiču i »dar pravde«. Uočite da je to dar. Da bi bio dar, ne sme biti ni zaslužen ni zarađen. Čim je zaslužen ili zarađen, to više nije blagodat (Rim. 4,4).

Uprkos tome, to nije ni nametnuti dar. Hristova pravda ne pripisuje se svakome bezuslovno (Rim. 5,17). Pavle je jasan: to je dar koji primaju oni koji žele da ga prime, odnosno, oni koji ga prihvataju verom, baš kao i Avraam, koji je verovao Bogu »i primi mu se u pravdu« (Gal. 3,6).

Da li zista razumete šta znači biti spasen verom? Koliko dobro možete da shvatite misao da jedino Hristova pravda, prenesena na nas na osnovu naše vere, može da nam dozvoli da stojimo pred Bogom pravedni i opravdani? Kako možemo da u potpunosti prigrlimo ovaj čudesni dar na kome se temelji radosna vest?

PRAVDA I POSLUŠNOST (1. JOVANOVA 2,29)

Premda nas Hristova pravda pokriva, ta pravda mora i da se pokaže u našem životu. Nije dovoljno da nečija pravednost bude pravno ozvaničena. Ako je osoba pravedna, ta pravednost treba da postane i njena životna stvarnost. Moramo veoma pažljivo da čitamo Jovanove reči: »Dečice! Niko da vas ne vara: koji pravdu tvori pravednik je, kao što je On pravedan« (1. Jovanova 3,7).

Na koji način bismo mogli da se prevarimo u pogledu značenja reči »pravedan«?

Pravednost je rod Duha povezan sa poslušnošću. Za neke ljude, poslušnost je nespojiva sa spasenjem verom. Tako se ponekad čuje: »Sad kad si prihvatio/la Isusa Hrista kao svog Spasitelja, da li ćeš ga prihvatiti i kao Gospoda svog života?« Ova izjava kao da podrazumeva da je spasenje jedno, a poslušnost Božjoj volji drugo. To bi bilo krajnje pogrešno tumačenje spasenja. Jovan je pisao da je pravedan život pouzdan pokazatelj istinskog spasenja.

Pročitajte 1. Jovanova 2,3-6. Šta Jovan naglašava u ovom tekstu?

Kada se pokrene pitanje poslušnosti, neretko se dodaje kako se mi ne spasavamo delima. Premda nema sumnje da poslušnost Božjoj volji nije dovela Lucifera na nebo, ne treba da zaboravimo da ga je upravo njegova neposlušnost proterala odande. Isto možemo reći i za Adama i Evu. Ni njima poslušnost nije zavredila mesto u Edemu, ali ih je neposlušnost izagnala iz rajskog vrta.

»Pravednost znači činiti što je pravo, i po delima će svima biti suđeno. Naš se karakter otkriva kroz ono što radimo. Dela su ta koja pokazuju da li je vera iskrena.« – Elen G. Vajt, *Christ's Object Lessons (Hristove očigledne pouke)*, str. 312.

Koliko se dobro plod pravde vidi u vašem životu? Imate li možda neke navike kojih bi trebalo da se odreknete zato što guše plod pravde u vašem životu? Ne pokušavajte da ih se rešite opravdavajući ih.

»Koji god veruje da je Isus Hristos, od Boga je rođen; i koji god ljubi onoga koji je rodio, ljubi i onoga koji je rođen od njega. Po tom znamo da ljubimo decu Božiju kad Boga ljubimo i Njegove zapovesti držimo. Jer je ovo ljubav Božja da zapovesti Njegove držimo; i zapovesti Njegove nisu teške.« (1. Jovanova 5,1-3)

Kako Jovan povezuje ljubav prema Bogu sa ljubavlju prema svojoj duhovnoj sabraći, kao i sa držanjem zapovesti? Zašto Jovan spaja sve ove teme?

»Čovek koji pokušava da drži Božje zapovesti samo iz osećanja dužnosti – zato što se to traži od njega – nikad neće doživeti radost poslušnosti. On nije poslušan. Kada čovek Božje zahteve doživljava kao teret zato što se kose sa njegovim ljudskim sklonostima, možemo da znamo da on ne živi hrišćanski život. Prava poslušnost jeste unutrašnje načelo. Ona izvire iz ljubavi prema pravdi, ljubavi prema Božjem zakonu. *Suština sve pravednosti jeste odanost Otkupitelju. Ona će nas navoditi da činimo pravo zato što je pravo – jer činiti što je pravo znači ugađati Bogu.*« – Elen G. Vajt, *Christ's Object Lessons (Hristove očigledne pouke)*, str. 97 i 98, naglasio pisac pouke.

Može li išta u nama pobuditi veću želju da budemo odani Bogu od razmišljanja o Njegovoj nepojmljivoj žrtvi koju je za nas prineo na krstu? Nikakve sile nema u propovedanju ljudima da treba da drže zakon. Sila dolazi od ugledanja na Isusa Hrista i Njegovu zameničku smrt na krstu. Sila potiče od objavljivanja grešnicima da im se gresi mogu oprostiti kroz Hrista, i da pred Bogom mogu da stoje u haljinama Hristove pravednosti. Ljubav prema Bogu, a ne strah od pakla i osude, treba da bude pokretačka sila našeg života, a ništa ne može da nam omili Boga više od razmišljanja o Krstu i blagoslovima i obećanjima koja su nam time darovani.

Da li zaista volite Boga? Kako znate da je tako, i da ne obmanjujete sebe? Kako vaša dela ili reči to potvrđuju? Drugim rečima, kave dokaze imate da je vaša ljubav stvarna?

ZA DALJE PROUČAVANJE

»Nije dovoljno da verujemo da Isus nije varalica, i da religija Biblije nije samo 'proroštvo od čovečje volje'. Čovek može da veruje da je Isusovo ime jedino pod nebom kojim se možemo spasiti, a da Isus ipak nije verom postao njegov lični Spasitelj. Nije dovoljno verovati u teoriju istine, ni ispovedati Hristovu veru i biti upisan u crkvene knjige. 'I koji drži zapovesti Njegove u Njemu stoji, i On u njemu. I po tom poznajemo da stoji u nama, po Duhu koga nam je dao.' 'I po tom razumemo da ga poznasmo, ako zapovesti njegove držimo.' 1. Jovanova 3,24; 2,3. Ovo je siguran dokaz obraćenja. Šta god da ispovedamo, sve to ne znači ništa ukoliko naša dela pravde ne otkrivaju Hrista.« – Elen G. Vajt, *Christ's Object Lessons (Hristove očigledne pouke)*, str. 312, 313.

Pitanja za razgovor:

1. **Kako možemo da izbegnemo zamku legalističkog stava, po kome će nas naša dela spasiti, i zamku »jeftine milosti«, po kojoj naša dela nemaju nikakve veze sa spasenjem? Kako da nađemo ravnotežu između ova dva stava? Kojoj ste od ove dve krajnosti vi skloniji?**
2. **Kakva se moguća opasnost nalazi u tome da ceo svoj život usmerimo na činjenje dobrih dela? Dokle nas to može dovesti i kako to možemo da izbegnemo?**
3. **Setite se neke osobe za koju mislite da je »pravedna«. Kakva je ta osoba? Kako se ponaša? Kako postupa prema drugima? O čemu govori? Šta možete da naučite od te osobe?**
4. **Kad razmišljamo o pravednosti, uglavnom je dovodimo u vezu sa karakterom pojedinca, što je ispravno. Međutim, ima li pravednost veze i sa zajednicom? Može li i jedna crkva biti »pravedna«? Kako? Kako bi »pravedna« crkva trebalo da izgleda? Uporedite svoju crkvu sa tim idealom?**
5. **Ako opravdanje verom znači više od pukog ispovedanja Hrista i članstva u crkvi, šta onda spasenje verom zaista znači? Šta »vera« znači u biblijskom smislu?**

ROD JE DUHOVNI ... ISTINA

Tekstovi za proučavanje: 2. Dn. 25,2; Ps. 51,17; Jer. 29,13; Jovanova 7,16; 17; 14,6; 17,3; Jevr. 5,14.

Upamtite stih: »I tražićete me, i naći ćete me, kad me potražite svim srcem svojim« (Jer. 29,13).

Grčka reč za »istinu«, *alétheja*, ima dva značenja. S jedne strane, to je objektivna istina (činjenice, stvarnost ili načelo); sa druge, ova reč označava subjektivnu istinu (istinu kao ličnu vrlinu – bezazlenost uma koji je oslobođen pretvaranja, oholosti, obmane, neiskrenosti i udvornosti). Stoga je istina ono što znamo kao stvarno stanje stvari, ali u njoj postoji i udeo subjektivnosti, koji podrazumeva način na koji se pojedinac odnosi prema onom što je saznao. Kada u životu čoveka istina postoji u oba ova vida, tada je ona rod Duha.

Prema tome, oba vida istine od suštinske su važnosti za hrišćanski život. Potrebno je da poznajemo osnovnu objektivnu istinu kakva je u Hristu, a zatim i da lično iskusimo promenu koju je u našem životu proizvela ta istina.

Setimo se Jude. Sa Isusom je proveo tri i po godine. Svakovrsne istine bile su mu otkrivene. On je video ono o čemu mi možemo samo da čitamo, pa ipak, šta je imao od tih istina? Ovo je upozorenje za sve nas.

»JA SAM ... ISTINA«

»Isus mu reče: ja sam put, istina i život; niko neće doći k ocu do kroza me« (Jovan 14,6). Napišite šta ovaj stih znači.

Na jednoj ravni značenja, ovaj tekst suštinski osporava relativizam, po kome je istina samo subjektivna i lična, relativizam koji je danas toliko prisutan u svetu. Isusove reči ne ostavljaju prostora za dvoumljenje: po njima, ne dolazi u obzir da »svako ima svoj put ka Bogu« i tome slično. Ovim rečima, Isus tvrdi da postoji objektivna istina. *Ovo je Istina*. Jasno i glasno. Malo je stihova u Bibliji koji jasnije od ovoga isključuju relativizam.

Istovremeno, tu je još jedna strana istine. Istina je Osoba. Do istine se dolazi uspostavljanjem odnosa sa tom Osobom. Ovakvo shvatanje krajnje je suprotno poimanju istine kao skupine činjenica. Stvarni Isus je Istina; prema tome, ako želimo da znamo istinu, valja nam upoznati Isusa Hrista.

Kako nam ovde iznesene misli pomažu da razumemo Hristove reči u Jovanu 17,3?

Potrebno je, ipak, da budemo pažljivi sa ovim shvatanjem po kome se sva naša religija sastoji od naše veze sa Bogom. Svaki čovek ima neki odnos sa Bogom, kakav god da je. Odricati Božje postojanje takođe pretpostavlja svojevrstan odnos prema Bogu. Pilat je imao svoj odnos prema Bogu, a imao ga je i Kajafa. I đavo je u nekom odnosu sa Bogom – on Ga mrzi. Radosna vest ne poziva nas jednostavno da uspostavimo odnos sa Bogom, već da Mu se posvetimo. Na primer, Nikodimov odnos sa Bogom bio je takav da Mu je na kraju predao svoj život i sve što je imao. Takav odnos sa Bogom je svima nama potreban!

I vi zasigurno imate svoj odnos sa Bogom. Potrebno je samo da se upitate: kakve je on prirode? Takođe, kako možete da ga poboljšate?

»A kad dođe on, Duh istine, uputiće vas na svaku istinu« (Jovanova 16,13).

Imajući u vidu ono što smo juče naučili, postaje očigledno da je delo Svetog Duha da nas uputi na Hrista i pomogne nam da budemo u Njemu. »A kad dođe Utešitelj, koga ću vam poslati od oca, Duh istine, koji od Oca izlazi, On će svedočiti za mene« (Jovanova 15,26).

Razmislimo o snažnoj poruci koja se nalazi u sledećim rečima: »Propovedanje reči bilo bi beskorisno bez stalne prisutnosti i pomoći Svetoga Duha. To je jedini uspešni Učitelj božanske istine. Jedino kada Duh prati istinu do srca, ona će probuditi savest ili preobraziti život. Čovek može biti sposoban da iznese slovo Božje Reči, on može biti upoznat sa svim njenim zapovestima i obećanjima, ali ako Sveti Duh ne usadi istinu, nijedna duša neće pasti na Stenu i razbiti se.« – Elen G. Vajt, *Čeznja vekova*, str. 671, 672.

Kako u ovom navodu Elen Vajt stavlja naglasak na delo Svetog Duha?

U delovanju Svetoga Duha moguće je sagledati i objektivni i subjektivni vid istine. Duh dolazi i svedoči o Isusu, te ukorava »svet i za greh, i za pravdu, i za sud« (Jovanova 16,8). Ovo su ozbiljne činjenice o svetu i o Bogu, o stvarnosti.

Istovremeno, delovanje Svetog Duha ne ograničava se na poučavanje ljudi ovim istinama. Naš život treba da se promeni zato što smo te istine razumeli. Ove objektivne i večne istine neće nam pomoći osim ukoliko one izmene naš život, a deo te izmene jeste da, kao što Elen Vajt piše, padnemo na Stenu i razbijemo se (v. Ps. 51,17).

Da li ste se i kako vi slomili na Steni? Kakve su promene nastupile kao ishod toga? Šta vas je to iskustvo naučilo o životu, o patnji i o Bogu? Ima li možda još neka pouka koju tek treba da naučite?

»SVIM SRCEM SVOJIM«

»I tražićete me, i naći ćete me, kad me potražite svim srcem svojim« (Jer. 29,13)

»Svim srcem svojim« znači »iskreno«, istinito i u reči i u delu. Latinska reč za »iskreno«, koja se ponavlja u mnogim evropskim jezicima, jeste *sincere*. Ona dolazi od dveju reči *sin* (»bez«) i *cere* (»voska«). Naime, smatra se da su u davna vremena nepošteni vajari oštećenja i napukline na svojim neuspešnim radovima pokušavali da zalepe voskom, koji, jasno, nije mogao da ih slepi. Otuda *sincere* podrazumeva iskrenost, autentičnost, istinitost, a ne nešto veštačko. To znači misliti ono što govorimo i činimo, »od srca«.

Pročitajte 2. Dn. 25,2. O čemu govori ovaj stih? Šta on govori o srcu čoveka?

Jevrejska reč koja je u našim prevodima negde prevedena kao »savršeno«, a negde kao »ceo, celo«, dolazi od korena *šlm* (odakle i *šalom*, »mir«). Njeno je osnovno značenje »pun«, »čitav« ili »miran«. Pomenuti stih predstavlja cara koji je činio ono što je dobro, ali ne svim srcem, ne iz uverenja. Nije bio iskren u svojim postupcima. To znači da neko može da dobre stvari čini iz pogrešnih pobuda. Mada neke ljude možemo ponekad da obmanemo, a sebe i uvek, Boga ne možemo nikad. Zanimljivo je primetiti da je prvo što je David tražio od Boga za svog sina bilo »srce pravo«, odnosno »savršeno srce« (1. Dn. 29,19).

Iskrenost je važna jer je neiskren čovek, kome srce nije posvećeno istini i pravdi, čovek podeljenog srca. Zasigurno postoji još nešto što obuzima srce takvog čoveka, i dok se god ta osoba nije oslobodila tog drugog boga, srce ne može biti *šlm*, »celo« ili »savršeno« pred Bogom. Ključ je, dakle, u predanju Bogu, potpunom odricanju od sebe. To nije jednostavno; da bi do tog predanja došlo, neophodno je, kao što smo videli u prethodnom odseku, da se slomimo na Steni.

Koliko ste vi iskren vernik? Ovim se ne misli na povremene sumnje ili neodgovorena pitanja (svi imamo sumnje i teška pitanja na koja nemamo odgovor), niti na borbu sa grehom. Reč je o srcu. Da li je vaše srce potpuno predano Bogu, »celo« pred Njim, ili je podeljeno između Boga i nečega što pripada svetu? Ukoliko je podeljeno, kakav izbor je pred vama?

ŽIGOSANA SAVEST

U prošloj pouci videli smo kakvim je ostrim rečima Isus Hristos osudio prividnu »pravednost« književnika i fariseja (Mat. 23,27), nazivajući ih »licemerima«. Grčka reč za »licemera« jeste *hipokritēs*, u značenju »glumac«. Tim izrazom Isus im je davao do znanja da razaznaje njihova skrivena osećanja i tajne grehe, kao kad bi im rekao: »Ponašate se na jedan način, ali ste u duši neko drugi, kao da se igrate ili glumite. Zar ne možete biti iskreni?« Jednom drugom prilikom, Isus je rekao: »Dobro je prorokovao Isaija za vas licemere, kao što je pisano: ovi ljudi usnama me poštuju, a srce njihovo daleko stoji od mene« (Marko 7,6). Sasvim je očigledno šta je želeo da kaže.

Pročitajte 1. Tim. 4,2 i Titu 1,15. Koju važnu činjenicu nam Pavle ovim saopštava? Sveti Duh stupa u kontakt sa nama preko naše savesti. Šta će se desiti ako dosledno budemo činili zlo?

Bez ikakve sumnje, što više istrajavamo u zlu, što više činimo ono za šta znamo da je loše, to naša savest biva iskvarenija, i mi se sve više udaljavamo od Istine. Da se podsetimo: mi možda posedujemo mnogo više teološkog znanja nego što je neophodno za spasenje, ali će, na nesreću, jezero ognjeno primiti mnoge koji su znali dovoljno objektivnih istina da bi bili spaseni. Međutim, gola objektivna istina nije rod Duha: istina otelotvorena u stvarnom životu, to je rod koji treba da rodimo.

Pročitajte Jevr. 5,14 i Jovanova 7,16.17. Kako vam ovi stihovi pojašnjavaju na koji je način istina rod Duha?

Imate li vi svoje iskustvo sa »žigosanom savešću«? Koliko je vremena proteklo od kada ste zbog nekog lošeg postupka osetili krivicu u svojoj savesti do vremena kad ste prema tome postali gotovo ravnodušni? Zašto je do toga došlo i zašto je takvo stanje duhovno opasno?

HODANJE U ISTINI

»Obradovah se vrlo što nadoh neke od tvoje dece koji hode u istini, kao što primismo zapovest od Oca« (2. Jovanova 4). »Ako rećemo da imamo zajednicu s Njim, a u tami hodimo, lažemo i ne tvorimo istinu« (1. Jovanova 1,6). Koja važna misao je izražena u ovim stihovima o pravom značenju zajednice sa Isusom Hristom?

Istina koja je rod Duha Svetoga nije samo ono što znamo, već i ono što činimo. Živeti u Božjoj svetlosti više je od pukog znanja. Evo kako Jovan objašnjava šta znači hodati u tami: »Koji govori da je u videlu, a mrzi na svojega brata, još je u tami. Koji ljubi brata svojega, u videlu živi, i sablazni u njemu nema. A koji mrzi na svoga brata, u tami je, i u tami hodi, i ne zna kuda ide, jer mu tama zaslepi oči« (1. Jovanova 2,9-11).

Stoga je hodanje u svetlosti, odnosno hodanje u istini, mnogo više od pukog držanja Deset zapovesti, bar po slovu zakona. Na kraju krajeva, kad se sve uzme u obzir, zar se život u istini u osnovi ne sastoji od našeg odnosa prema ljudima i postupanja sa njima? Ako smo oštri, ljuti, zlopamtila, osvetoljubivi, puni mržnje i odbojni, ako u ljudima vidimo sredstva, a ne svrhu svojih dela, ako gazimo preko ljudi da bismo se domogli uspeha, onda hodimo u tami, ma kako dosledno da svetkujemo Subotu, ma kako verno da se držimo zdravstvene reforme, ma kako mnogo propovedali o Isusu, davali desetak i išli u crkvu. U izvesnom smislu, često je lakše naučiti ispravnu doktrinu i teologiju nego postati ljubazan, nesebičan i darežljiv; nije li tako?

Razmislite o svom odnosu sa ljudima za poslednjih 24 časa. Kako ste postupili prema njima? Kakve ste reči upotrebili? Koliko bi vam prijatno bilo kada bi se vaš postupak prema njima prikazao u javnosti (nema sumnje da jednom i hoće; v. Mat. 10,26)? Šta vam odgovori na ova pitanja govore o promenama koje su vam potrebne?

ZA DALJE PROUČAVANJE

»Ono što naša dela čini ugodnim Bogu nije vreme koje smo na njih potrošili, već volja i vernost sa kojima smo ih uradili. U svoj našoj službi neophodno je potpuno predati Bogu svoje 'ja'. I najmanja dužnost obavljena *iskreno i samozatajno* draža je Bogu nego i najveće delo umrljano samoljubljem. Bog ispituje koliko ištemo Duha Hristovog i koliko naša dela podsećaju na Hrista. On mnogo više obraća pažnju na ljubav i vernost sa kojima radimo nego obim urađenog posla.« – Elen G. Vajt, *Hristove očigledne pouke*, str. 402, naglasio pisac pouke.

»Služba koju obavljamo iskrena srca ima veliku platu. 'Otac tvoj koji vidi tajno, platiće tebi javno.' Karakter se oblikuje životom koji živimo zahvaljujući Hristovoj milosti. U duši počinje da se obnavlja prvobitna lepota. Čovek prima obeležja Hristovog karaktera i počinje da zrači onim što je božansko. Lica ljudi i žena koji hode i rade sa Bogom odsjajuju nebeskim mirom. Oni su okruženi nebeskom atmosferom. Za te duše počelo je Božje carstvo. Oni imaju Hristovu radost, radost što mogu da budu na blagoslov čovečanstvu. Oni žive u časti što ih je Učitelj primio u svoju službu; njima je povereno da rade Njegovo delo u Njegovo ime.« – Elen G. Vajt, *Temelji srećnog doma*, str. 535

Pitanja za razgovor:

1. **Može li istina u bilo kom smislu biti relativna, tj. da se ne može primeniti sve vreme i u svakoj prilici? Ako je tako, zašto? Da li su neke istine relativne, a druge nisu?**
2. **Razmišljajte o značenju iskrenosti u veri. Ma kako da je iskrenost važna, zašto ona nije dovoljna? Na kraju krajeva, ljudi koji vežu za sebe bombe, a potom sami sebe raznesu, izgledaju iskreni. Šta je potrebno osim iskrenosti?**
3. **Zašto je toliko važno da odvojimo vremene za Reč Božju ako je istina više od intelektualnog znanja? Na koji način možemo da proučavamo Bibliju tako da Istina utiče na naš život i menja ga nabolje?**
4. **Razgovarajte u razredu o sledećem pitanju: šta je bolje, činiti dobro iz loših pobuda ili činiti zlo iz dobrih pobuda?**

ROD DUHA: SUŠTINA HRIŠĆANSKOG KARAKTERA

Tekstovi za proučavanje: Mat. 6,33; Jovanova 15,8; Rim. 3,20-26; 14,17; 1. Tim. 6,11; 1. Jovanova 2,15.

Upamtite stih: »Kojima Bog naumi pokazati kako je bogata slava tajne ove među neznabošcima, koje je Hristos u vama, nad slave« (Kološanima 1,27).

Kada je Mojsije zatražio od Boga da mu pokaže svoju slavu, Gospod mu je predstavio svoj karakter kao milostiv, sažaljiv, strpljiv i obilan dobrotom i istinom (2. Mojs. 34,6). Stoga i »mi (...) svi koji otkrivenim licem gledamo slavu Gospodnju, preobražavamo se u to isto obličje iz slave u slavu, kao od Gospodnjega Duha« (2. Kor. 3,18).

»Verom u Hrista pali rod koji je On otkupio može da stekne veru koja se iskazuje kroz ljubav i čisti dušu od svake prljavštine. Tada se pojavljuju hristolike osobine, jer se, posmatrajući Hrista, čovek preobražava u isto to obličje iz slave u slavu, od jedne vrline do druge. Tako se rađa dobri rod. Karakter se saobražava božanskom uzoru, pokazujući čistotu, poštenje i istinsku dobronamernost.« – Elen G. Vajt, *My Life Today (Moj današnji život)*, str. 54.

IŠTITE NAPRE CARSTVA BOŽJEGA

Naše su molitve prečesto usmerene na ono što želimo da dobijemo, umesto na ono što treba da postanemo. Pomislite na vaše sopstvene molitve ili molitve drugih koje ste čuli. Ma koliko da su zahtevi u molitvi opravdani, u koju kategoriju možete da ih razvrstate: »Šta mogu da dobijem« ili »Šta mogu da postanem«? Kako da ovu našu sklonost shvatimo u svetlu sledećih Hristovih reči?

»Nego ištite najpre carstva Božijega i pravde njegove, a ovo će vam se sve dodati« (Mat. 6,33). Šta Hristos podrazumeva kada kaže da »najpre« tražimo carstvo Božje? Zašto da to prvo tražimo? Potražite Mat. 16,26.

Kako nam stih u Rim. 14,17 može pomoći da shvatimo šta je carstvo Božje?

Primetimo da su pravednost, mir i radost rod Duha Svetoga. Drugim rečima, treba da rod duhovni tražimo više nego išta drugo. Konačno, i kad bismo imali sve što ovaj svet može da pruži, šta bi nam to vredelo bez pravednosti, mira i radosti?

Kad bi vas neko upitao: »Zar to znači da Isusu nije stalo do moje telesne i novčane dobrobiti?«, kako biste mu odgovorili u svetlu Hristove zapovesti da rod Duha pretpostavimo telesnim i materijalnim potrebama?

Jedna je zabrinuta majka kazala: »Pastore, molim vas da se molite za mog sina, izgubio je veru, i ostao bez posla. Molite se da nađe posao«. Da li je ova zabrinuta majka za svog sina tražila pre svega carstvo Božije i pravdu Njegovu? S obzirom na to da je u hrišćanskom životu najvažnije šta ćemo postati, a ne šta ćemo dobiti, šta je trebalo da ova majka traži za svog sina?

Koje su vaše glavne brige, ne samo s obzirom na vaše molitve, već i na ceo vaš život: da dobijete šta vam treba ili da postanete ono što Bog želi? Šta vam vaš odgovor kaže o vašim prioritetima?

ŠTA JE JOŠ ROD DUHA

Galatima 5,22.23 i Efescima 5,9 nisu jedini tekstovi koji nabrajaju osobine koje sačinjavaju hrišćanski karakter. Mnoge od tih osobina ponavljaju se u 1. Timotiju 6,11, 2. Timotiju 3,10, kao i u 2. Petrovoj 1,5-7, gde su dodane i neke druge, poput pobožnosti, vrline i znanja. Zanimljivo je da se primeti da 1. Korinćanima 13, 4-8 iskazuje svojstva ljubavi tako što kazuje šta ljubav nije: »ljubav ne zavidi ... ljubav se ne veliča, ne nadima se, ne čini što ne valja, ne traži svoje, ne srdi se, ne misli o zlu, ne raduje se nepravdi«.

S obzirom na sve, jasno je da ne postoji službeni spisak osobina koje sačinjavaju rod Duha. Hrišćanski karakter ima mnogo različitih vidova i preliva. Ono što apostoli čine u svim ovim tekstovima jeste da navedu svojstva naročito primenjiva na one kojima pišu. Pavla je na nabranjanje u poslanici Galatima zasigurno navela njegova pastirska upućenost u naročite potrebe hrišćanske zajednice kojoj je pisao.

Rod »pobožnosti« pominje se u 1. Timotiju 6,11. U originalnom tekstu, reč za »pobožnost« označava poštovanje prema Bogu, pobožnost. Rimljanima 5,4.5 navodi »nadu« kao vrlinu. Kakvo mesto u hrišćanskom karakteru zauzima nada ? Na kraju krajeva, hrišćanska vera u najmanju ruku pruža nadu.

2.Petrova 1,5-7 predstavlja niz osobina, među kojima je i »dobrodetelj«, odnosno »vrlina«, koja se ne pominje u Galatima 5,22.23. Vrlina se odnosi na moralno poštenje, skromnost i čistotu. Zašto je ova osobina važna za hrišćanski karakter? Kakva je njena veza sa sedmom zapovešću?

2. Petrova 1,5.6 dodaje »razum«, odnosno »znanje«. Premda reč upotrebljena u originalnom tekstu, *gnosis*, označava opšte znanje i razumevanje, kakvu ulogu znanje ima u sastavu roda Duha? Kakav je odnos znanja prema, na primer, daru razlikovanja duhova? Petar nije ovaj niz osobina obeležio kao »rod Duha«, ali one to u suštini jesu, jer otkrivaju kakvi ljudi treba da budemo kao sledbenici Isusa Hrista.

Kako se ove osobine pokazuju u vašem životu? Ako vas obeshrabruje vaše stvarno stanje, u čemu je jedina nada? Koje je vaše jedino pribežište, i šta u njemu možete da pronađete?

ISTRAJNA VERA

Na kraju odseka od ponedjeljka, upitali smo se koliko se trudimo da rodimo rod koji je naša prednost, a na čast i slavu Bogu. Nema sumnje da, kad sagledamo sve osobine hrišćanskog karaktera i uporedimo sebe sa njima, nije teško obeshrabriti se. *Konačno, zar ne bi trebalo da rodimo više roda nego što to činimo?*

Ovo teško pitanje trebalo bi da svi ozbiljno razmotrimo. »Sami sebe okušajte jeste li u veri« (2. Kor. 13,5). Trebalo bi da se preispitamo i vidimo kako živimo i kakvo svedočanstvo predstavljamo svetu. Istovremeno, međutim, možemo da se suočimo i sa jednom opasnošću. Nama hrišćanima uzor je Isus Hristos, jedino bezgrešno ljudsko biće koje je živelo na zemlji. Kada se uporedimo s Njim, lako se možemo obeshrabriti. Nije teško primetiti razliku između njegove bezgrešnosti i savršenstva i naše grešnosti i slabosti. Mi zaista imamo savršen standard – savršen zakon koji treba da poštujemo – i savršenog Spasitelja čiji uzor treba da podražavamo. Kao što svi znamo, mi često izneverimo i ovakav standard, i ovakav zakon i ovakvog Spasitelja. Zbog svega toga, vrlo lako može da se desi da, posle mnogobrojnih padova, ne dostigavši duhovni rast kome smo se nadali, doživimo razočarenje do te mere da odustanemo, misleći: »Zašto da se trudim kad ja to jednostavno ne mogu da postignem?«

Ipak, upravo u ovakvom stanju treba da u potpunosti shvatimo šta zaista znači spasenje verom. Upravo u ovom trenutku treba da razumemo gde leži naše spasenje i šta je Hristos postigao za nas na krstu.

Pročitajte Rim. 3,20-26. Šta nam ovaj tekst govori o spasenju? Zašto je tako važno čvrsto se držati ove istine, naročito onda kada smo obeshrabreni zato što ne rađamo dobar rod?

Ma kako iskreno da se trudimo da živimo hrišćanskim životom i borimo protiv greha i svoga ja, nećemo odustati dokle god, svakog trenutka i svakog dana, održavamo svest da smo prihvaćeni u Bogu zahvaljujući Hristu i Njegovoj pravdi, koju nam je poklonio i koju nam pripisuje na osnovu naše vere. Zašto da odustanemo? Naše spasenje je obezbeđeno, ali ne u nama, nego u Hristu.

IZAZOV SVETU

»Ne ljubite sveta ni što je na svetu. Ako ko ljubi svet, nema ljubavi očeve u njemu« (1. Jovanova 2,15). Šta ovaj tekst poručuje? Znači li to da Bog ne voli one koji vole svet, ili da oni koji vole svet ne vole Boga? Objasnite.

»S vremena na vreme duša čezne za svetošću i nebom, ali čovek ne nalazi vremena da se odvrti od buke ovog sveta i poslušava veličanstveni i moćni glas Svetog Duha. Potcenio je večne vrednosti, a ovozemaljsko mu je najpretežnije. Zato je semenu reči nemoguće da rodi rod, jer duša živi da bi gajila trnje svetovnosti.« – Elen G. Vajt, *Christ's Object Lessons (Hristove očigledne pouke)*, str. 51.

Iako moramo imati na umu opasnost koja nam preti od preneglašavanja zakona, ostaje da je drevni Izrailj neprestano padao u greh pokušavajući da prati kretanja u svetu i bude kao narodi oko njega. 1. Jovanova 2,15 nas upozorava da ljubav prema svetu sprečava ljubav prema Bogu. Koliko kao crkva moramo da pazimo da nas, u naporu da dosegemo ljude u svetu, taj isti svet ne obuzme toliko da se utopimo u nj, a sve to u ime Gospodnje!

Kako možemo znati da je naša ljubav prema svetu nadmašila našu ljubav prema Bogu? Koji nam znaci to mogu pokazati?

Opasnost da svet zavolimo više od Boga poprima novo značenje u poslanici Jakovljevoj 4,4: »Preljubočinci, ne znate li da je prijateljstvo sa svetom neprijateljstvo prema Bogu? Ko, dakle, hoće da bude prijatelj svetu, postaje neprijatelj Božiji« (Čarnić). Zašto bi Jakov upotrebio metaforu preljube primenjujući je na vernike crkve koje je obuzela svetovnost? Uočite i da apostol Jovan ne ostavlja prostora za kompromis u 1. Jovanova 2,15: ili Bog ili svet.

Koji svetovni sadržaji predstavljaju za vas najveće iskušenje? Šta vas privlači? Kako čovek može da nauči da se bori u borbi vere tako da ga, na kraju, ne proguta nešto što ga ne može zadovoljiti, ali ga može uništiti?

KAKO NEGOVATI DUHOVNI ROD (JOVANOVA 15,8)

Iako ne možemo naterati seme da proklija, ipak nešto možemo da učinimo da bismo olakšali rast biljke dok ne donese plodove. Tako je i u životu ispunjenom Duhom. Iako delo Svetog Duha u srcu vernika predstavlja veliku tajnu života, Sveto Pismo nam pruža jasna uputstva kako da potaknemo svoj duhovni rast i tako ispunimo Hristovu želju da rod mnogi rodimo na slavu Ocu« (Jovan 15,8).

Evo nekoliko načina da potaknemo rast roda Svetog Duha:

Proučavanjem Biblije. Za šta je, po 2. Timotiju 3,16, Sveto Pismo korisno? Koji rezultat će ono postići u našem životu? (v. i stih 17, kao i Ps. 119,105)

Molitvom. »Molitva je disanje duše. Ona je tajna duhovne sile. Nijedno drugo oruđe blagodati ne može da je zameni i sačuva zdravlje duše. Molitva dovodi srce u neposrednu vezu sa izvorom života, i jača naše duhovno iskustvo. Zanimarite molitvu, ili se molite povremeno, tu i tamo, kad vama odgovara, i vaše versko iskustvo ostaće bez snage i zdravlja.« – Elen G. Vajt, *Gospel Workers (Sluge Jevanđelja)*, str. 254, 255.

Dobrim mislima. »Uostalom, braćo, što god je pravedno, što god je čisto, što god ljubazno, što god je na dobru glasu, ako je kakva vrlina, ako je kakva pohvala, na to mislite« (Fil. 4,8; Čarnić). Kako možemo da naviknemo svoj um da se bavi uzvišenim mislima?

Svojim hrišćanskim svedočenjem. Čovek koga je Hristos oslobodio demona tražio je da Ga sledi. Isus je to odbio, rekavši mu da se vrati u svoje mesto i ispriča šta je Gospod učinio za nj (Marko 5,18-20). Kako razgovor sa drugima o svojoj veri pomaže da naš duhovni rod raste?

Rod Duha ne pojavljuje se niotkuda. Naši životni izbori odlučice o našoj sudbini. Šta morate da promenite u svom načinu života, u svom druženju sa ljudima i u svemu ostalom kako biste potakli svoj duhovni rast?

ZA DALJE PROUČAVANJE

»Bog nas poziva da um ispunjavamo visokim mislima, čistim mislima. On želi da razmišljamo o Njegovoj ljubavi i milosti, da proučavamo Njegov čudesno ostvarenje plana otkupljenja. Tada će naše razumevanje istine postajati sve jasnije i jasnije, a naša težnja za čistotom srca i i bistrinom uma, sve uzvišenija i svetija. Duša koja nastava u čistoj atmosferi svetih misli preobraziće se zajednicom sa Bogom kroz proučavanje Pisma.

'Rodite rod'. Oni koji čuju reč i održe je, rodiće rod u poslušnosti. Reč Božija, ako je prime u srce, pokazaće se kroz dobra dela. Ishod toga biće hristoliki karakter i život. Hristos je za sebe rekao: 'Hoću činiti volju Tvoju, Bože moj, i zakon je tvoj meni u srcu' (Ps. 40,8). 'Ne činim volje svoje nego volju Oca koji me je poslao' (Jovanova 5,30). Pismo pak kaže: 'Koji govori da u Njemu stoji, i taj treba tako da hodi kao što je On hodio' (1. Jovanova 2,6).« – Elen G. Vajt, *Christ's Object Lessons (Hristove očigledne pouke)*, str. 60.

Pitanja za razgovor:

- 1. Kao crkva čiji je zadatak da objavi trostruku anđeosku vest svetu, često se borimo da i svoju vest i same sebe približimo kulturi oko nas. Koje su opasnosti skopčane sa time? Istorija pokazuje da se crkva na taj način mnogo češće okretala svetu, nego što se svet okretao crkvi. Kako je sa nama adventistima? Da li se mi zavaravamo misleći da se to ne dešava ili se ne može desiti i nama? Vidimo li neke dokaze da se to već dešava? Ako je tako, šta možemo da učinimo?**
- 2. U ovom 21. veku i u vašoj sopstvenoj kulturi, koje prepreke prete napredovanju duhovnog roda? Sa kojim činiocima svoje kulture morate da se branite bez predaha?**
- 3. Zašto je Krst od središnje važnosti za celokupno pitanje duhovnog roda i razvoja karaktera? Šta nam Krst nudi što je neophodno za razvoj karaktera? Konačno, da nije Krsta, kakva bio uopšte bila svrha rađanja roda?**
- 4. Zašto naš karakter i dobra dela proslavljaju Boga? Koja je svrha svega toga?**

JANUAR

VERUJ BOGU I MOLI SE

Život sa Bogom

1. P Priče 12,28. Put pravde život je
2. S Rimljanima 12,1. Posvećujem sve što imam

Verujte samo Bogu

3. N Priče 23,26. Dajem srce svoje
4. P Jakov 1,6. Tražite sa verom
5. U Marko 9,23. Sve je moguće
6. S Isaija 26,4. Gospod je večna stena
7. Č Jovan 17,21. Jedno s Bogom zahvaljujući veri
8. P Matej 14,31. Ne sumnjajući ništa
9. S Matej 9, 21,22. Dodir vere

Molite se Bogu

10. N Filibljanima 4,19. Bog će zadovoljiti moje potrebe
11. P Psalam 5,3. Molite se ujutru
12. U Kološanima 4,2. Molitva je uvek dobro došla
13. S Luka 21,36. Na molitvi budite jednako
14. Č Jovan 14,12. Sila je u molitvi
15. P Jeremija 29,12,13. Pronaći Boga molitvom
16. S Jovan 15,7. Šta god zaištete biće vam

Biblija vodič u životu

17. N Isaija 49,25. Sinove tvoje On će izbaviti
18. P Rimljanima 11,33. Istražujte pisma
19. U Jeremija 33,3. Zovi i odazvaće ti se
20. S 1. Petrova 1,23. Biblija unosi novi život
21. Č Psalam 73,24. Moj savetnik i moj vodič
22. P Jeremija 15,16. Hrna za moju dušu
23. S Psalam 119,130. Moja svetlost

Pokloni se Bogu

24. N Jov 22,22. Blago u mome srcu
25. P Psalam 95,6. Kleknimo pred Gospodom
26. U 5. Mojsijeva 6,6,7. Marljivo ih proučavajte
27. S Jakov 4,10. Poklonite se pred Bogom
28. Č Jakov 5,16. Priznajte svoje greške jedni drugima
29. P Isaija 54,13. Pokloni se Bogu i stekni mir
30. S 2. Timotiju 3,14,15. Sveto pismo umudruje

Pokloni se Bogu

31. N 1. Mojsijeva 12,7,8. Zahvaljuj Gospodu

FEBRUAR

ŽIVOT NADAHNUT DUHOM

Darovi Svetog Duha

1. P Jovan 14,16,17.	Dar Svetoga Duha
2. U Efescima 4,7.	Svako je dobio bar po jedan dar
3. S Efescima 4, 11-13.	Za usavršavanje svetih
4. Č Efescima 4, 1-3.	Vladajte se kao što prilikuje vašem zvanju
5. P Amos 3,7.	Istina je otkrivena preko Božjih proroka
6. S Otkrivenje 19,10.	Duh proroštva – Dar namenjen meni

Bog nas osvedočava i nadahnjuje

7. N 2. Dnevnika 20,20.	Veruj i budi blagosloven
8. P Jovan 16,8,9.	Da me osvedoči da sam grešan
9. U Efescima 1,17,18.	Da prosvetli moje razumevanje
10. S Jovan 14,26.	Setiću se svega što sam zaboravio
11. Č 2. Korinćanima 3,18.	Da preobrazi moj karakter
12. P Dela 1,8.	Da me nadahne silom odozgo
13. S Isaija 59,19.	Bog će podignuti zastavu nasuprot neprijatelju

Duhovni rodovi

14. N Jovan 16,14.	Proslaviće Hrista u meni
15. P Galatima 5,22,23.	Rod je duhovni ljubav
16. U Rimljanima 15,13.	Imajte radost i mir
17. S Kološanima 1,11.	Imajte trpljenje
18. Č 2. Samuiliova 22,36.	Gospod daje štit spasenja
19. P Priče 12,2.	Budite dobri
20. S Avakum 2, 4.	Pravednik od vere živi

U sili Gospodnjoj

21. N Psalam 25, 9.	Budi krotak
22. P Dela 1,5.	Obećanje o sili
23. U Dela 3,19.	Pripremi se za izlivanje sile
24. S Luka 24,49.	Čekajući silu
25. Č Dela 2, 2-4.	Primite silu
26. P Dela 4,33.	Apostoli svedoče sa silom velikom
27. S Joilo 2,28.	Isus izliva svoj Duh

Jevanđelje je sila

28. N Otkrivenje 18,1.	Cela zemlja biće obasjana

M A R T

ŽIVOT JE PUN IZAZOVA

Heroji vere

1. P Jestira 4,14.	Heroji koji su proslavili Boga – Jestira
2. U 2. Timotiju 4, 16.17.	Apostol Pavle
3. S 1. Mojsijeva 41,38-40.	Josif
4. Č Dela 7,59-60.	Prvi mučenik – Stefan
5. P Danilo 3,17.18.	Tri jevrejska mladića
6. S 1. Korinćanima 16,13.	Današnji mladi

Živeti kao što je Hristos živio

7. N Priče 16,32.	Budi spor na gnev
8. P 1. Jovanova 2,15.16.	Ne ljubite sveta
9. U Psalam 24,3.4.	Neporočnost u ovom teškom vremenu
10. S Pslam 119,30.31.	Izaberi put istine
11. Č Psalam 40,7.8.	Hristova vernost načelima
12. P Danilo 6,4.	Danilo je živio u skladu sa načelima
13. S 1. Mojsijeva 39,9.	Josif – čovek načela

Držati se Hristovih načela

14. N Jovan 14,27,	Mir svoj daje nam
15. P 1. Korinćanima 9,27.	Držim svoje telo u pokornosti
16. U Psalam 119, 35.36.	Živim prema božanskim pravilima
17. S Jovan 13,35.	Voleću kao što je Hristos voleo
18. Č Psalam 141,3.	Postaviću stražu kod svojih usana
19. P Propovednik 10,17.	Vladaću sobom i u jelu
20. S 1. Petrova 1,13.	Upravljaću svojim mislima

Hristos u srcu

21. N 1. Korinćanima 13,5.	Ljubav ne čini što ne valja
22. P Priče 4,23.	Čuvaću vrata svoga srca
23. U Pslam 101,3.	Moje oči ne treba da gledaju ništa nedostojno
24. S Amos 5,14.	Težiću za dobrom da bih živio
25. Č Isaija 30,21.	Usmeriću svoje uši prema nebu
26. P 1. Timotiju 4,13.	Voleću dobre knjige
27. S Efescima 5,18.19.	Čuvaću pesme u svom srcu

Bog nam daje snagu za svaku nevolju

28. N Psalam 50,23.	Pevaću Gospodu
29. P Malahija 3,2.3.	Nevolje, stradanja i očišćenje
30. U 1. Petrova 4,12.13.	Svaka nevolja ima cilj
31. S 1. Korinćanima 10,13.	Iskušenjima će doći kraj

ČITANJE BIBLIJE REDOM

Januar		Februar		Mart	
1. 1. Mojs.	1-3	1. 3. Mojs.	10-12	1. I.Navin	5-9
2. «	4-6	2. «	13-15	2. «	10-12
		3. «	16-20	3. «	13-15
3. «	7-9	4. «	21-23	3. «	16-19
4. «	10-12	5. «	24-27	5. «	20-24
5. «	13-15	6. 4. Mojs.	1-4	6. O Sud.	1-3
6. «	16-20				
7. «	21-23	7. «	5-7	7. «	4-6
8. «	24-26	8. «	8-10	8. «	7-9
9. «	27-31	9. «	11-13	9. «	10-12
		10. «	14-16	10. «	13-15
10. «	32-34	11. «	17-19	11. «	16-18
11. «	35-38	12. «	20-22	12. «	19-21
12. «	39-41	13. «	23-26	13. O Ruti	1-2
13. «	42-44				
14. «	45-47	14. «	27-29	14. «	3-4
15. «	48-50	15. «	30-32	15.1. Sam.	1-3
16. 2. Mojs.	1-3	16. «	33-36	16. «	4-6
		17. 5. Mojs.	1-3	17. «	7-9
17. «	4-6	18. «	4-6	18. «	10-12
18. «	7-9	19. «	7-9	19. «	13-17
19. «	10-12	20. «	10-13	20. «	18-20
20. «	13-15				
21. «	16-18	21. «	14-16	21. «	21-23
22. «	19-21	22. «	17-19	22. «	24-26
23. «	22-26	23. «	20-22	23. «	27-31
		24. «	23-25	24. 2. Sam.	1-3
24. «	27-29	25. «	26-28	25. «	4-6
25. «	30-32	26. «	29-31	26. «	7-11
26. «	33-35	27. «	32-34	27. «	12-14
27. «	36-38				
28. «	39-40	28. I.Navin	1-4	28. «	15-17
29. 3. Mojs.	1-3			29. «	18-20
30. «	4-6			30. «	21-24
				31. 1. Car.	1-3
31. «	7-9				

VEČERNJE BOGOSLUŽENJE U PORODICI

Januar	Februar	Mart
1. Psalam 1.	1. Psalam 29.	1. Psalam 53.
2. Psalam 2.	2. Psalam 30.	2. Psalam 54.
3. Psalam 3.	3. Psalam 31,1-14.	3. Psalam 55.
4. Psalam 4.	4. Psalam 31,15-24.	4. Psalam 56.
5. Psalam 5.	5. Psalam 32.	5. Psalam 57.
6. Psalam 6.	6. Psalam 33.	6. Psalam 58.
7. Psalam 7.	7. Psalam 34.	7. Psalam 59.
8. Psalam 8.	8. Psalam 35,1-14.	8. Psalam 60.
9. Psalam 9.	9. Psalam 35,15-28.	9. Psalam 61.
10. Psalam 10.	10. Psalam 36.	10. Psalam 62.
11. Psalam 11.	11. Psalam 37,1-19.	11. Psalam 63.
12. Psalam 12.	12. Psalam 37,20-40.	12. Psalam 64.
13. Psalam 13.	13. Psalam 38.	13. Psalam 65.
14. Psalam 14.	14. Psalam 39.	14. Psalam 66.
15. Psalam 15.	15. Psalam 40.	15. Psalam 67.
16. Psalam 16.	16. Psalam 41.	16. Psalam 68.
17. Psalam 17.	17. Psalam 42.	17. Psalam 69,1-16.
18. Psalam 18,1-15.	18. Psalam 43.	18. Psalam 69,17-36.
19. Psalam 18,16-30.	19. Psalam 44,1-12.	19. Psalam 70.
20. Psalam 18,31-50.	20. Psalam 44,13-26.	20. Psalam 71,1-14.
21. Psalam 19.	21. Psalam 45.	21. Psalam 71,15-24.
22. Psalam 20.	22. Psalam 46.	22. Psalam 72.
23. Psalam 21.	23. Psalam 47.	23. Psalam 73,1-15.
24. Psalam 22,1-15.	24. Psalam 48.	24. Psalam 73,16-28.
25. Psalam 22,16-31.	25. Psalam 49.	25. Psalam 74.
26. Psalam 23.	26. Psalam 50.	26. Psalam 75.
27. Psalam 24.	27. Psalam 51.	27. Psalam 76.
28. Psalam 25.	28. Psalam 52.	28. Psalam 77.
29. Psalam 26.		29. Psalam 78,1-14.
30. Psalam 27.		30. Psalam 78,15-28.
31. Psalam 28.		31. Psalam 78,29-42.

Predlažemo vernicima da ove tekstove čitaju u toku večernjeg bogoslužjenja u svojoj porodici.

POČETAK SUBOTE U JANUARU 2010. GODINE

MESTO	DATUM				
	1.	8.	15.	22.	29.
Kladovo, Negotin	16,03	16,10	16,18	16,27	16,36
Vršac , Bor, Zaječar	16,05	16,12	16,20	16,29	16,38
Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Požarevac, Knjaževac , Pirot	16,07	16,14	16,22	16,31	16,40
Subotica , Senta, Bečež, Zrenjanin , Pančevo, Kovin, Smederevo, Smederevska Palanka, Svetozarevo, Paraćin, Niš , Leskovac	16,09	16,16	16,24	16,33	16,42
Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad, Beograd , Aranđelovac, Kragujevac , Kruševac, Vranje, Radoviš, Strumica	16,11	16,18	16,26	16,35	16,44
Sombor , Bačka Palanka, Sremska Mitrovica, Ruma, Šabac, Čačak , Kraljevo, Priština, Kumanovo, Kavadarci, Đevđelija	16,13	16,20	16,28	16,37	16,46
Beli Manastir, Osijek , Dalj, Vukovar, Vinkovci, Šid, Bogatić, Bijeljina , Užice, Novi Pazar, Kosovska Mitrovica, Skoplje, Veles, Prilep	16,15	16,22	16,30	16,39	16,48
Loznica, Peć , Đakovica, Prizren, Tetovo, Bitolj	16,17	16,24	16,32	16,41	16,50
Virovitica, Podr. Slatina, Slavonska Požega, Sl. Brod, Tuzla, Pljevlja, Kolašin , Berane, Debar, Ohrid	16,19	16,26	16,34	16,43	16,52
Murska Sobota, Ormož, Čakovec, Varaždin, Koprivnica, Bjelovar, Daruvar, Bos. Gradiška, Nova Gradiška, Derventa, Doboj, Sarajevo , Foča	16,21	16,28	16,36	16,45	16,54
Maribor, Ptuj, Krapina, Banja Luka , Zenica, Podgorica , Ulcinj	16,23	16,30	16,38	16,47	16,56
Dravograd, Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Celje, Zagreb, Sisak, Prijedor , Jajce, Mostar, Bileća, Trebinje, Zelenika , Bar	16,25	16,32	16,40	16,49	16,58
Mežica, Zidani Most, Livno, Karlovac, Metković, Dubrovnik	16,27	16,34	16,42	16,51	17,00
Kranj, Ljubljana , Slunj, Knin , Bihać, Drvar, Pelješac, Mljet	16,29	16,36	16,44	16,53	17,02
Kranjska Gora, Jesenice, Postojna, Gospić, Šibenik, Split, Brač, Hvar, Korčula	16,31	16,38	16,46	16,55	17,04
Gorica, Rijeka, Krk, Cres, Rab, Pag, Zadar, Vis, Biograd na moru	16,33	16,40	16,48	16,57	17,06
Koper, Rovinj, Lošinj, Dugi otok	16,35	16,42	16,50	16,59	17,08

Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U FEBRUARU 2010. GODINE

MESTO	DATUM			
	5.	12.	19.	26.
Kladovo, Negotin	16,46	16,56	17,05	17,15
Bor, Zaječar, Knjaževac , Pirot	16,48	16,58	17,07	17,17
Vršac, Niš , Leskovac, Radoviš, Strumica	16,50	17,00	17,09	17,19
Kikinda, Srpska Crnja, Alibunar, Kovin, Smederevo , Požarevac, Smederevska Palanka, Jagodina, Paraćin, Kruševac , Vranje, Kavadarci, Đevđelija	16,52	17,02	17,11	17,21
Senta, Bečež, Zrenjanin , Pančevo, Beograd , Arandelovac, Kragujevac, Kraljevo, Priština, Kumanovo, Skoplje, Veles, Prilep	16,54	17,04	17,13	17,23
Subotica, Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Čačak, Novi Pazar, Kosovska Mitrovica, Tetovo, Bitolj	16,56	17,06	17,15	17,25
Sombor , Dalj, Vukovar, Šid , Bačka Palanka, Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac, Valjevo, Peć, Užice, Prizren, Đakovica, Debar, Ohrid	16,58	17,08	17,17	17,27
Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Bijeljina, Kolašin, Loznica, Pljevlja, Berane	17,00	17,10	17,19	17,29
Tuzla, Podgorica	17,02	17,12	17,21	17,31
Virovitica, Podravska Slatina, Doboj, Slavonska Požega, Slavonski Brod, Bar, Derventa, Sarajevo , Foča, Ulcinj	17,04	17,14	17,23	17,33
Koprivnica, Bjelovar, Bosanska Gradiška , Daruvar, Nova Gradiška, Zenica, Bileća, Trebinje, Zelenika	17,06	17,16	17,25	17,35
Murska Sobota, Ormož, Čakovec, Varaždin, Prijedor, Banja Luka , Jajce, Mostar, Metković, Dubrovnik	17,08	17,18	17,27	17,37
Maribor, Ptuj, Celje, Krapina, Zagreb, Sisak, Livno, Pelješac, Mljet	17,10	17,20	17,29	17,39
Dravograd, Slovenj Gradec, Rogaska Slatina, Zidani Most, Karlovac, Slunj, Bihać, Drvar, Knin , Split, Brač, Hvar, Korčula	17,12	17,22	17,31	17,41
Mežica, Ljubljana , Gospić, Šibenik, Vis	17,14	17,24	17,33	17,43
Jesenice, Kranj, Postojna, Rijeka, Crikvenica, Krk, Rab, Pag, Zadar, Biograd na moru, Dugi Otok	17,16	17,26	17,35	17,45
Kranjska Gora, Gorica, Cres, Lošinj	17,18	17,28	17,37	17,47
Koper, Rovinj, Pula	17,20	17,30	17,39	17,49

Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U MARTU 2010. GODINE

MESTO	DATUM			
	5.	12.	19.	26.
Kladovo, Negotin , Piroć, Strumica	17,24	17,32	17,40	17,50
Bor, Zaječar, Knjaževac , Radoviš, Kavadarci, Đevdelija	17,26	17,34	17,42	17,52
Niš , Leskovac, Vranje, Kumanovo, Veles	17,28	17,36	17,44	17,54
Vršac, Požarevac, Svetozarevo, Paraćin, Kruševac , Priština, Skoplje, Prilep, Bitolj	17,30	17,38	17,46	17,56
Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Pančevo, Kovin, Smederevo , Smederevska Palanka, Arandelovac, Kragujevac , Kraljevo, Kosovska Mitrovica, Prizren, Tetovo, Ohrid	17,32	17,40	17,48	17,58
Senta, Bečej, Zrenjanin, Beograd , Čačak, Novi Pazar, Peć, Đakovica, Debar	17,34	17,42	17,50	18,00
Subotica, Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Sremska Mitrovica, Šabac, Valjevo, Užice, Berane	17,36	17,44	17,53	18,02
Sombor, Bačka Palanka, Dalj, Vukovar, Šid, Bogatić, Bijeljina, Loznica, Pljevlja, Kolašin , Podgorica , Ulcinj	17,38	17,46	17,55	18,04
Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Tuzla, Foča, Bar, Murska Sobota, Čakovec, Koprivnica, Daruvar, Slavonska Požega,	17,40	17,48	17,57	18,06
Slavonski Brod, Derventa, Doboj, Sarajevo , Bileća, Trebinje, Zelenika	17,42	17,50	17,59	18,08
Virovitica, Podravska Slatina, Slavonska Požega, Zenica, Mostar, Dubrovnik	17,44	17,52	18,01	18,10
Bjelovar, Daruvar, Bosanska Gradiška , Nova Gradiška, Banja Luka , Jajce, Metković, Pelješac, Mljet, Koprivnica	17,46	17,54	18,03	18,12
Murska Sobota, Čakovec, Varaždin, Sisak, Prijedor, Livno, Brač, Hvar, Korčula	17,48	17,56	18,05	18,14
Maribor, Ptuj, Ormož, Krapina, Zagreb, Drvar, Knin , Split, Vis	17,50	17,58	18,07	18,16
Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Celje, Karlovac, Slunj, Bihać	17,52	18,00	18,09	18,18
Dravograd, Mežica, Zidani Most, Gospić, Pag, Zadar, Dugi Otok, Biograd na Moru	17,54	18,02	18,11	18,20
Kranj, Ljubljana, Postojna, Rijeka, Crikvenica, Krk, Rab, Cres, Lošinj	17,56	18,04	18,13	18,22
Kranjska Gora, Jesenice	17,58	18,06	18,15	18,24
Gorica, Koper, Rovinj, Pula	18,00	18,08	18,17	18,26

Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.
Ako se prelazi na letnje vreme dodati 1 sat.